

காற்று வெளி

கலை இலக்கிய இதழ்

● பங்குனி - 2024

மொழிபெயர்ப்புச் சிறப்பிதழ்

காற்றுவெளி

கலை இலக்கிய இதழ்

பங்குனி - 2024

படைப்புக்கள் அனுப்ப :

neythal34@gmail.com

mahendran1954@hotmail.com

படைப்புக்களின் சுருத்துக்களுக்கு
ஆக்கதாரரே பொறுப்பு.

▶ ஆசிரியர் : சோபா

▶ அட்டைப் படம் : இணையம்

▶ வடிவமைப்பு : நெகிழன்

▶ ஆலோசனைக்கு/நூல் அனுப்ப :

R.Mahendran,

34,Redriffe Road, Plaistow, London E13 0JX, Uk

▶ சந்தா : 12 இதழ்களுக்கு 8.00 பவுண்ட்

▶ R.Mahendran,

A/C No: 90759821

Sort.Code: 20-67-88,

SWIFTBIC BUKBGB22

IBAN GB80 BUKB 2067 8890 7598 21

BARCLAYS BANK (PLAISTOW BRANCH)

வணக்கம்,

யாவரும் நலமா?

காற்றுவெளி மின்னிதழின் பங்குனி மாத(2024) இதழ் மொழிபெயர்ப்புச் சிறப்பிதழாக வெளிவருகிறது. காற்றுவெளி பல சிறப்பிதழ்களைக் கொண்டு வந்துள்ளமை தெரிந்ததே.

முன்னர் மொழிபெயர்ப்புச் சிறப்பிதழை வெளியிட்டபோது பல படைப்புக்களை இணைக்கமுடியாமல் போனமை பற்றிய கவலை நமக்கிருந்தது. மொழி ஆழுமை நிறைந்த பல படைப்பாளர்கள் நம்மிடையே உருவாகிவருவதும், பிற மொழிப் படைப்புக்களை இலகுவாக வாசிக்கக்கிடைப்பதும் காலம் நமக்குக் கொடுத்த வரப்பிரசாதமே. பரஸ்பரம் நமது இலக்கியங்கள் பிறமொழிகளிலும், பிற மொழி இலக்கியங்கள் நமது தமிழ் மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்படவும் வேண்டும் என்பதில் ஆர்வம் காற்றுவெளிக்குமுண்டு. அதனால்தான் மீள, மீள மொழிபெயர்ப்புச் சிறப்பிதழ்களைக் கொண்டு வருகிறோம். பலரின் பாராமுகமும் காற்றுவெளிக்குமான அனுபவமாகிறது.

மனிதர்களிடையேயான போட்டிகளும், பொறாமைகளும், ஈகோக்களும் அதிகம் தான். எனினும் அவற்றையெல்லாம் கடந்தே காற்றுவெளியும் பயணிக்கிறது.

உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலும் புதிய படைப்பாளர்கள் உருவாகிவருகின்றனர். அவற்றுக்கிடாக அச்சு, இணைய ஊடகங்களும் வளர்ந்தே வந்திருக்கின்றன. அவை போதியதாக இல்லையே எனும் குரல்களும் இல்லாமல் இல்லை. ஆனாலும், தனித்தோ, கூட்டு முயற்சியாகவோ படைப்புக்களை எதிர்பார்த்தபடி ஊடகங்களின்

வாசல் திறந்தே இருப்பதை உணரமுடிகிறது. கூடவே, படைப்பாளர்களின் படைப்புக்களை நூலாக்கவும், அவற்றை பலருக்கும் கொண்டு சென்று சேர்க்கவும் முனைகின்ற பதிப்பக முயற்சிகளும் ஆங்காங்கே நடைபெற்றுவருவதும், கண்காட்சிகளை நடத்தி நூல்களின் பரவலை விரிவுபடுத்தும் காலச் சூழலும் கனிந்தே வந்திருக்கிறது. இதேவேளையில் காற்றுவெளியும் கடந்த காலங்களில் நடத்திய ஈழத்து நூல்கண்காட்சியை (கசப்பான அனுபவங்களைக் கடந்தும்) நினைத்து அசைப்போடுகிறது.

காற்றுவெளியின் சிறப்பிதழ் வரிசையில் நமது ஈழத்துப்படைப்பாளர் அமரர். எஸ். அகஸ்தியர் அவர்களின் ஞாபகார்த்த சிறப்பிதழைக் கொண்டுவரவுள்ளது. படைப்பாளர் அவரின் நூல்களின், படைப்புக்களின் மீதான அறிமுகம்/விமர்சனங்களை கட்டுரைகளாக அனுப்பலாம்.

உலகின் இன்றைய நோய்களின், யுத்தங்களின் அச்சுறுத்தல் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன. அரசு எகாதிபத்தியங்களின் உலக சமாதானம் எனும் போர்வையில் திணிக்கப்பட்டுவரும் யுத்தங்களால் விடுதலை வேண்டி போராடும் இனங்களின் வாழ்வியலும் அச்சுறுத்தல் நிறைந்ததாகவே தொடர்வதை அவதானிக்கமுடிகிறது. காற்றுவெளியின் பிரார்த்தனை அனைத்து மக்களும் சுபீட்சமாகவும், சுயநிர்ணய உரிமையுடன் கூடிய வாழ்க்கையை அடையவேண்டுமென்பதே.

பிரார்த்திப்போம்.

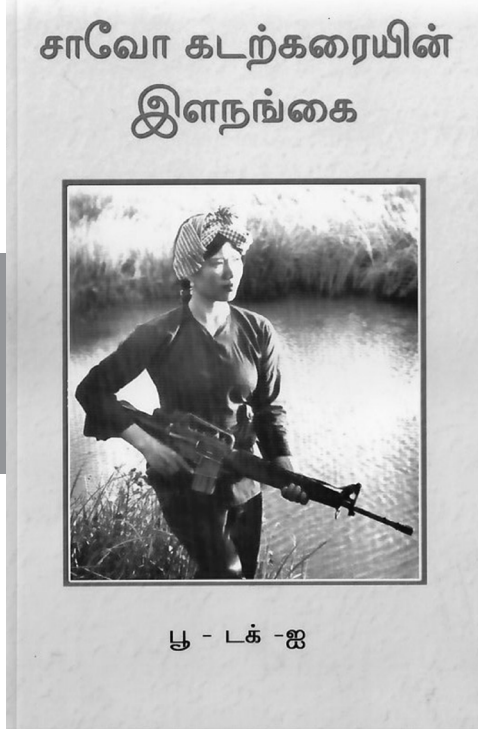
நம்பிக்கையுடன்,

சோபா

01/03/2024

படைப்பாளர்கள்

1. விக்தர் யுகோ (தமிழில் நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா)
2. மிதயா கானவி (நூல் அறிமுகம்)
3. Djamal Amrani (தமிழில்: ரூபன் சிவராஜா)
4. லியோ டால்ஸ்டாய் (தமிழில்: மதுமிதா)
5. Langston Hughes(தமிழில்: க. நவம்)
6. மிர்சா காலிப் (தமிழில்: பல்லவி குமார்)
7. ஹென்றி லாஸன் (1867-1922) (தமிழில் - கீதா மதிவாணன்)
8. மிச்செல் ஹாவர்சன்(தமிழில் -என். நஜ்முல் ஹுசைன்)
9. பன்னாட்டு ஹைக்கூ (ஆங்கில வழி தமிழில்:சந்திரா மனோகரன்)
10. மரியா_விஸ்லாவா_அன்னா_ஸிம்போர்ஸ்கா(தமிழில் :ஸ்ரீ என் ஸ்ரீவத்ஸா')
11. பட்டுக்கோட்டைராஜா (ரஷோமான்-விளைவுகள்)
12. ரஞ்சித் தர்மக்கீர்த்தி (தமிழில் : திக்குவல்லை கமால்) (இலங்கை)
13. R.A.Douglas (தமிழில்: நரேஸ் நியூட்டன்)
14. மாயா ஏஞ்சலோ(maaya Enjachalaa)(தமிழில்:மா.சித்திவிநாயகம்)(கனடா)
15. தாழை இரா.உதயநேசன். (தமிழில்: பேரா. எம்.விசயகுமார்)
16. ஆண்ட்ரோ மார்வல் (தமிழில்: தங்கேஸ்)
17. சுவாமி விவேகானந்தர் (தமிழில் : எச்.முஜீப் ரஹ்மான்)
18. கவிஞர்: பாப் பீக்ரி (தமிழில்: ஸ்ரீராம்கோகுல் சின்னசாமி)
19. முனைவர் சு.சோமசுந்தரி ('பாரதியின் மொழிபெயர்ப்புகள்') ஒரு பருந்துப்பார்வை
20. ஸ்தபா அபூ தாஹா (தமிழில்: அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன்)
21. மார்டின் கார்டர் (தமிழில் :ஜிஃப்ரி ஹாசன்)
22. Moulana Rumi (தமிழில்:Dr ஜலீலா முஸம்மில்- ஏறாஜூர்)
23. லெ.முருகபூபதி (பிறமொழிகளில் பாரதி : சவால்கள் !)
24. எச்.முஜீப் ரஹ்மான் (ஹீப்ரு சினிமா அல்லது இஸ்ரேலிய சினிமா: ஒரு அறிமுகம்)
25. டாக்ரி (தமிழில்: சந்திரா மனோகரன்)
26. தூத்நாத் சிங்(தமிழில் : வசந்ததீபன்)
27. சுஸந்த மூனமல்பே(தமிழில் - எம்.ரிஷான் ஷெரீப்)

சாவோ கடற்கரையின் இளநங்கை பூ-டக் -ஐ

இந்த புத்தகம் வியட்நாமில் அமேரிக்க படையின் ஆக்கிரமிப்பிற்கு முன்பு பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தின் போது வடக்கு பகுதியில் நிகழ்ந்த போராட்டத்தை கதைக்களமாக கொண்டிருக்கிறது..

வியட்நாமில் கம்மியூனிசம் பரவத் தொடங்கிய காலத்தையும் பதிவாக்குவதுடன், விடுதலைப் போருக்கு உதவிய ஒரு வியட்நாம் பெண்ணை சுற்றியே வருகின்றது. குழந்தை பருவத்திலேயே அநாதையாகிவிட்டவள் ஹாவ்

வீட்டுவேலைகள் செய்து வளர்கின்றாள்.பின்னர் பிரசவ பேறுகால பணிவிடை செய்யும் வேலையில் அனுபவமும் கெட்டித்தனமும் உள்ள மருத்துவிச்சியாகின்றாள்.

குழந்தையை பிரசவித்த தன் மனைவியைப் பார்க்க வந்த ஒருவருடன் கடல் பயணக் கப்பலில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த ஹானானும் வந்திருந்தான்.

அங்கே தான் எதிர்பார விதமாக நடந்த சந்திப்பில் ஹாவ்வும் ஹானானும் காதலர்கள் ஆனார்கள்.

ஹாவ் தனது முதல் குழந்தையை பிரசவிக்கும் நேரத்தில் அவனது கணவனை வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு புரட்சி செய்ததாக காவல்துறையினர் கைது செய்து சிறையிலடைக்கின்றனர். நாட்கள் நகர ஹாவ் அழகான பெண் குழந்தை ஒன்றை பெற்றெடுத்து தன் கணவனுக்காக காத்திருக்கிறாள். இந்நிலையில் பிரெஞ்சு இராணுவம் வியட்நாமின் கடற்கரை பகுதியில் நுழைகின்றனர்.

இராணுவத்தின் துணையுடன் கூலிப்படையினர் அங்கிருக்கும் மக்களை அடித்து துன்புறுத்தி பொருட்களை குரையாடி பெண்களை வன்புணர்ச்சி செய்கின்றனர்.

இதன் போது ஹாவ்வின் கணவனை சரணடைய சொல்லி அவளை அச்சுறுத்தி, குழந்தை பிறந்து மூன்றே மாதமான ஹாவும் சில கூலிப்படைகளால் வன்புணர்சிக்கு ஆளாகிறாள்.

இதன் பின்னான நாட்களில் அவள் மனதலாலும் உடலாலும் பட்டவலிகளையும் அந்த துயரச்சம்பவத்தின் பின் எவ்வாறு மீண்டு வருகின்றாள் என்பதும் கதையில் கவணிக்க பட வேண்டியதாய் அமைகின்றது.

நடந்ததை கெட்ட கனவாக மறக்க நினைக்கும் அவள் தன் குழந்தை மற்றும் கணவனுக்காக வாழ நினைக்கிறாள். சிறையிலிருந்து தப்பித்துவரும் அவளது கணவன் நடந்ததை அறிந்து அவளை தேற்றுகிறான். தமது குழந்தையை வளர்ப்பதில் கவனத்தை செலுத்தவும் நாட்டின் விடுதலைக்காக சிறிதேனும் பாடுபடவும் அவளை வேண்டிக் கொள்கிறான்.

நாட்கள் நகர இரண்டாவது குழந்தையை அவள் வயிற்றில் சுமக்கிறாள். தனது வேலை நிமிர்த்தமாக ஹாவின் கணவன் அவளை மறுபடியும் பிரிந்து செல்கிறான். தனது கணவனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க அவள் சமூக சேவை குழுவில் இணைகிறாள்.

ஒரு நாள் போராட்ட தாக்குதலில் தன் கணவன் இறந்த செய்தி கிடைக்கிறது. தனக்கிருந்த பலமான ஆறுதலையும் இழந்த அவள் துடித்துப்போகிறாள். இரண்டாவதாக ஒரு ஆண் குழந்தையையும் அவள்

பெற்றெடுக்கிறாள். தன் கணவன் இறந்த துயரம் அவளை வதைக்கின்றது.

மறுபுறம் தன் நாடு எதிரியின் பிடியில் சின்னாபின்னமாகின்றது. கணவனின் எண்ணங்களை நிறைவேற்ற இறுவரை போராடுகின்றாள்.

போர் சூழ்ந்த ஒரு நாட்டில் இரண்டு பிள்ளைகளின் தாயான ஷாவ் எந்த தளர்வுமின்றி நாட்டுப்பற்றொடு மருத்துவச்சியாக சாவல்களை எதிர்கொண்டு எதிர்நீச்சல் போடுகின்றாள் என்பதும் படிப்போரை கண்விழிக்க வைத்து விடுகின்றது.

ஆக்கிரமிப்பிற்கு உள்ளான ஒரு நாட்டின் அவலத்தையும் அதற்கு எதிராக அந்நாட்டு மக்களின் போரட்ட குணத்தையும் அதனோடு தொடர்புடைய அவர்களின் வீரத்தையும் மட்டுமின்றி ஒரு கடற்கரை கிராமம் போரில் பிடியில் பித்துப் போடப்பட்டுள்ளதும் இந்த நாவல் முழுவதும் பரவியுள்ளது.

குறிப்பாக ஷாய்யின் கணவரின் பண்பு படிப்போரை உருக்கிவிடுகின்றது.

அத்தோடு கூலிப்படைகளால் தன் மகனின் மனைவி ஷாய் வன்புணர்வு செய்யப்பட்டபின் அவளுக்கு உறுதுணையாய் இருந்து தையிரியப்படுத்தி மீண்டும் துடிப்புடன் இயங்க வைத்த குறுந்தாடி கிழவன் உட்பட கதை மாந்தர்கள் பிறர் வேதனைகளுக்காகத் துடிக்கிற இதயத்தைக் கொண்டவர்களாக நம் மனதில் குந்திவிடுகின்றார்கள்.

அத்தோடு போர் நின்றபின் ஒரு மருத்துவமனையில் வைத்து பேசப்படும் இக் கதை

சமாதான காலமாக இருந்தாலும் கடந்து வந்த வரலாறுகள் பதிவு செய்யப்படாமல் மறைந்து விடக்கூடாது என்பதனை எமக்கு நினைவூட்டுவதாயும் இந்த நாவல். அமைகின்றது

சாவோ கடற்கரையின் இளநங்கை

பூ-டக் -ஐ

தமிழில் : க.பால விநாயகம்

அலைகள் வெளியீட்டகம்

மிதயா கானவி

தமிழில்: ரூபன் சிவராஜா

இடிபாடுகளின்

குவியலுக்கடியில்!

மூலம்: Djamal Amrani

எமது துயரங்களுக்கு
அழைப்பு விடுத்தபடியிருக்கிறது
ஒவ்வொரு நாளும்
நம்பிக்கைகள் மீதான
பெருவிருப்பினைப் பிணைத்தபடியிருக்கிறது
ஒவ்வொரு காலடியும்
அனைத்தும் இங்கு துர்ரதிஸ்ரவசமான பஞ்சத்தின்
வன்முறையை எண்ணி அழுதபடியிருக்கிறது.
ரத்தம் அமைதியாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டு
துக்கம் தரையை நனைக்கிறது.
அவன் இறந்துவிட்டான்
கட்டட இடிபாடுகளின் குவியலுக்கடியில்
புதையுண்டு போகையில்
அவனது பெருமைமிகு ரத்தத்தில் மிதியுண்டது
வெறுப்பு
பொறுமையற்ற அவனது மக்களின் வேர்கள்
தேசக்கொடியின் நிழலில் இறுக்க, முடிச்சுக்களுடன்
வளரும்
சாம்பற் கண்ணீர் மிக மெதுவாகக்
தண்மையடைகிறது
தூய நெருப்பைச் சுற்றி வளைகிறது
சகிப்புத்தன்மை
ஏனெனில் நிழல்கள் மீதான
எங்களின் வறண்ட,
நன்றியற்ற நீண்ட ஊர்வலத்தினை
அவர்கள் கண்டனம் செய்ய விரும்புகின்றனர்.

ஏனெனில் சுறணையற்ற
மறதியின் எல்லையில்
எங்கள் வாழ்வைச் சின்னாபின்னமாக்குவதே
அவர்களின் இலக்கு
‘ஆலி லா பொயின்னதே - ‘ஆலி ள Pஒஇன்டெ, ’
ஆயுதத்தைக் கையிலெடுத்த
தேசத்தின் புதல்வன்
ஒற்றைத்தவத்தில்
தாராள இரவுகளை
இடையூறுசெய்தபடி
அவர்களுடைய துப்பாக்கிகளின் முதற்பார்வையில்
இழிவானவர்களை தோற்கடித்து
அவமானத்தை துடைத்தழித்தான்
இங்கு மற்றுமோர் சந்திப்பில்
அவன் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்கிறான்
அவர்களுடைய இரத்தக்கறை படிந்த மூச்சில்
அவன் அங்கிருக்கிறான்
அடிமைத்தன இருண்ட காலத்தின்
பிரபஞ்சத்தை அறிந்தவர்களுக்காக
ஒரு பகிரப்பட்ட கடந்த காலத்தின்
வன்முறைக் கோபத்துடன்
அவனது முகம்
கொடுமைகளின் கண்ணாடியாக
ஒரு குழு இசையாக,
அழுகையொலியாக
எங்கள் நம்பிக்கையை இணைத்து
எங்கள் விடுதலையைக் கூர்மையாக்குகிறது
புதிய சூரியன் தூர விரட்டப்பட்ட
எங்கள் கண்களின்
சுருக்கங்களைச் சுற்றி
பிணைக்கைதியாக
மீண்டும் இங்கே அவன்
வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றான்.
என்றென்றும் வெட்கித்து, வெறுமையுடன்
நான் சொல்கிறேன்:
புள்ளிகள், சுருக்கங்கள்,
மெருகூட்டப்பட்ட பழங்கள்
மரணம் தீர்மானிக்கப்படுவதால் நாங்கள்
விதைக்கப்படுகிறோம்
பசியிலும் வலியது மரணம்
ஓ.தாய்நாடே,
அவன் தன் பேரானந்தக் கணத்தில்
உற்சாகப் பெருமிதத்தோடு உன்னை
அழைத்திருப்பான்
பின்னர் உன் இறைமையின் பிரகாசத்தை
மீட்டெடுக்க
தீப்பிழம்புக்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்திருப்பான்.

பிரபுக்களினதும் எஜமானர்களினதும்
அவமதிப்புகளால்
நேற்றை வீழ்ச்சி கண்டது,
முறையற்ற துயரங்களினால் விழுங்கப்பட்டது.
பணிபுமிக்கவர்களை அவன் நேசித்தான்
மேன்மையானவர்களை விடுவித்தான்
பன்நெடுங் காலப் பரம்பரையின்
கடந்த காலம் அணைகிறது
எங்கள் மகிழ்ச்சி
இன்றையை சுதந்திரத்தைச் சொல்லும்
எங்கள் மவுனங்களில் அவனது பெயர்
முணுமுணுக்கப்படும் போது
நான் உரத்துக் கத்துவேன்:
காஸ்பாவின் குழந்தாய்
தடுப்புச்சுவர்களில் வசந்தம்
இளகிக்கொண்டிருக்கிறது.
தடைசெய்யப்பட்ட பூங்காக்களின் சங்கிலிகளை
நீங்கள் தகர்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்

★★ இந்தக் கவிதையில் புரட்சி வீரனும் அல்ஜீரிய
தேசிய விடுதலை முன்னணியின் தலைவருமான
அலி லா புவாந் -Ali la Pointe. -வினை கவிஞர்
பதிவுசெய்து நினைவுகூருகின்றார்.

கவிஞர் பற்றிய குறிப்பு:

அல்ஜீரியக் கவிஞர் ஐமால் அம்ரணி 1935 Sour El
Gozlane-இல் பிறந்தவர். அல்ஜீரிய விடுதலைப் போராட்ட
அமைப்புடனான அவரது பங்களிப்பு அவரது சமூக
வாழ்வில் பிரதான அங்கமாக இருந்தது. 1956இல் மாணவர்
ஆர்ப்பாட்டத்தில் அவரது பங்கேற்குக் காரணமாகக் பிரெஞ்
இராணுவத்தினால் கைதுசெய்யப்பட்டு சித்திரவதைக்கு
உட்படுத்தப்பட்டார். புரட்சி நடவடிக்கைகளுக்காக
இரண்டாண்டுகள் சிறைவைக்கப்பட்டு பின், பிரான்சிற்கு
நாடுகடத்தப்பட்டார்.

1960 இல் அவருடைய சுயசரிதை நூல் ‘சாட்சி’
எனும் தலைப்பில் வெளிவந்தது. மக்களுக்கான
விடுதலைசார்ந்த படைப்பாளியாகத் தன்னை
ஒப்புக்கொடுக்க முன்னர் தொழில்முறையாக அவர் ஒரு
இராதந்திரியும் ஊடகவியலாளருமாவார். (Sun of Our
Night, 1964), L’été de ta peau (The Summer of Your
Skin, 1982), La nuit du dedans (The Night Within,
2003). அவருடைய முக்கிய நூல்களாகும். 2005இல்
எழுபதாவது வயதில் அல்ஜீரியாவில் மரணமடைந்தார்.

தமிழில் : நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா

நானை, அதிகாலை

வித்தர் யுகோ

நானை, அதிகாலை;
காடும் வயலும் காரிருள் நீங்கி
வெளுக்கும் நேரம்;
புறப்பட்டு விடுவேன்!

எனக்காக நீ காத்திருக்கிறாய்
என்பதை அறியாதவனா, நான்?
காடோ, மலையோ
எது குறுக்கிட்டாலென்ன?
உன்னைக்காண ஓடோடி வருவேன்;
இனியொரு கணம், உன்னைப் பிரியேன்!

கண்களை நினைவிற் பதித்து
காட்சியை வெறுத்து, ஓசையை மறுத்து;
தனியொருவனாய், அநாமதேயனாய்
மடித்த கைகளும் வளைந்த உடலுமாய்;
பகற்பொழுதும் இரவாய்த் தெரிய
துயரில் தோய்ந்து உன்னிடம் வருவேன்!

அந்தி மயங்கும் பொன்னிற வேளையோ
அர்ஃபிலேரை (Harfleur) நெருங்கும்
பாய்மரப் படகோ? எதுவாயினும்
காணச் சகியேன்!

நின் கல்லறைக்கென, என் கைகளில்
காத்திருக்கின்றன
பூச்செண்டாய், பூங்கொத்தாய்
பச்சை நிற ஹோலியும், ஹீதர் மலர்களும்!

Demain, dès l'aube, Les Contemplations
எனும் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள இக்கவிதை, கவிஞர், நாடவியலாளர், நாவமாசிரியர் என்கிற பன்முகத்தன்மைக்கொண்ட படைபாளி வித்தர் யுகோ வுக்குக்குச் சொந்தமானது. சொந்த மகள் சேன் நதியில் மூழ்கி இறக்க, அவள் இழப்பின் வலியுடன் எழுதப்பட்டக் கவிதை. எழுதப்பட்ட வருடம் 1856.

மூன்று கேள்விகள்

- லியோ டால்ஸ்டாய்
தமிழாக்கம் - மதுமிதா

ஒரு மன்னனுக்கு ஒருமுறை ஒரு சிந்தனை தோன்றியது.

எது சரியான நேரம்?

யார் சரியான மனிதர்?

எது சரியான செயல்?

என்னும் கேள்வி அவருக்குள் எழுந்தது.

ஒருவேளை அவருக்கு சரியான நேரத்தில் அனைத்தையும் ஆரம்பிக்கத் தெரிந்தால், எந்த சரியான மனிதர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்க வேண்டும், எவரை விட்டு ஒதுங்கி இருக்க வேண்டும் என்று தெரிந்திருந்தால், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இருப்பதிலேயே முதலில் எந்த முக்கிய வேலையைச் செய்ய வேண்டும் என்பது தெரிந்திருந்தால், தான் எடுத்துச் செய்யும் செயல்கள் எதையும் தவறுதலாகச் செய்யமாட்டோம் என்று எண்ணினார்.

ஆகையால்,

எது முக்கியமான நேரம்?

யார் முக்கியமான மனிதர்?

எது முக்கியமான செயல்?

என்னும் இந்தக் கேள்விகளுக்கு பதில் கிடைத்தால், நன்றாக சரியாக முக்கியமான நன்மைகளை நாம் மக்களுக்குச் செய்யலாமே என்று நினைத்தார்

இந்த எண்ணம் ஏற்பட்டதும், அதைத் தனது அரசு முழுக்க அறிவிக்கச் செய்தான். யார் தனக்கு எந்த ஒரு செயலையும் சரியான நேரத்தில் செய்ய கற்றுக் கொடுக்கிறார்களோ, யார் தனக்கு மிக முக்கியமான மக்கள் என்பதையும், எந்த முக்கிய செயலைச் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் கற்றுக்கொடுப்பவர்களுக்கு பரிசு அளிக்கப்படும் என்றும் அறிவித்தார்.

கற்றறிந்த சான்றோர்கள் அரசரிடம் வந்து அவரின் கேள்விகளுக்கு பல்வேறு வகையான பதில்களை அளித்தனர்.

முதல் கேள்விக்கு பதிலாக சிலர், "எந்த வேலையையும் சரியான நேரத்தில் செய்ய வேண்டுமென்றால், முதலிலேயே முன்கூட்டிய யோசனையாக, நாட்கள், மாதங்கள், வருடங்களுக்கு முன்பே அதை எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு அதன் படி கச்சிதமாக வாழ வேண்டும். அப்போதுதான் எதையும் சரியான நேரத்தில் செய்ய முடியும்." என்று கூறினர். மற்றவர்கள், ஒவ்வொரு செயலையும் முன்கூட்டியே சரியான நேரத்தில் செய்ய முடிவு செய்வது நடக்க முடியாத காரியம்; ஏனென்றால், சோம்பேறியாக இருக்கக்கூடாதென்றால் ஒருவன் என்ன நடக்கிறதோ அதில் கலந்துகொள்ள வேண்டும்,

எது முக்கியமோ அதைச் செய்யவேண்டும். பலரும் பலவிதமாகக் கூறினர். அரசனால் எவ்வளவு தான் கவனமாக இருந்தாலும், சரியான நேரம் என்ன என்பதையும், சரியான நேரத்தில் சரியாக என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள அறிவார்ந்தவர்கள் குழு ஒன்று இருந்து அனைத்தையும் எந்த சரியான நேரத்தில் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்ல இருக்க வேண்டும் என்றனர்.

இன்னும் வேறு சிலர், “குழு சொல்வது வரையில் காத்திருந்து வேலை செய்ய முடியாதபடிக்கு உடனே முடிவெடுக்க வேண்டிய செயல்களும் உள்ளன” என்றனர். “ஆனால் அதை முடிவு செய்ய, இனி என்ன நடக்க இருக்கிறது என்பதை முன்கூட்டியே அறிந்திருக்க வேண்டும்” என்றனர். “மந்திரவாதிகள் மட்டுமே இதனை அறிந்திருக்க முடியும், அதனால், சரியான செயலை சரியான நேரத்தில் செய்ய மந்திரவாதிகளிடம் ஆலோசனை கேட்க வேண்டும்” என்றனர்.

இரண்டாவது கேள்விக்கும் வேறு வேறு பதில்களே கிடைத்தன. சிலர் அரசனுக்கு முக்கியமான மனிதர்கள் அவனுடைய மந்திரிகளே என்றனர், வேறு சிலர் பாதிரிமார்கள் என்றனர், இன்னும் சிலர் மருத்துவர்கள் என்றனர்; பிறரோ படைவீரர்களே மிக முக்கியமானவர்கள் என்றனர்.

மிக முக்கியமான செயல் எது என்னும் மூன்றாவது கேள்விக்கு, சிலர் உலகில் முக்கியமானது அறிவியல் என்றனர்; வேறு சிலர் போர்த்திறனே என்றனர்; இன்னும் சிலரோ மீண்டும், மிக முக்கியமானது மதவழிபாடு என்றனர்.

அனைத்து பதில்களும் வேறுவேறாக பலவிதமாக இருந்ததால், அரசர் எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் இல்லை; ஒருவருக்கும் வெகுமதி அளிக்கவும் இல்லை. ஆனால் இன்னும் தனது கேள்விகளுக்குச் சரியான பதிலைத் தெரிந்துகொள்ளும் விருப்பத்தில் இருந்தார். ஆழ்ந்த புலமையுடன் ஞானம் பொருந்திய ஒரு துறவியிடம் ஆலோசனை பெற முடிவு செய்தார்.

அந்தத் துறவி ஒரு காட்டில் வசித்து வந்தார். அங்கிருந்து அவர் வெளியே வந்ததே இல்லை. அங்கிருக்கும் சாதாரண கிராமத்து மனிதர்களைத் தவிர யாரையும் அவர் வரவேற்பதுமில்லை; பார்ப்பதுமில்லை. அதனால் அரசர் சாதாரண ஆடைகளை அணிந்து கொண்டு, குதிரையிலிருந்து இறங்கி, பாதுகாவலர்களை விட்டு விட்டு, அவரைப் பார்க்கத் தான் மட்டும் தனியாகப் போனார்.

அரசர் அங்கே சென்றபோது துறவி, தன்னுடைய குடிலுக்கு முன்பு மண்ணைத் தோண்டிக் கொண்டிருந்தார். அரசரைப் பார்த்ததும் வாழ்த்து சொல்லிவிட்டு தோண்டிக்கொண்டே இருந்தார். துறவி மிகவும்

தளர்ந்தும், களைப்பாகவும் இருந்தார்; ஒவ்வொரு முறை மண்வெட்டியால் தரையில் தோண்டும்போதும் கொஞ்சமாகவே தோண்ட முடிந்தது, மிகவும் கடினமாக மூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

அரசன் துறவியிடம் சென்று, “அறிவார்ந்த துறவியே, நான் உங்களிடம் மூன்று கேள்விகளுக்கு பதில் பெற உங்களைத் தேடி வந்திருக்கிறேன். சரியான நேரத்தில் சரியான செயலைச் செய்ய நான் எப்படி கற்றுக் கொள்ளவேண்டும்? எனக்குத் தேவையான முக்கியமான மனிதர்கள் யார்? அதனால் யாருக்கு மற்றவர்களை விட அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்? யாருக்கு முதலில் நான் என் கவனத்தை அளிக்க வேண்டும்?” என்று கேட்டார்.

துறவி அரசர் சொன்னதைக் கேட்டார்; ஆனால் எந்த பதிலும் சொல்லவில்லை. கையைத் தட்டிவிட்டு விட்டு மறுபடியும் தோண்ட ஆரம்பித்தார்.

”நீங்கள் களைப்பாக இருக்கிறீர்கள். உங்களுக்காக நான் மண்வெட்டி எடுத்து கொஞ்ச நேரம் வேலை செய்கிறேன்”, என்றார் அரசர்.

துறவி நன்றி சொல்லிவிட்டு, மண்வெட்டியை அரசனிடம் கொடுத்துவிட்டு கீழே அமர்ந்து கொண்டார்.

அரசன் இரண்டு முறை தோண்டியதும் நிறுத்தி விட்டு துறையிடம் கேள்விகளை மறுபடியும் கேட்டார். இப்போதும் துறவி பதில் ஏதும் சொல்லவில்லை, எழுந்து மண்வெட்டிக்காக கையை நீட்டி, “சற்று ஓய்வெடு. நான் வேலை செய்கிறேன்” என்றார்.

ஆனால் அரசன் மண்வெட்டியை அவரிடம் கொடுக்காமல் தொடர்ந்து தோண்ட ஆரம்பித்தான். ஒரு மணிநேரம் சென்றது; இன்னும் ஒரு மணி நேரம் ஆனது. சூரியன் மரங்களுக்குப் பின்னே மறைய ஆரம்பித்தான். அரசன் மண்வெட்டியைக் கீழே வைத்துவிட்டு சொன்னான், “துறவியே, என் கேள்விக்கான பதிலைத் தேடி உங்களிடம் வந்தேன். எனக்கு எந்த பதிலையும் நீங்கள் சொல்லப்போவதில்லையென்றால், அதையேனும் சொல்லி விடுங்கள், நான் வீட்டுக்குப் போகிறேன்”

“யாரோ ஓடி வருகிறார்களே. யாரென்று பார்ப்போம்”, என்றார் துறவி.

அரசன் திரும்பிப் பார்த்தான். காட்டிலிருந்து யாரோ தாடி வைத்த ஒரு மனிதன் ஓடி வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் கைகளால் வயிற்றை அழுத்திப் பிடித்திருந்தான், அங்கிருந்து இரத்தம் வழிந்து கொண்டிருந்தது. அரசனை நெருங்கியதும் ஏதோ முணுமுணுத்துக்கொண்டே மயங்கித் தரையில் விழுந்தான். துறவியும் அரசனும் அந்த மனிதனின் உடையை விலக்கிப் பார்த்தனர்.

அவனுடைய வயிற்றில் காயம் பெரிதாக இருந்தது. அரசன் அந்தக் காயத்தை சுத்தம் செய்து தன்னுடைய கைக்குட்டையாலும் துறவி கொடுத்த துணியாலும் இறுக்கக் கட்டு போட்டான். ஆனால் குருதி வெளிவருவது நிற்கவில்லை. அதனால் அரசன் மறுபடியும் மீண்டும் மீண்டும் கட்டை அவிழ்த்து இரத்தத்தைத் துடைத்து வேறு துணியினால் திரும்பக் கட்டு போட்டான். இரத்தம் உறைந்து வழிவது நின்ற பின்பு அவன் புத்துணர்ச்சி பெற்று ஏதாவது குடிப்பதற்கு வேண்டும் என்றான். அரசன் அவனுக்கு நல்ல தண்ணீரை குடிக்கக் கொடுத்தான். சூரியன் மறைந்து குளிர் ஆரம்பித்தது. அதனால் துறவியின் உதவியுடன் அரசன் அந்த மனிதனை குடிலுக்குள் தூக்கிச் சென்று படுக்கையில் படுக்க வைத்தான். கண்களை இறுக மூடி அவன் படுக்கையில் அமைதியாகப் படுத்திருந்தான். ஆனால் அரசனோ நடந்து வந்ததாலும் வேலை செய்ததாலும் மிகவும் களைத்துப் போய் கோடைக்கால இரவில் உறங்குவது போல உறங்கி இருந்தான். காலையில் அரசன் தூக்கம் கலைந்து எழுந்த போது, தான் எங்கே இருக்கிறான் என்பதும், தனக்கு முன்னால் படுக்கையில் படுத்தபடி தன்னுடைய ஒளிரும் கண்களுடன் தன்னையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த புதியவனான தாடி மனிதன் யாரென்பதும் நினைவிலில்லை.

அரசன் எழுந்து தன்னைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த அந்த தாடி மனிதன், "என்னை மன்னித்து விடுங்கள்" என்று மெலிந்த குரலில் கூறினான்.

"நீ யாரென்று எனக்குத் தெரியவில்லை, உன்னை மன்னிப்பதற்கு காரணம் எதுவும் இல்லை" என்றான் அரசன்.

"உங்களுக்கு என்னைத் தெரியாது. ஆனால் எனக்கு உங்களைத் தெரியும். என் சகோதரன்கு மரண தண்டனை கொடுத்து சொத்துக்களையும் பறித்துக்கொண்டதால் நான் உங்களைப் பழிவாங்கத் துடித்துக் கொண்டிருந்த உங்களுடைய எதிரி. நீங்கள் தனியாக துறவியைப் பார்க்க வந்ததை அறிந்துகொண்டு, உங்களைக் கொல்ல வந்தேன். ஆனால் பகல் மறைந்தும் நீங்கள் திரும்பவில்லை. அதனால் நான் பதுங்கியிருந்த இடத்திலிருந்து உங்களைத் தேடி வெளியே வந்தேன். என்னைப் பார்த்த உங்களின் பாதுகாவலர்கள் அடையாளம் கண்டுகொண்டு என்னைக் காயப்படுத்தி விட்டனர். அவர்களிடமிருந்து தப்பித்து வந்தேன். நீங்கள் காயத்தை கட்டுப்போட்டு பாதுகாத்திருக்காவிட்டால் இரத்தம் முழுக்க வெளியேறி நான் இறந்திருப்பேன். நான் உங்களைக் கொல்ல விரும்பினேன். ஆனால், நீங்கள் என்னைக் காப்பாற்றி விட்டீர்கள். நான் உயிரோடிருந்தால், உங்களுக்கு நம்பிக்கையுள்ள அடிமையாக சேவை செய்ய விரும்புகிறேன், என்னுடைய மகன்களையும் உங்களுக்கு சேவை செய்யும்படிச் கூறுவேன். என்னை

மன்னியுங்கள்!" என்றான்.

அரசன் இவ்வளவு எளிதாக எதிரியை சமாதானப்படுத்தி நண்பனாக ஆக்கிக் கொண்டமைக்கு மகிழ்ந்து மன்னித்து விட்டான். தனது காவலர்களை அனுப்பி தன்னுடைய மருத்துவரை தாடி மனிதனுக்கு சிகிச்சை செய்யும்படி சொல்வதாகவும் சொத்துக்களை திரும்பி அளிப்பதாகவும் உறுதி அளித்தான்.

அவனிடம் விடைபெற்ற அரசன் வெளியே வந்து துறவியைத் தேடினான். விடைபெற்றுப் போவதற்கு முன்பாக துறவியிடம் கடைசி முறையாக அந்த மூன்று கேள்விகளுக்கு பதிலைச் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொண்டான். வெளியே துறவி முழங்காலிட்டு முதல் நாள் தோண்டிய இடத்தில் விதைகளை விதைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

அரசன் அவர் அருகே சென்று, "அறிஞரே. கடைசி முறையாக இந்தக் கேள்விகளுக்கு பதிலைச் சொல்லும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்" என்றான்.

தனக்கு முன்னால் நின்று தன்னையே பார்த்துக்கொண்டிருந்த அரசனிடம், "உனக்கு ஏற்கனவே பதில் கிடைத்து விட்டதே" என்றார் துறவி.

"எப்படி பதில் கிடைத்தது? என்ன சொல்கிறீர்கள்" என்று வினவினான் அரசன்.

"நீ கவனிக்கவில்லையா" என்றார் துறவி. "நேற்று நீ என் மேல் இரக்கப்பட்டு நிலத்தைத் தோண்டவில்லையென்றால், நீ உன் வழியே போயிருப்பாய், அவன் உன்னைத் தாக்கியிருப்பான், துறவியுடன் தங்கியிருக்கலாமே என்று நீ வருத்தப்பட்டிருப்பாய். ஆதலால், மிக முக்கியமான நேரம் நீ நிலத்தைத் தோண்டிய நேரம்; மிக முக்கியமான மனிதன் நான் தான்; உன்னுடைய முக்கியமான செயல் எனக்கு நன்மை செய்ய நீ உதவி செய்ததுதான். பிறகு அந்த மனிதன் நம்மை நோக்கி ஓடி வந்ததும், முக்கியமான நேரம் நீ அவனுடைய காயத்துக்கு கட்டு போட்டு கவனித்துக்கொண்டது, இல்லையெனில் உனக்கு அமைதியளிக்காமல் அவன் இறந்திருப்பான். அதனால் அவனே மிக முக்கியமான மனிதன். அவனுக்கு நீ செய்த உதவியே முக்கியமான செயல். நினைவில் வைத்துக்கொள், மிக முக்கியமான நேரம் என்பது இந்த நொடி! இதுவே மிக முக்கியமான நேரம். ஏனென்றால் இதில் தான் இந்த காலத்தில் தான் நம்மிடம் செயல் புரியும் சக்தி இருக்கிறது. மிக முக்கியமான மனிதர் யாரென்றால், நீ யாருடன் இருக்கிறாயோ அவரே; மிக முக்கியமான செயல் என்றால் இந்த நிமிடம் உடன் இருப்பவருக்கு நன்மை செய்வதே, ஏனென்றால் இதன் காரணமாக மட்டுமே மனிதன் இந்த வாழ்க்கைக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளான்!"

ஆங்கிலத்தில்: Langston Hughes

நான் உலகைப் பார்க்கிறேன் 'I look at the World'

தமிழில்: க. நவம்

நான் உலகைப் பார்க்கிறேன்
ஒரு கறுப்பு முகத்தில் விழிக்கும் கண்களினால் –
இதுவே நான் காண்பது:
எனக்கென ஒதுக்கப்பட்ட
இந்த வேலியிட்ட ஒடுங்கிய இடைவெளி

பின்னர் அந்த மதிக்கெட்ட மதில்களைப் பார்க்கிறேன்
ஒரு கறுப்பு முகத்தின் கருநிறக் கண்களினால் –
இதுவே நான் அறிந்துகொள்வது:
அடக்குமுறையைக் கட்டியெழுப்பும்
இந்த மதில்கள் அனைத்தும்
மறைய வேண்டும் என்பதே!

நான் என் சொந்த உடலைப் பார்க்கிறேன்
இனியும் குருடாக இல்லாத கண்களால் –
என் மனதிலுள்ள அந்த உலகினை
என் சொந்த கரங்கள் செய்யமுடியுமென
நான் காண்கிறேன்

எனவே விரைவோம், தோழர்களே
அதனைக் கண்டறியும் வீதிவழியே.

மூலம் : மிர்சா காலிப்

தமிழில்: பல்லவி குமார்

ஆற்றில் இறங்கும் துளிகள்

ஆற்றில் இறங்கும் துளியின்
நீண்ட தூர வலியும்
தன்னை தானே குணமாக்குகிறது.
வசந்தகாலத்தின்
பலத்த மழைக்குப் பின்,
மேகம் மறைந்துவிடும்.
அது கண்ணீரைத் தவிர வேறில்லை.
வசந்த காலத்தில்,
கண்ணாடி நிறமாக
மாறும் அதிசயம்.
ஒளிரும் காற்றினை மாற்றிடும்,
ரோஜாக்கள் எங்கள்
கண்களைத் திறந்து விடும்
எதுவாக இருந்தாலும்
அது திறந்திருக்கட்டும்.

இந்த தெய்வீக வசனங்கள்

இந்த தெய்வீக வசனங்கள்
நான் எழுதுவது போல்
இருக்கின்றன.
வெற்று வெளிப்பாடுகளுடன்
உயரத்திலிருந்து இறங்குதல்
மற்றும் ஏறுதலென
மாற்றாக எழுதுபவரின்
பேனாவால்
எழுதியது போலவே,

இரவின் அமைதி
உண்மையாகவே உள்ளது.
பரலோக அருங்காட்சியகம்
அவளுடைய அழியாத
வார்த்தைகளை
உச்சரிக்கிறது.

என்னுடைய இந்த நாய்

மூலக்கதை - That there dog of mine

ஆசிரியர் - ஹென்றி லாஸன் (1867-1922)

தமிழில் - கீதா மதிவாணன்

ரோமக்கத்தரிப்பாளனான மெக்வாரிக்கு விபத்து நேர்ந்திருந்தது. உண்மையைச் சொல்லவேண்டும் என்றால் சாலையோர மதுவிடுதியொன்றில் குடிபோதையால் உண்டான தகராறில் மெக்வாரி மண்டை உடைபட்டு, விலா எலும்புகள் நொறுங்கி, ஏராளமான காயங்களுடன் தப்பி வந்திருந்தான். அவனுடைய நாய் டாலி நிதானத்தில்தான் இருந்தது என்றாலும் அந்தத் தகராறின்போது தானும் வெகுமூர்க்கமாகப் பங்கு கொண்ட காரணத்தால் அதற்கும் ஒரு காலொடிந்து போனது. அவ்வளவு அடிபட்டிருந்த நிலையிலும் கூட மெக்வாரி தன்னுடைய முதுகுச் சுமையை தோளில் போட்டுக்கொண்டு, ஆளரவமற்ற ஒற்றையடிப் பாதையில் சுமார் பத்து மைல் தூரத்தை நடந்தே கடந்து பெரும் போராட்டத்துக்குப் பிறகு அந்த நகர்ப்புற அரசு மருத்துவமனையை வந்தடைந்திருந்தான். அவன் எப்படி அவ்வளவு தூரம் நடந்து மருத்துவமனைக்கு வந்துசேர்ந்தான் என்பது கடவுளுக்குத்தான் தெரியும். அது எப்படி சாத்தியம் என்று அவனுக்கே தெரியவில்லை. டாலி அவனுக்குப் பின்னால் மூன்று கால்களால் நொண்டியபடியே தானும் வந்து சேர்ந்திருந்தது.

மெக்வாரியின் காயங்களைப் பரிசோதித்த மருத்துவர்கள் அவனுடைய வலி தாங்கும் தன்மையைக் கண்டு வியந்துபோனார்கள். மருத்துவர்கள் கூட சில வேளைகளில் ஆச்சரியங்களில் ஆழ்வதுண்டு. ஆனால் அவர்கள் அதை வெளிக்காட்டிக்கொள்வதில்லை.

அவர்கள் மெக்வாரிக்குச் சிகிச்சை அளிக்க முன்வந்தார்கள். ஆனால் டாலி அங்கிருப்பதை ஆட்சேபித்தார்கள். ஏனெனில் நாய்களுக்கு மருத்துவமனை வளாகத்தினுள் அனுமதி இல்லை.

“நீ அந்த நாயை வெளியில் துரத்தியாக வேண்டும்” படுக்கையின் ஓரத்தில் அமர்ந்திருந்த மெக்வாரியிடம் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

மெக்வாரி எதுவும் சொல்லவில்லை.

“இங்கே நாய்களை நாங்கள் அனுமதிக்க முடியாதப்பா” மெக்வாரிக்கு காது கேட்கவில்லையோ என்ற சந்தேகத்துடன் மருத்துவர் உரத்தக் குரலில் சொன்னார்.

“அப்படியானால் அதை முற்றத்திலாவது கட்டிவைங்க”

“அதெல்லாம் முடியாது. அது வெளியில் போயாக வேண்டும். நாய்கள் மருத்துவமனையின் உள்ளே இருக்கக்கூடாது.”

மெக்வாரி மெதுவாக எழுந்து நின்றான். பல்லைக் கடித்து, வலியைப் பொறுத்துக்கொண்டு, திறந்துகிடந்த தன்னுடைய ரோம மார்பின் மீது சட்டையை இழுத்துவிட்டு பொத்தான்களைப் போட்டான். மேல்

கோட்டைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு, முதுகுச் சுமை வைக்கப்பட்டிருந்த மூலையை நோக்கித் தள்ளாடி நடந்தான்.

“எங்கே போகிறாய்?” அவர்கள் கேட்டார்கள்.

“என்னுடைய நாயை இங்கே இருக்க விடமாட்டீர்கள் அல்லவா?”

“ஆமாம், அது எங்கள் விதிகளுக்குப் புறம்பானது. மருத்துவமனைக்குள் நாய்களுக்கு அனுமதி கிடையாது.”

அவன் குனிந்து தன்னுடைய முதுகுச் சுமையைத் தூக்கினான். ஆனால் வலி கடுமையாக இருக்கவே, நிலை தடுமாறிப் பின்புறமாகச் சுவரில் சரிந்தான்.

“அட, வாப்பா இங்கே, சரியான பைத்தியக்காரனாக இருக்கிறாயே. நீ வெளியில் போகக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை என்று உனக்கே தெரியும். கொஞ்சம் இரு, மருத்துவமனையின் உதவியாளர்களை அழைக்கிறேன். அவர்கள் வந்து உன் உடைகளைக் களைய உதவுவார்கள்.”

“வேண்டாம்” மெக்வாரி அழுத்தமாகச் சொன்னான், “வேண்டாம். என்னுடைய நாயை உள்ளே அனுமதிக்கவில்லை என்றால் என்னையும் அனுமதிக்க வேண்டாம். எனக்கு எப்படி அடிபட்டிருக்கிறதோ, அதைப் போலத்தான் அதற்கும் அடிபட்டிருக்கிறது. எனக்கு எப்படி சிகிச்சை தேவையோ, அப்படிதான் அதற்கும் சிகிச்சை தேவைப்படுகிறது. நான் எப்படி சிரமத்தோடு இவ்வளவு தூரத்தைக் கடந்து வந்தேனோ, அப்படிதான் அதுவும் இல்லை, இல்லை, இன்னும் அதிகப்படியான சிரமத்தோடு கடந்துவந்திருக்கிறது.”

அவன் வலியோடு மூச்சுவிட்டான். பிறகு தொடர்ந்தான், “இதோ, என்னுடைய இந்தக் கிழட்டு நாய் நீண்ட, நெடிய, கடுமையான, பசியும் பட்டினியுமான பன்னிரண்டு வருடங்களை என்னுடன் கழித்திருக்கிறது. நன்றியுடனும் விசுவாசத்துடனும் என்னைத் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. நான் உயிரோடு இருந்தாலும், அபாயகரமான ஒற்றையடிப் பாதையில் அநாதைப் பிணமாக செத்து அழுகிக் கிடந்தாலும் எனக்காக கவலைப்படக்கூடிய ஒரே ஜீவன் இது மட்டும்தான்.”

அவன் மீண்டும் நிறுத்தி மூச்சுவிட்டு, பிறகு தொடர்ந்தான், “என்னுடைய இந்த நாயை, பாதையில்தான் குட்டியாகக் கண்டெடுத்தேன்.” அவன் முறுவலோடு சொன்னான், “ஊர் ஊராக வேலை தேடிப் போகும்போது, பல மாதங்கள் அதை, தேநீர் போடப் பயன்படுத்தும் தகரக் குவளைக்குள் வைத்து தூக்கிப்போனேன். அதன் அம்மாவும் என்னைத் தொடர்ந்தது. அடிக்கடி தகரக் குவளையை முகர்ந்து, குட்டி பத்திரமாக இருக்கிறது என்பதை உறுதிசெய்தபடி என் பின்னாலேயே வந்தது. குட்டி கொஞ்சம் வளர்ந்த பிறகு என்னுடைய முதுகுச்

சுமையோடு அதையும் சுமந்து திரிந்தேன். தாய் நாய் எவ்வளவு காலம் என்னோடு இருந்தது என்பது கடவுளுக்குதான் தெரியும். அது கிழடு தட்டி, பார்வை மங்கிப்போன பிறகும் கூட ஒரு வருடம் என்னோடு இருந்தது. நடக்க முடியாமல் ஊர்ந்துசெல்லும் நிலை வந்தபோதும் கூட அது என்னைத் தொடர்ந்தது. அதன் பிறகு நான் அதைக் கொண்டுவிட்டேன். ஏனென்றால் அதை அப்படியே விட்டுவிட்டுப் போக எனக்கு மனம் வரவில்லை.”

அவன் மறுபடியும் நிறுத்தி மூச்சு வாங்கினான்.

“இப்போது இந்த நாய்க்கும் வயதாகிவிட்டது.” அவன் டாலியின் புடைத்துச் சிறுத்த மூக்கைத் தன் கரடுமுரடான விரல்களால் தொட்டுக்காட்டித் தொடர்ந்தான். “இந்தக் கிழட்டு நாய் கடந்த பத்து வருடங்களாக, நல்ல காலத்திலும், மழை, வெள்ளம், வறட்சி போன்ற மோசமான, அல்லது அவற்றைவிடவும் படுமோசமான காலங்களிலும் என்னைத் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. துணைக்கு யாரும் இல்லாமல், கையில் பணமும் இல்லாமல் ஒற்றையடிப் பாதையில் ஒற்றையாளாய்த் தனித்து நடந்தபோது எனக்குப் பைத்தியம் பிடிக்காமல் பார்த்துக்கொண்டது. சாலையோர மதுவிடுதிகளில் மூக்குமுட்டக் குடித்துவிட்டு வாரக்கணக்காக சுயநினைவிழந்து, சாகும் தருவாயில் கிடந்தபோதும் என் கூடவே இருந்து என்னைக் காவல் காத்தது. பலமுறை என் உயிரைக் காப்பாற்றி இருக்கிறது. ஆனால் நன்றிக்குப் பதிலாக உதையும் வசவும்தான் என்னிடமிருந்து அதற்குக் கிடைத்தது. அதை நான் என்ன செய்தாலும் என்னை மன்னித்துவிட்டு எனக்காக மற்றவர்களிடம் சண்டைக்குப் போகும். எனக்காக அவர்களை எதிர்த்து நிற்கும். என்னிடம் தகராறு செய்பவர்கள் மீது பாய்ந்து தாக்கும். கடித்தும் பிறாண்டியும் அவர்கள் உடம்பில் தன் அடையாளத்தைப் பதிக்கும். நானும் கூட அப்படிதான்.”

அவன் மீண்டும் நிறுத்தி மூச்சுவாங்கினான். பிறகு மூச்சை இழுத்துப்பிடித்து, பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு தன் முதுகுச் சுமையைத் தூக்கி தோளில் போட்டுக்கொண்டு வாசலை நோக்கிச் சென்றான். மீண்டும் ஒருமுறை பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தான். மூலையில் இருந்த நாய் நொண்டிக்கொண்டு வந்தது. அவனைக் குழப்பத்தோடு பார்த்தது.

மெக்வாரி, அந்த மருத்துவமனை ஊழியர்களைப் பார்த்துப் பொதுவாகச் சொன்னான், “இதோ, இந்த நாய் இருக்கிறதே, இது மனிதனாக இருக்கும் என்னைக் காட்டிலும், சிறந்த கிறிஸ்தவரைப் போலிருக்கும் உங்களைக் காட்டிலும் நல்லது. நான் மற்றவர்களிடமோ அல்லது மற்றவர்கள் என்னிடமோ காட்டிய நட்பை விடவும் இந்த நாய் என்னிடம் காட்டிய நட்பு மிகப் பெரியது. இது எப்போதும் என்னைக் கண்காணித்துக்கொண்டே இருந்திருக்கிறது. வழிப்பறியிலிருந்து பல முறை

என்னைக் காப்பாற்றி இருக்கிறது. எனக்காக சண்டை போட்டிருக்கிறது. குடிபோதையில் நான் அதைப் படாதபாடு படுத்தியபோதும் என்னை மன்னித்து, உண்மையான, நேர்மையான, நன்றி விசுவாசமுள்ள தோழனாக என் கூடவே இருந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இந்த நாயை இப்போது நான் கைவிடுவது சரியில்லை. நான் அதைச் செய்ய மாட்டேன், காலுடைந்திருக்கும் நிலையில் அதைத் தெருவுக்குத் துரத்தியடிக்க மாட்டேன். ஐயோ கடவுளே.. என் முதுகு!”

அவன் வலியால் முணகியபடி முன்னோக்கி சாய்ந்தான். ஆனால் அவர்கள் அவனைத் தாங்கிப் பிடித்துவிட்டார்கள். அவனுடைய முதுகுச் சுமையை அகற்றிவிட்டு, படுக்கையில் படுக்க வைத்தார்கள்.

அரைமணி நேரச் சிகிச்சைக்குப் பிறகு மெக்வாரி சற்று இதமாக உணர்ந்தான். மயக்கம் தெளிந்தவுடனேயே அவன் கேட்டான்,

“என்னுடைய நாய் எங்கே?”

செவிலி அவசரமாகச் சொன்னார், “ஆங், அது நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. கவலைப்படாதே. முற்றத்தில் மருத்துவர் அதன் கால் காயத்துக்குச் சிகிச்சை அளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.”

★★★★

மூலக்கதை ஆசிரியர் குறிப்பு - ஆஸ்திரேலியாவின் மாபெரும் சிறுகதையாசிரியர் என்று போற்றப்படும் ஹென்றி லாலன், பிரபல கவிஞரும் எழுத்தாளருமாவார். நோய்த்தொற்று காரணமாக தனது பதினான்காவது வயதில் செவித்திறனை முற்றிலுமாக இழந்த இவர், பிற புலன்களின் வாயிலாக சமூகத்தைக் கூர்ந்து கவனித்து அதன் பல்வேறு பரிமாணங்களைத் தன் எழுத்தின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியவர். ஹென்றி லாலனின் பெரும்பாலான படைப்புகள் அந்நாளைய புதர்க்காடுறை மாந்தரை மையமாகக் கொண்டவை. காடுறை வாழ்க்கையின் ஆபத்துகளும், அச்சந்தரும் தனிமையும், சுரங்கத் தொழிலாளிகளின் பரிதாப வாழ்க்கையும், சுரங்க நிலங்கள் கைவிடப்படும்போது எழும் வெறுமையும் இயலாமையும், வேலைவாய்ப்புகளைத் தேடி நகர்ப்புறங்களுக்கு இடம்பெயரும்போது எதிர்கொள்ளும் சவால்களுமாய் அவருடைய படைப்புகள் ஒவ்வொன்றும் நம்மை ஒன்றிரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் அழைத்துச் சென்றுவிடுபவை. பூர்வகுடிகளுக்குரிய ஆஸ்திரேலிய மண்ணில் தங்கள் கால்களை அழுந்தி ஊன்ற விழைந்த தருவாயில் ஐரோப்பிய மக்களுக்கு ஏற்பட்ட வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை மையக்கருவாய் வைத்துப் புனையப்பட்ட, அவர்தம் அனுபவங்களில் தோய்த்தெடுத்த அநாயாசப் படைப்புகள் அவை.

பன்னாட்டு ஹைக்கவ

ஆங்கில வழி தமிழில் : சந்திரா மனோகரன்

1. இடி மின் புயலை
அச்சுறுத்துகிறதாம்
சிங்கத்தின் கர்ச்சனை!

- பெக்கு மோடாங் (ஆப்பிரிக்கா)

2. காதல் நதிபோல பாயட்டும்
என்னுடையதை முடிய விடுவேனோ
டிசம்பரைப் போல!

- க்ரிஸ்டாட் கோஜோ ஆர்தர் (ஆப்பிரிக்கா)

3. அது பழமையான கல்
கவனமாக ஏறுகிறது
இளம் கம்பளிப்புழு

- ப்ரூஸ் லீமிங் (ஸ்காட்லாந்து)

4. புறாக்கள் கூவும் நண்பகல்
அவர் கரங்களுக்குள்
இறந்த மனைவியின் சீப்பு

- கால்வின் ஆல்சோன் (ஸ்காட்லாந்து)

5. தப்பிக்க முடியாத பெருஞ்சிவிங்கி
தணியாத கடுஞ்சினத்தில்
தன் நிழலைக் கிழிக்கிறது!

- அர்ச்சரோ கன்சொலெஸ் கோசியோ
(மெக்சிகோ)

6. பூங்காவெங்கும் வறண்ட இலைகள்
மரங்களைப் பார்த்தேன்
வசந்தகாலப் பச்சை

- ஜோஸ் ஜுவான் டேப்ளாடோ (மெக்சிகோ)

7. எரிந்து போகும் இலைகள்
முகமோ உணருகிறது
முதுவேனில்தான்

- ஜுவானிபா கேசே (அயர்லாந்து)

8. நாங்கள் வழிதவறியதை உணரும்
அதே வேளையில்
மழையில் ஒரு மான்

- பால் விஜிலியஸ் (அயர்லாந்து)

9. இடியின் உறுமல் ஒலி
தாவும் பூனை
கின்னரப் பெட்டிமீது

- ஜோகன் பெர்க்ஸ்டட் (ஸ்விட்சர்லாந்து)

10. பனித்திரளுக்குள் உறைந்து கிடக்கிறது
ஒரு சிறிய
நீர்வீழ்ச்சி.

- பாண்ட்ஸ் டிராண்டெர் (ஸ்விட்சர்லாந்து)

11. குலுங்கும் தரிசுவெளிப் பூக்கள்
பெயர் என்னவோ
இருக்கட்டுமே!

- பிராண்டன் கென்ட் (பிரிட்டிஷ்)

12. மலைத் தொடரில் அமர்கிறேன் ;
அப்படியே விழுங்குகிறேன் --
அகல் விரிவான வானத்தை

- ரான் மோஸ் (வேல்ஸ்)

13. கோரப் பனிப் புயல்
கூடு கட்டும் பட்சி
என் இதயத்துள்.

- காபிரியேல்லா போபா (வேல்ஸ்)

14. விடியல் பொழுது
அதே மேகங்கள்
இதுவரை பார்த்ததில்லையே!

- நிக்கோலாய் க்ராண்ட்கின் (ரஷியா)

15. குண்டு வெடித்தாயிற்று
அப்பாடா...
இனி ஓய்வுதான்!

---எவ்ஜெனி கஜக்கோவ் (ரஷியா)

An Unexpected Meeting

Wisława Szymborska

*We treat each other with exceeding courtesy;
we says, it's great to see you after all these years.
Our tigers drink milk.
Our hawks tread the ground.
Our sharks have all drowned.
Our wolves yawn beyond the open cage.
Our snakes have shed their lightning,
our apes their flights of fancy,
our peacocks have renounced their plumes.
The bats flew out of our hair long ago.
We fall silent in mid-sentence,
all smiles, past help.
Our humans
don't know how to talk to one another.*

○

ஒரு எதிர்பாராத சந்திப்பு

தமிழில் : ஸ்ரீ என் ஸ்ரீவத்ஸா'

நாம் ஒருவரையொருவர் அதிக மரியாதையாக நடத்துகிறோம்.
இத்தனை வருஷங்களுக்குப் பிறகு உங்களைக் காண்பது
மிகவும் நன்றாக இருக்கிறதென்று நாம் சொல்கிறோம்
நமது புலிகள் பால் குடிக்கின்றன.
நம்முடைய பருந்துகள்
பூமியில் நடக்கின்றன.
நம் சுறாமீன்கள் யாவும்
மூழ்கிப்போய்விட்டன.
நம்முடைய ஓநாய்கள் திறந்த கூண்டுக்கு அப்பால்
கொட்டாவி விடுகின்றன.
நம் அரவங்கள் தம் மின்னல்களைக் கழற்றிவிட்டன,
நமது குரங்குகள் தமது நடைமுறைக்கு ஒத்துவராத
கற்பனைகளைக் கைவிட்டுவிட்டன.
அதோடு, நம்முடைய மயில்கள்
தம்முடைய தோகைகளைத் துறந்துவிட்டன.
வெளவால்கள் வெகு காலம் முன்பே நம் தலைமுடியிலிருந்து
வெளியேறிப் பறந்துபோய்விட்டன.
நாம் வாக்கியத்தின் நடுவில் மௌனமாகிவிடுகிறோம்,
ஒரே புன்னகைகளாக, உதவிகளுக்கு அப்பால்.
நம்முடைய மனிதர்களுக்கு ஒருவரோடு மற்றொருவர் எப்படிப்
பேச வேண்டுமென்று தெரியாது.

A Note

Wisława Szymborska

*Life is the only way
to get covered in leaves,
catch your breath on the sand,
rise on wings;
to be a dog,
or stroke its warm fur;
to tell pain
from everything it's not;
to squeeze inside events,
dawdle in views,
to seek the least of all possible mistakes.
An extraordinary chance
to remember for a moment
a conversation held
with the lamp switched off;
and if only once
to stumble upon a stone,
end up soaked in one downpour or another,
mislaid your keys in the grass;
and to follow a spark on the wind with your
eyes;
and to keep on not knowing
something important.*

ஒரு குறிப்பு

தமிழில் :ஸ்ரீ என் ஸ்ரீவத்ஸா'

வாழ்வதுதான் ஒரேவழி,
இலைகளால் மூடப்படுவதற்கும்,
மணலில் உங்களுடைய சுவாசத்தை சீர்
செய்வதற்கும்,
இறக்கைகளால் எழுவதற்கும்;
ஒரு நாயாக இருப்பதற்கும்
அல்லது அதனுடைய கதகதப்பான ரோமத்தை
வருடுவதற்கும்;
வேதனையை அதல்லாத எல்லாவற்றிலிருந்தும்
அடையாளம் காண்பதற்கும்;
நிகழ்வுகளுக்குள்ளே திணித்துக்கொள்வதற்கும்,
ஒரு அபிப்பிராயம் சொல்ல நேரம் கடத்துவதற்கும்,
இருப்பதிலேயே குறைவான தவறுகளை
வேண்டுவதற்கும்;
விளக்கை அணைத்துவிட்டு
நடத்தப்பட்ட ஒரு சம்பாஷணையை
ஒரு கணம் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள
ஒரு அசாதாரண வாய்ப்பு;
அதோடு, ஒரே ஒரு முறை மட்டும்
ஒரு கல்லில் இடறிவிழுந்து
ஒரு மழை அல்லது இன்னொன்றில் தொப்பலாக
நனைவதற்கும்;
புல்லில் உங்களுடைய சாவிகளைத்
தவறவிடுவதற்கும்;
காற்றில் ஒரு தீப்பொறியை
உங்களுடைய கண்களால்
பின் தொடருவதற்கும்,
முக்கியமான ஒன்றை
அறிந்துகொள்ளாமலேயே
இருப்பதற்கும்.

மரியா_விஸ்லாவா_அன்னா_ஸிம்போர்ஸ்கா(02/07/1923 – 01/02/2012)என்ற போலந்து நாட்டுக் கவிஞர், கட்டுரையாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர். 1996ம் ஆண்டு இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசு பெற்றவர். ப்ரோவென்ட் நகரில் பிறந்த அவர் தமது இறுதி நாட்கள் வரையில் க்ராடோ நகரில் வசித்தார். அவரது எழுத்துக்கள் ஆங்கிலம் மற்றும் பிற ஐரோப்பிய மொழிகளில் மட்டுமன்றி அரபிக், ஹீப்ரூ, ஜப்பானிய, பாரசீக, சீன மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. இக்கவிஞரின்

கவிதைகளை எனக்கு அறிமுகப்படுத்திய நண்பர் பீனா_விஜயலக்ஷ்மி அவர்களுக்கு மிகவும் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறேன். கவிஞரின் “ஒரு எதிர்பாராத சந்திப்பு” மற்றும் “ஒரு குறிப்பு” என்ற இருகவிதைகளின் ஆங்கில வடிவத்தோடு நான் முயற்சித்த தமிழாக்கத்தை இங்கே பதிவு செய்கிறேன்.

ஆங்கில மொழி மூலம் -

மிச்செல் ஹாவர்சன் (Michelle Harverson)

தனிமையில் வாடு

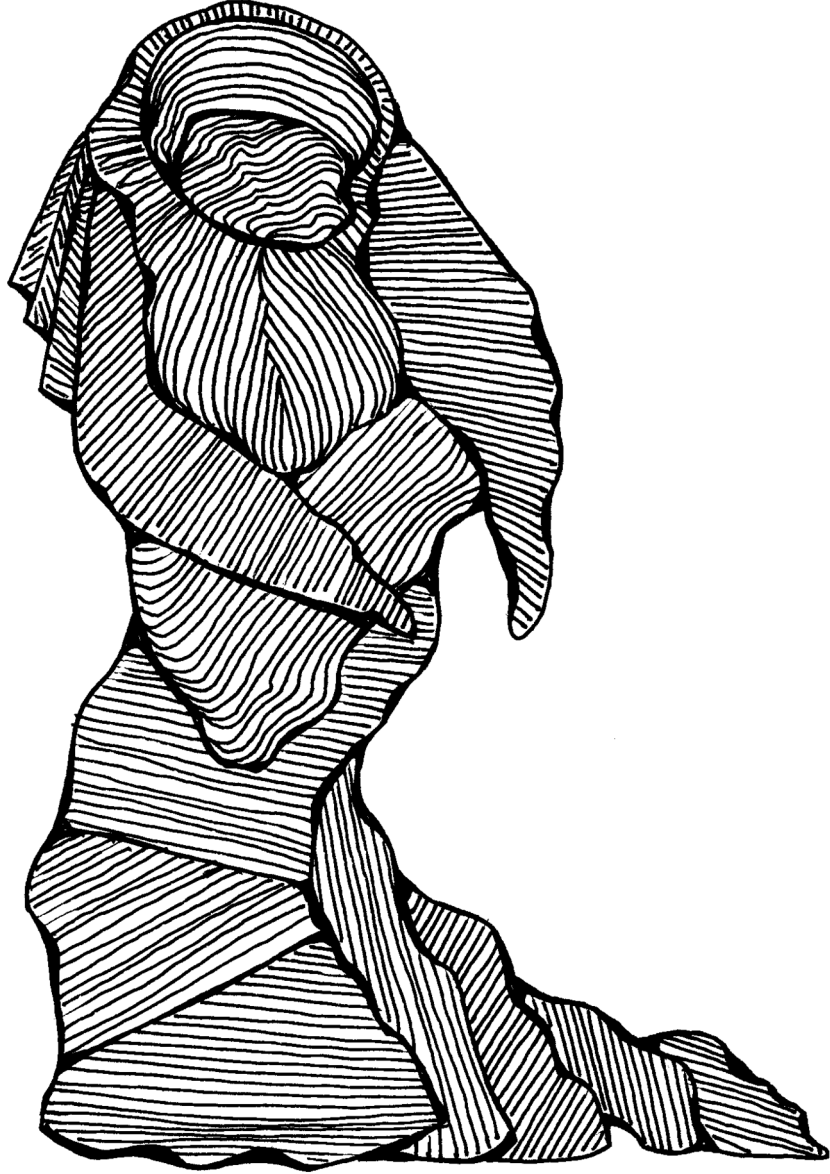
தமிழில் -என். நஜ்முல் ஹுசைன்

நாம் ரகசியமாக துன்புறுத்தப்படுகிறோம்
புன்னகையால் மறைக்க முயன்று
அமைதியாக அழுகிறோம்
துன்பத்தையும் துயரத்தையும் எமக்குள்ளேயே
வைத்துக் கொள்கிறோம்
தனித்தே வேதனைப் படுகிறோம் -
நம்பிக்கையாய் யாரிடம்தான் பகிர்வதென்று
தெரியாமல்

எங்கள் சிந்தையை அலைக்கழிக்கும்
பேய்களினோடும்
எங்களைக் குருடாக்கிச் செல்லும்
நினைவுகளினோடும்
போராட ஒரு நேர்மையான யுத்தம் நடத்திக்
கொண்டிருக்கும் போது
இரவில் ஆறாய் பெருக்கெடுத்தோடும் கண்ணீர்
எம்மைப் புரிந்து கொள்ள
எம் கரங்களைப் பற்றிக் கொள்ள
எங்களைத் தூக்கி நிறுத்த
யாரும் வரமாட்டார்களா என
மனம் ஏங்கும்
எனினும் அவர்கள் வழங்கப் போகும் தீர்ப்பையும்
புறக்கணிப்பையும் எண்ணி
அச்சம் கொண்டு
எங்கள் வேதனைகளை
ரகசியமாகவும் மறைவாகவும் வைத்துக்
கொள்வோம்
ஆயினும் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்
நீங்கள் தனி ஆள்கள்
உங்களைப் போன்று பலர் இருக்கிறார்கள் - ஒரு
கல்லைப் போன்ற உணர்வுடன்
அவர்களைக் கண்டு பிடியுங்கள்
உங்கள் குரலை கேட்கச் செய்யுங்கள்
ஒரே ஒரு சொல்லில் சிகிச்சை ஆரம்பித்துவிடும்!

LW 102/200

ரஷோமான் - விளைவுகள்

பட்டுக்கோட்டைராஜா

இந்தப் பெயரை நீங்களும் கேள்விப் பட்டிருக்கலாம். திரையுலகில் இதைத் தெரியாதோர் நிச்சயமாய் இருக்க முடியாது.

'ரஷோமான்'-என்பது ஒரு ஜப்பானியத் திரைப்படம். உலகப் பிரபலமான இயக்குநர் 'அகிராகுரோசேவா'வின் இயக்கத்தில் 1950-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த படம் இது.. உலகமேடையில், ஜப்பானியத் திரைப்படங்களுக்கு, இந்தப் படத்தின் மூலம்தான் ஓர் அடையாளம் கிடைத்தது.

ஓர் அடிப்படை நிகழ்வினைக் கண்கொண்டு பார்த்தவர்கள், வெவ்வேறு விதமாய் விளக்கிட, அதை அப்படியே திரையில் காட்சிப் படுத்திக் கதையைக் கொண்டுசெல்வதே 'ரஷோமான் விளைவு' என்று சொல்லப் படுகிறது. இந்தப் புதிய உத்தியை முதன்முதலில் திரையில் கொண்டுவந்தவர் 'அகிராகுரோசேவா' என்கிற திரையுலக மாமேதைதான்.

திரைப்படத்தில், காட்சிகள் நிகழும் இடமான 'கியோத்தா' நகர நுழைவாயிலின் பெயர்தான் 'ரஷோமான்'. மழையோடுதான் படம் தொடங்குகின்றது. நுழைவாயிலை ஒட்டிய மண்டபத்தில் மழைக்காக ஒரு மரம் வெட்டியும், ஒரு மதப்போதகரும் ஒதுங்கி இருக்கிறார்கள். அப்போது மூன்றாவதாக மழையில் நனைந்தபடியே ஒருவன் அங்கே ஓடிவருகிறான்.

"நான் ஒரு கொள்ளைக்காரன். காட்டில் ஒரு சாமுராயைக் கொலைசெய்து விட்டேன். அவனது அழகான புது மனைவியை நான் கெடுத்து விட்டேன் என்று சாமுராய் என்னைக் கொல்ல வந்தான். வேறுவழியில்லாமல், நான் அவனைக் கொன்று விட்டேன்!...அவனது மனைவி அங்கே அடிபட்டுக் கிடக்கிறாள்!" என்கிறான்.

"ஆமாம். நானும் அந்தத் தம்பதிகளைக் காட்டில் பார்த்தேன்!"-என்கிறான் மரவெட்டி-"ஆனால் இவன் சொல்வது உண்மையல்ல...நடந்ததை நான் சொல்கிறேன்!" என்று வேறொரு சம்பவம் சொல்கிறான்.

அப்போது சாமுராயின் மனைவி அங்கே வந்து அவள் ஒருபுதிய கதை சொல்கிறாள்.

மூவரையும் நம்பாத மதபோதகர், ஒரு மந்திரவாதியை வரவழைக்கிறார். அவன் இறந்த சாமுராயின் ஆவியை வரவழைத்து உண்மையில் நடந்ததைக் கேட்க, நான்காவதாய் ஆவி ஒரு கதை சொல்கிறது. நான்கு கதைகள் கேட்ட போதகர் எது உண்மை என்று குழம்புகிறார்.

(2) அப்போது அந்த மண்டபத்தின் உள்ளே ஒரு குழந்தை அழும் சத்தம் கேட்கிறது. அந்தக் குழந்தையின் மூலம் இயக்குநர் உண்மையை வெளிக்கொண்டுவருகிறார்.

"கறுப்பு-கறுப்பாய் வாந்தி எடுத்தான்", என்ற செய்தி அடுத்தடுத்து கடத்தப் படும்போது மாறி

இறுதியாய் அவன், 'காக்கா-காக்காவாய் வாந்தி எடுத்தான்!' என்று மாறுவது போலத்தான் இதுவும். இதை முதன்முதலாக திரைமொழியாக்கிக் காட்சிப் படுத்தியவர் என்பதால்தான், அகிராகுரோசேவாவை தலைசிறந்த இயக்குநராய் உலகமே கொண்டாடி வருகிறது.

இதே பாணியில், ரஷோமான் விளைவோடு தமிழ்த் திரைப் படங்கள் இரண்டு வெளி வந்துள்ளன.

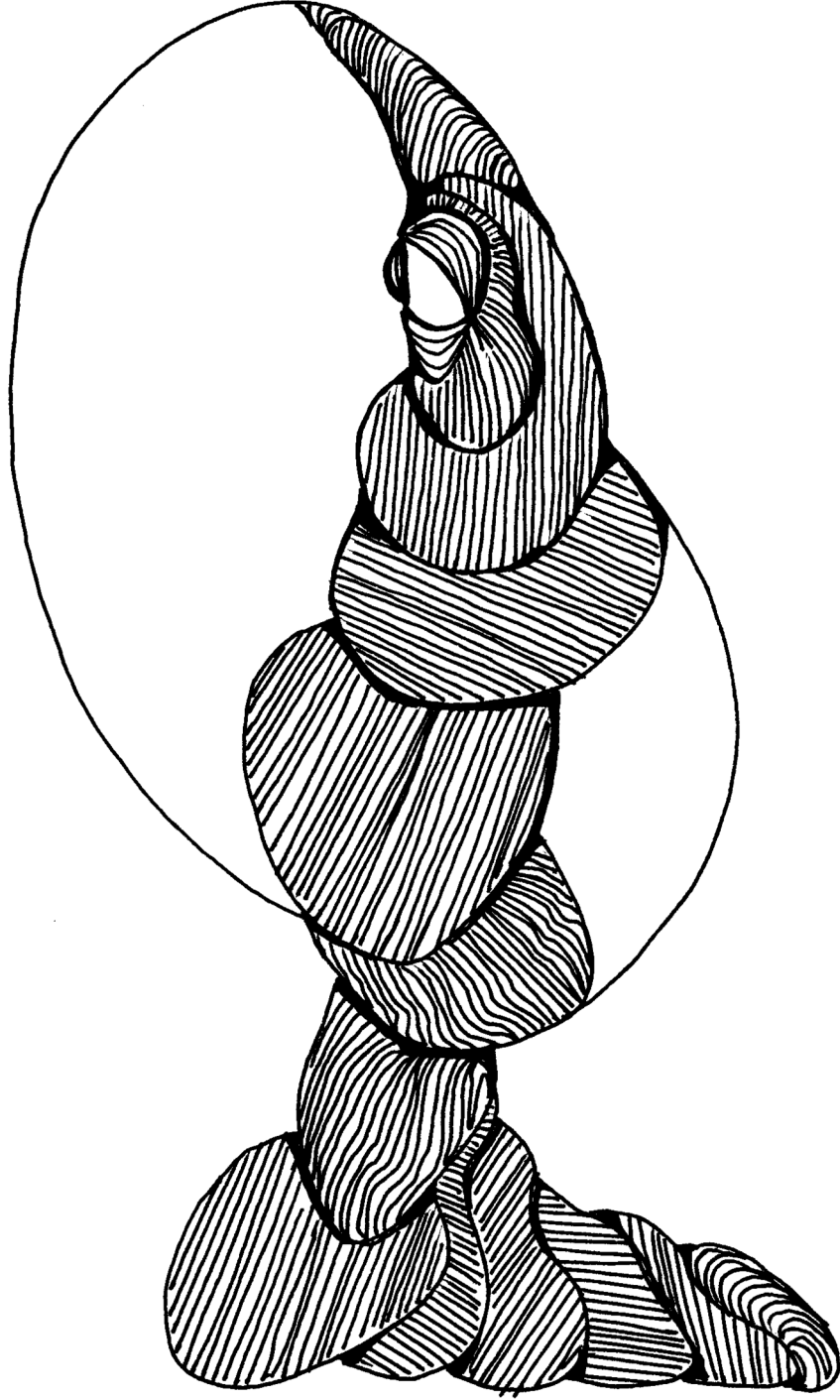
முதலாவது படம், 1954-இல் வீணைபாலச்சந்தர் இயக்கத்தில், நடிகர்திலகம் சிவாஜிகேணசன்- பண்டரிபாய் நடிப்பில், 'ஏ.வி.எம்' தயாரிப்பில் வெளிவந்த, 'அந்தநாள்' இந்தப் படத்திற்கு ஜாவர்-சீதாராமன் திரைக்கதை எழுதியதோடு துப்பறியும் அதிகாரியாகவும் நடித்திருந்தார்.

படத்தின் ஆரம்பத்தில் வீட்டின் அறைக்குள்ளே துப்பாக்கி வெடிக்கிற சத்தம் கேட்கும். பொறியாளர் சிவாஜி இறந்து கிடப்பார். அவரைக் கொன்றது யார் என்று விசாரிக்க வருகிற ஜாவர்சீதாராமன், வீட்டு ஓனர்- அவரது தம்பி- பணியாளர்- மனைவி என்று ஒவ்வொருவரையும் வீட்டிலேயே வைத்து விசாரிப்பார். ஒவ்வொருவரும் சொல்லச் சொல்ல, அந்தச் சம்பவங்கள் திரையில் காட்சிகளாய் விரியும். அந்த விசாரணையின் முடிவில் உண்மையான குற்றவாளியின் வாயாலேயே துப்பறிவாளர் உண்மையை வரவழைத்துக் கைது செய்வார்.

இரண்டாவது படம், கமலஹாசன் நடித்து இயக்கி 2004-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த 'விருமாண்டி'. இந்தப் படத்தில், கொலைக்குற்றம் செய்ததாக கமலஹாசன், பசுபதி இருவரும் சிறையில் அடைக்கப் பட்டிருப்பார்கள். மரணதண்டனைக் கைதிகள் குறித்த ஆவணப்படம் எடுப்பவராய் வருகிற ரோகிணி, இருவரிடமும் நடந்த உண்மையைக் கேட்பார். முதலில் பசுபதி ஒரு கதை சொல்வார். அடுத்ததாய் கமல் ஒரு கதை சொல்வார். இரண்டு கதைகளும், உயிர்ப்போடு திரையில் காட்சிகளாய் விரியும். உண்மையான குற்றவாளி யாரென்பது இறுதியில் வெளியாகும்.

-இவை இரண்டும் ரஷோமான்-விளைவுகளைக் கொண்டு எடுக்கப் பட்ட தமிழ்த் திரைப் படங்களாகும்.

கவிஞனின் கண்கள்

சிங்களச் சிறுகதை : ரஞ்சித் தர்மக்கீர்த்தி
தமிழில்: திக்குவல்லை கமால் (இலங்கை)

இரவு ஏழு மணியை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த போதிலும் புறக்கோட்டை பிரதான பஸ்நிலையத்தில் ஏனைய நாட்களைவிட சனம் நிரம்பி வழிந்தது.பத்திரிகை அலுவலகத்தில் அன்றைய கடமைகளை முடித்துக் கொண்ட ஹேமசிரி பஸ்நிலையத்தை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தான். அவன் களைப்படைந்திருந்த காரணத்தால் அமர்ந்தபடி பயணிக்கக்கூடிய பஸ்ஸொன்றில் ஏறிக்கொள்வதே அவனது இலக்கு. அன்று அந்த அளவுக்கொரு மழை நாளாகவும் இருந்தது. தூசோடு மழைநீர் கலந்து பாதை நெடுகச் சாறாகிக் கிடந்தது. வானம் பனிப்புகார்போல் நிரம்பி இருந்தது. எப்படியோ ஏறவேண்டிய பஸ் வரிசையில் அவன் இணைந்து கொண்டான். பின்வரிசையில் மாத்திரமே இடமிருந்தது. வலப்பக்க மூலை ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டான். நின்றபடி பயணிக்க விரும்பிய சிலரும் வரிசைக்கு அப்பாலிருந்துவந்து ஏறிக்கொண்டனர். அதைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்த நடத்துநர் பெல்லடித்து பயணத்தை ஆரம்பிப்பதற்கான சமிக்ஞையைக் கொடுத்தான். பஸ்வண்டி லொடலொட சத்தத்துடன் பயணத்தை ஆரம்பித்தது. மழைத் துளிகள் உள்ளே விழாமல் பயணிகள் ஜன்னல்களை மூடிக் கொண்டனர். இருந்தும் வண்டிக்குள் பாய்ந்துவந்த குளிர்காற்று பயணிகளின் உடலைத் துளைத்துச் சென்றது. தனது புதிய கவிதைத் தொகுதியில் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடியபுது அனுபவமொன்று ஹேமசிரியின் மனதில் துளிர்விட்டது. அதுபற்றிச் சிந்தித்தபடி தனது இருக்கையில் சுருண்டுகொண்ட அவன் புறவெளியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். சற்றுதூரம் வந்த பஸ் உள்ளே நின்றபடி செல்ல இடமிருந்ததால், கோட்டைப் புகையிரத நிலைய முன்பாக நின்றது. வாயிலை நோக்கி முட்டி மோதிக்கொண்டு ஓடிவந்த சிலர் வண்டியை நிறுத்தமுன்பே பாய்ந்து அதில் ஏறிக்கொண்டனர்.

“ ஹோவ் ஹோ ட்ரைவரண்ணா ஹோவ்”- யாருடையதோ கரகரத்த குரல் பின்வாயில் பக்கமாகக் கேட்டது. அந்த சத்தத்தை எழுப்பியவன் மிகுந்த சிரமத்துடன் பஸ்ஸுக்குள் ஏறிக்கொண்டான். “ ஆ... எப்படியோ ஏறிக்கொண்டன். புண்ணியம் கிடைக்கணும் “- அந்த நபர் திக்கித்திக்கி

வண்டியில் எல்லோருக்கும் கேட்கும் படியாகச் சொன்னான். வித்தியாசமான தொனியில் சொற்களை உச்சரித்த அந்ந பரால் ஆகர்சிக்கப்பட்ட ஹேமசிரி அவனை மிகவும் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கோட்டை வெள்ளை சாரணும் பழுப்படைந்த சேர்ட்டும் அதற்கு மேலாக கபிலநிறக் கோட்டொன்றும் அணிந்திருந்தான். மொத்தத்தில் அவனது உடையெல்லாம் நன்றாகக் கசங்கிப் போயிருந்தது. ஏலவே பஸ்ஸில் ஏறியிருந்த சில பயணிகளைப் போலவே அவனது வாயிலிருந்தும் மதுபான வாசம் பரவிக் கொண்டிருந்தது. தும்புத்தடி வடிவில் அவனது தலைமுடி மேல்நோக்கி உயர்ந்திருந்தது. மண்ணிறம் சார்ந்த தலைமுடியைத் தோற்கடித்துக் கொண்டு வெண்மயிர்கள் எழுந்துள்ளதால் சாம்பல் கலந்த நிறத் தோற்றமொன்று வெளிப்பட்டது. பார்வைக்கு ஐம்பது மதிக்கத்தக்க அவனது குழிவிழுந்த முகத்தில், கொண்டைக்குப் பொருத்தமான சாம்பல் கபில மேல்மீசை துருத்திக் கொண்டிருந்தது. இதற்குமேலும் சனம் ஏற்ற வேண்டாமெனும் உத்தரவை மும்மணிச் சத்தம் மூலமாக நடத்துநர் விடுத்தான். இதனை உள்வாங்கிக் கொண்ட சாரதி, அங்குமிங்கும் திருப்பி வாகனங்களுக்கூடாக தன்வண்டியை வேகமாகச் செழுத்த முனைந்தான். வீதி விளக்குகளின் வெளிச்சத்தில் மழை பெய்துகொண்டிருந்தது தெளிவாகத் தெரிந்தது. புகை மண்டலம்போல் பரவியிருந்த நீர்மென் துகள்களால் சுற்றாடலின் கலகலப்பு தொலைந்திருந்தது. பஸ்ஸின் வேகம் கூடியதும் முன்பக்கத்தால் புகும் காற்று எல்லோரையும் தாண்டிச் செல்லலாயிற்று. அந்தக் காற்றில் ஏதோவொரு கெட்ட நாற்றமும் கலந்திருந்ததை, சில முகங்களின் மூக்குகளின் நெளிவு உறுதிப்படுத்தியது. வழி நெடுகக் காணப்படும் அழுக்குக் குவியல்களில் மழைநீர் கலந்து வெளிப்படும் வாடையென்றுதாகன் முதலில் பலரும் நம்பினர். வாகனம் சற்றுத் தூரம் செல்கையில் அது அகன்றுவிடுமென்றே எல்லோரும் பொறுமை காத்தனர்.

(3) கட்டிடக் கூலியாள் போன்ற தோற்றம் கொண்ட முன்சொன்ன நபர் சிரமத்துடன் மெல்லிய உலோகத் துரணொன்றைச் சுற்றிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். தொங்கும் தலையை நடத்துனர் பக்கம் திருப்பாமல் “ பிலியந்தல “ என்று சத்தமிட்டு ஒரு டிக்கட் கேட்டான். டிக்கட் கொடுத்து, முன்னே போகும்படி நடத்துனர் சொன்னான். அவன் தள்ளாடியபடி நகர்ந்து அடுத்த தூணை முன்புபோல இரு கைகளாலும் சுற்றிப் பிடித்து, பாதுகாப்பான கோணத்தில் நின்றுகொண்டான். “ மன்னித்துக் கொள்ளுங்க. நான் கொஞ்சம் தண்ணி அடித்திட்டுத்தான் நிக்கிறன். இருந்தாலும் நாங்கெல்லாம் ஆளுக்காள் ஓதவியா போகணுமில்லயா? ஆ... அப்படித்தானே “- என்றவாறு வாய்நுனியைக் கழுத்துவரை நெளித்துச் சிரித்து வித்தியாசமான குரலில் அருகே அமர்ந்திருந்தவனிடம் கேட்டான். அதன் பிரதிபலிப்பாக அதை ஏற்பதா? இல்லையா? என்றில்லாமல் மெல்லச் சிரித்துக் கொண்டனர் சுக பயணிகள். “ எங்கட ட்ரைவர் அண்ணாவுக்கு மும்மணிகளின் அபயம். அவசரமா

எங்கள் வீட்டுக்கு கொண்டுபோய்விடப் பாக்கிறார் “- பஸ்ஸிலுள்ள எல்லோருக்கும் கேட்கும் விதமாக உரத்துச் சொன்னான். அக்கணத்தில் எல்லோரும்போல மெல்லிய சிரிப்புடன் திரும்பிப் பார்த்தார். அவனோ நடுங்கும் உதடுகளை சிரமத்துடன் விரித்து சுவரில் ஓட்டிய சித்திரம்போல் நின்றான். “ இன்னக்கி போனஸ் கிடைக்கும் நாளல்லவா? எல்லோருமே கொஞ்சம் சந்தோஷமா இருப்பாங்க.ம்...நானும் அப்படித்தான்.”- அவன் இப்பொழுது முன்பைவிட சத்தமாகக் கதைக்க ஆரம்பித்தான். சிலபேர் வண்டியினுள் நிலவிய சோம்பல் தன்மையை போக்க ஒருவர் கிடைத்ததையிட்டு மகிழ்ச்சிப் பாங்கில் அவனை நோக்கினார். தனிமையில் மூழ்கியிருக்க விரிம்பிய இன்னொரு சாரார், அதையொரு தொல்லையாகக் கருதிச் சினம் கொண்டனர்.

“ போனஸ் எடுத்தன். பொய் சொல்ல வேண்டியதில்லையே. நானும் சின்னதா பார்த்து கொஞ்சம் அடிக்கப் போனன். என்ன அதிசயம்!. எங்களோட ஒன்றா வேலைசெய்ற ஒரு பெடியனும் போயிருக்கான். மனிசத்தன்ம எல்லாத்தயும்விடப் பெரிதல்லவா? ஒன்றா வேலை செய்றவனக் கண்டா காணாததுபோல இருக்க முடியுமானு கேக்கிறன். நான் அவனுக்கு ஒரு அடி எடுத்துக் கொடுத்தன். அவனும் எனக்கு எடுத்துத் தந்தான். ம்...அவனும் நல்ல அடிகாரன்போல இருக்கு... ஹி...ஹி....அப்படி நாலஞ்சி முறை அடித்திட்டு நான் மெல்ல பாரிலிருந்து வெளியே பாய்ந்திட்டன்.” அவன் பக்கத்தில் இருந்தவனிடம் எல்லாம் சொல்லித் தீர்ப்பதுபோல் தொடர்ந்தான். “ சொல்லி வேலில்ல “- பயணி ஒருவர் மெல்லிய கிண்டல் விட்டான். “ பாத்தீங்களா. நமக்கு இன்னொரு ஆள் சபோட். ம்...எல்லாருமே செத்துப் போற மனிஷங்க” பஸ் இப்பொழுது தொடர்ச்சியான வேகத்தில் குறுக்கீடு எதுவுமின்றிப் பயணித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் இந்தத் துர்நாற்றம் இன்னும் விடுபட்டதாக இல்லை. அந்த வாடை எங்கிருந்து வருகிறதென்று அறிவதில் சிலர் ஆர்வமாக இருந்தனர். பகிடி விட்டதால் மனம் நொந்தோ என்னவோ குடித்திவிட்டு வந்தவர் சற்றே வாய்மூடிப் பயணித்தார். “ பஸ்ஸுக்கு ஏறமுன்பு இன்னொரு அடி அடிச் சிருப்பீங்கென்ன?”- அருகே அமர்ந்திருந்த ஒருவர் மீட்டும் வாயைக் கிளறக் கேட்டிருக்கக்கூடும். “ செ...அப்படியில்ல. நான்வந்து அஞ்சு பிள்ளைங்கட தந்தை. இன்னக்கி போனஸ் எடுத்து, வாய்க்கு ருசியா ஏதாவது எடுத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குவரும் வரையில பார்த்துக் கொண்டிருப்பாங்க.”-அவன் திக்கித் தடுக்கிச் சொன்னபோது ஓரிவித சோக உணர்வு மேலோங்க இருந்தது.

“ என்ற சின்ன மகன் ஒவ்வொரு நாளும் சொல்லுவான் - இப்படியெல்லாம் சோறு சாப்பிட முடியுமா அப்பா ? ஒவ்வொரு நாளும் சம்பலும் பால்சொதியும். அல்லது பால்சொதியும் சம்பலும்

சோறும். சிலநேரம் பால்சொதியும் சுண்டலும் சோறும். சுண்டலும் அந்த ஃபெஷன் ஃபுரூட் கொடியில இலை இருக்கும் வரையிலதான். எதுவுமே இல்லாத காற்றோட கழியிற நாட்களும் இருக்கு - மன்னித்துக் கொள்ளுங்க. நான் சொல்றதெல்லாம் உண்மை. நான் ஒருநாளும் பொய் சொல்றதில்ல” சில பயணிகள் கவலை சுமந்த முகத்தோடு அவனைப் பார்ப்பது தெரிந்தது. “ சத்தியமா இது உண்மை. இன்னக்கி காலமே வரும்போது பிள்ளைங்களோட சொன்னன் - இன்னக்கி போனஸ் எடுக்கிறன். சும்மா வீட்டுக்கு வரமாட்டன். வாய்க்கு ருசியா சாப்பிட மீன் இறைச்சி கறி காயெல்லாம் கொண்டு வருவன். பாருங்க என்ற கோட் சேப்புல பத்து டொஃபி இருக்கு. சாப்பிடுங்கடா. ஆளுக்கு ரெண்டு. இன்னக்காவது சாப்பிடுங்க பிள்ளைங்களே - சொற்பநேர இடைவேளையின் பின்னர் மீண்டும் தொடங்கினான். -நானொரு ஏழை. என்னதான் செய்ய? உங்களுக்கு ராஜபோகம் தரமுடியுமாக இருந்தால், உங்கட இந்த ஏழை அப்பா அதையும் தராமல்விடப் போறதில்லை. என்ற குஞ்சுகளே... இருந்தாலும் ஏழை நான் எப்படித் தரமுடியும்! - அவன் நெற்றியை தூணில் அழுத்தியபடி அழும் தொனியில் தனக்கே சொல்லிக் கொண்டான். ஹேமசிரியும் அழுவதுபோல் கேட்கும் அந்த வார்த்தைகளுக்கு காது கொடுத்துக்கொண்டிருந்தான். “ நான் குடிக்கப் போனது உண்மதான். என்ன மன்னித்துக் கொள்ளுங்க. எனக்கிருக்கிற பிரச்சினைகள் பார்த்தா நானும் ஒருநாளைக்காவது சந்தோஷமா இருக்கணும். அப்படித்தானே? இருந்தாலும் பாரில் அதிக நேரம் இருக்கல்ல. வெளியே பாய்ந்ததும் ஓடிப் போனன் மீன்சந்தைக்கு. நல்லவேளை கேற்றடியில நின்ற மனிதன் என்னை அடையாளம் கண்டு உள்ளே கூட்டிப் போனான். அவன்ற நண்பனின் மீன் கடையால, இருபத்தைந்து ரூபாய்க்கு பாரைமீன் குட்டி ஒன்று வாங்கித் தந்தான். அவன் மீன் பொதிய உயர்த்திக் காட்டி - ஒரு நாளைக்கென்றாலும் வாயும் வயிறும் நிறையச் சாப்பிடணும் இல்லவா? என்றான்.”

“ ஆம் ஆம்”- முன்பு கதைகொடுத்த அதே மனிதன் மேலும் உற்சாகமூட்டினான். மீன்கதை அவனது வாயிலிருந்து வெளிப்பட்டதும் பஸ்ஸிலிருந்த பெரும்பாலானவர்கள் அவனை முறைத்துப் பார்க்கத் தலைப்பட்டனர். பஸ்ஸினுள் துர்வாடையைப் பரப்பிய நபர் இவன்தான் என்பதை உறுதிப் படுத்திக் கொண்டதனால் ஏற்பட்ட கோபமாக இருக்க வேண்டும். “ அது அழுகிய மீன். அதையும் எடுத்துக் கொண்டு இறங்கு. எங்களுக்கு பஸ்ஸில இருக்க முடியல.”- முன் இருக்கையில் அமர்ந்திருந்த ஒரு மனிதன் கத்தினான். “ என்ன சொன்ன? பழுதடைந்த மீனா? ஹி...யாரப்பா சொல்றது? அது பழுதடைந்த மீனா? நீர் மீன் சாப்பிட்டதில்லைபோல. இது என்னைத் தெரிந்த மனிதன் எடுத்துத் தந்தது. தெரிந்த மனிதன் ஒருநாளும் என்ன ஏமாற்றப் போறதில்ல. விளங்குதா?

உன்ற மூக்கு அவிந்து போயிருக்கும்.போய் டாக்டருக்கு காட்டும்” பஸ்ஸிலிருந்த பெரும்பாலோர் அக்கதையைக் கேட்டு குலுங்கிக் குலுங்கிச் சிரிக்கத் தொடங்கினர். “ இன்னும் கொஞ்சம் தூரந்தான்.இரவைக்கு ஒன்னும் சாப்பிடாமல் இருங்க புள்ளைங்க.அப்பா மீனோட வந்துகொண்டிருக்கீ” - அவன் மீண்டும் பிள்ளைகளோடு கதைக்க ஆரம்பித்தான். கெட்ட நாற்றம் பரவுவது அவனது கையிலிருந்துதான் என்பது தெரியவந்தபின், அதன் தாக்கம் இரண்டு மூன்று மடங்காக அதிகரித்திருந்தது. இருந்தும் அதையெல்லாம் அடக்கிக் கொண்டிருந்த ஹேமசிரியின் மனம் ஏதோவொரு சோகத்தால் நிரம்பி வழிந்தது. மீன் சந்தை முதலாளிகள் அதற்கென்றே சிலரை ஏற்பாடு செய்துகொண்டு, தங்களது மீனை விற்பனை செய்துகொள்ள மேற்கொள்ளும் உத்திகளை ஹேமசிரி நன்கறிவான்.ஒருமுறை அப்படியொரு பாடம் அவனும் படித்தவன்தான்.

தன்னைத் தெரிந்தவன்போல் காட்டிக் கொண்ட அத்தகைய ஒருவனின் வார்த்தைகளை நம்பி, தனது தகப்பனின் தானத்திற்கு பழுதடைந்த மீனொன்றைத் தூக்கிச் சென்றது ஹேமசிரிக்கு ஞாபகம் வந்தது.இந்த அப்பாவி மனிதனும் அப்படி அகப்பட்டவன்தான் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் கிடையாது. பயணத்தின் பாதித் தூரத்தைக் கடந்த பஸ் பெபிலியான சந்தியைக் கடந்து சென்றது.பஸ் பயணிகள் பலரும் இறங்கியதால் ஓரளவு நெருக்கடி குறைந்தது.குடித்திருந்த அம்மனிதனும் மெல்ல முன்னோக்கி நகர்ந்தான்.இப்பொழுது அவன் ஹேமசிரியின் பார்வைக்கு ஓரளவே அகப்பட்டான். இருந்தும் தடித்த அவனது குரலைக் கேட்பதில் சங்கடம் இருக்கவில்லை. “ இன்னும் கொஞ்ச தூரம்தான். வேகமாகப் போங்க ட்ரைவரண்ணா.உங்களுக்கு மும்மணிகளின் காவல்” பஸ்வண்டியின் முன்கதவால் காற்று சீராகப் பாய்ந்து கொண்டிருந்ததால், மீன் பொதியின் நாற்றம் இப்பொழுது அகோரமாகப் பரவிக் கொண்டிருந்தது. “ ஓய் அந்த நாறல் மீன எடுத்துக் கொண்டு இறங்கும்.இல்லேன்னா அப்படியே வீசிவிடும்” - முன் ஆஷனக் காரனொருவன் எச்சரித்தான். “ இது நல்ல கதையா இருக்கே.நானும் டிக்கட் எடுத்துக் கொண்டுதான் போறன்.இந்தப் பாரை மீன் வீசச் சொல்றாய். முடியாது.நான் அத மிளகாய் அரைத்துச் சமைத்து பிள்ளைங்களோடு சேர்ந்து சாப்புடுவன். ம்...எவராலும் அத நிறுத்த முடியாது.” - அவன் பதிலாகச் சவால் விடுத்தான். இந்தப் பதில் அந்தப் பயணியை சூடேற்றிவிட்டது போலும்.அவன் ஆஷனத்தால் எழுந்தான்.நடத்துநரைப் பார்த்து, மீன் பொதிக் காரனை இறக்கி விடுமாறு கடுமையாகச் சாடினான். “ குடிசாரன்கள பஸ்ஸிலேற்றிக் கொண்டு எங்களால் காத வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியல்ல” - இன்னொருவனும் சேர்ந்து கொண்டான். இம்மறை பலபக்கமிருந்தும் அவன் எதிர்பாராத தாக்குதல்.அந்த எதிர்க் குரல் பெரும் கோஷமாக எழுந்தது.அவன்

அப்பாவியாகி சற்றுமுற்றும் பார்த்தான்.

“ ஓய இறங்கு” “இவன இறக்கிவிடு” “ அட நாறல் மீன்” “ இறங்கடா” இப்படியாக ஆங்காங்கே இருந்து எதிர்க் குரல்கள். எதனால் என்ன நடக்குமோ என்று தெரியாத நிலை.அம்மனிதன்மீது ஏற்பட்ட அனுதாபத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர ஹேமசிரியால் வேறு எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. பின்பக்க இருக்கையில் இருந்ததால் அவன் சார்பாக ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்ல வாய்க்கவுமில்லை. பஸ்ஸில. பெரும்பாலானவர்களின் வேண்டுகோள் அவனை இறக்கிவிட வேண்டுமென்பதுதான்.அதனால் நடத்துநர் ஏதாவதொரு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டி இருந்தது.நடத்துநர் அவனருகே சென்று அடுத்த தரிப்பில் இறங்கி விடுமாறு கேட்டுக் கொண்டான். சட்டம் பேசுவதைக் கைவிட்டுவிட்டு சோகம் தோய்ந்த தொனியில் நடத்துநருக்குக் கட்டுப் பட்டான். “ இன்னும் கொஞ்ச தூரம் தானே தம்பி.எப்படியாவது போவோமே.நல்லபிள்ளை அல்லவா “ அடுத்த தரிப்பில் வண்டியை நிறுத்தி தலையைத் திருப்பிய சாரதி, நடத்துநரின் ரகசிய சமிக்கையின்படி மீண்டும் வண்டியை இழுத்தான்.அப்போது பயணிகளின் ஆர்ப்பாட்டம் உச்சத்தை எட்டியது.இந்தக் குழப்பத்தில் இருந்து தப்பிக் கொள்வது முக்கிய மென்பதால் இடை நடுவில் பஸ்ஸை நிறுத்த வேண்டியதாயிற்று. “ ஏய் எங்களுக்குத் தொல்லை தராம இறங்கி அடுத்த பஸ்ஸில ஏறும்” - நடத்துநர் அவன் பக்கமாகப் பார்த்துச் சொன்னான். “ ஐயோ ட்ரைவர் அண்ணா இன்னும் கொஞ்ச தூரம்தான். போவம்” - அவன் தாழ்மையுடன் வேண்டினான்.

குடிசார மனிதன் வேண்டிய எதையும் பொருட்படுத்தாத பயணிகள் சிலர்கூடி, அவனது கையைப் பிடித்தும் கோட்டைப் பிடித்திழுத்தும் முன் கதவடிக்கு வந்து தள்ளாமல் தள்ளி இறக்கி விட்டனர். மீண்டும் பஸ் புறப்படும்போது இறக்கப் பட்டவனின் நிலைப்பாடு என்னவென்று, பிற்பக்கக் கண்ணாடிக் கூடாகப் பார்த்தான் ஹேமலிரி. பின்னால் வந்த மோட்டார் வாகன வெளிச்சம் அதற்கு உதவியது.அந்த மனிதன் பாதையோர கானில் விழுந்து கிடப்பதை அவன் கண்டான்.இருந்தும் அவனது கையிலிருந்த மீன்பை மண்ணில் விழுந்து விடாதவாறு ஒரு கையால் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதையும் கண்டான்.அவனது திறந்த வாயும் அழுது வடியும் அப்பாவி முகமும் கணப்பொழுதில் தெரிந்து மறைந்ததன. வண்டி அமைதியாக முன்னோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தது. சற்று நேரத்தில் பஸ்ஸினுள் பரவிய நாற்றம் முற்று முழுதாக இல்லாமல் போய்விட்டது.இருந்தும் பண்பற்ற விதமாக நடந்துகொண்ட அம்மனிதர்களின் செயற்பாடு எழுப்பிய தூர்நாற்றம்,மோசமான வகையில் ஆக்கிரமிப்பதை கவிஞன் ஹேமசிரி வெகுவாக உணர்ந்தான்.

மூலம்: ரோஜா (R.A.Douglas)

துஷ்ட சுழற்சி

மொழி பெயர்ப்பு: நரேஸ் நியூட்டன் -

சொற்கள் எனது மூளைக்குள்
ஒட்சிஜனை பாய்ச்சுகின்றன
ஆனால்
எனது சுவாசப்பைகள் நீரால் நிரப்பப்பட்டுள்ளது
எனது பாதங்கள்
உறுதியான சீமெந்தில் சிக்கியுள்ளது
மேலும்
எனது இதயத் துடிப்பு
புதை மணலில் மூழ்குகிறது
என்னால் சுவாசிக்க முடியவில்லை
என்னால் சிந்திக்க முடியவில்லை
என்னால் பேச முடியவில்லை
நான் அசையாது நிற்கிறேன்
இவையெல்லாம் கடந்து செல்லும்வரை
காத்திருக்கிறேன்
நான் காத்திருக்கிறேன்
நீண்ட நேரமாக நான் காத்திருக்கிறேன்
பின்னர் வாழ்க்கை,
அது தானாக மீண்டும் அதையே தொடர்கிறது
நான் மீண்டும் என்னை சீமெந்தில்
கண்டுகொள்கிறேன்
அந்த புதை மணல்
அத்தோடு அதே சுழற்சி
துஷ்ட சுழற்சி
உண்மையினதும் பொய்களினதும்
பயத்தினதும் சிரிப்பினதும்
வாழ்வினதும் மரணத்தினதும்
இந்த துஷ்ட சுழற்சி

Vicious Cycle

*The Words were pumping oxygen into my brain
But my lungs were filled with water
My feet stuck in solid cement
And My heart beat sinking in quicksand
I couldn't breathe,
I couldn't think,
I couldn't speak
I stood still and waited for it all to pass.
And, I waited,
And I waited.
I waited too long.
Then life, it repeated itself.
I found myself again in the cement.
The quicksand
And the same cycle.
Of truth, and lies,
Of tears, and laughter,
Of living, and dying.
This vicious cycle.*

மூலம் : மாயா ஏஞ்சலோ

இன்னும் நான் எழுகிறேன்!

தமிழில் : மா.சித்திவிநாயகம் (கனடா)

உங்கள் கசப்பான காழ்ப்புணர்வில்
திரிக்கப்பட்ட பொய்களால்,
நீங்கள் எனக்கு வரலாறு எழுதலாம்...
குப்பைப் பெருமேட்டில்
என்னைப் போட்டு மிதிக்கலாம்
ஆனாலும், தூசியென,
மீண்டும் எழுவேன்.
மனமெங்கும்
இன்னமும் இருள் மூடிக் கிடப்போரே
நான் பட்ட அசிங்கம் உங்களை
வருத்தப்படுத்துகிறதா?
என் வாழ்க்கை எனக்குக் கொடுத்த
பேரிடியில் சிக்கி மீண்ட
பறவை நான் ....
எனக்குப் பணம் தரும்
எண்ணெய் கிணறாய்
ஊறுகின்ற என்
நம்பிக்கையில் மட்டுமே
எழுந்து நடக்கிறேன்
கடலெறியும் அலைகளின் உறுதியுடன்,
சந்திரனைப் போலவும்
சூரியனைப் போலவும்
மீளவும் மீளவும் எழுகின்றேன்...
நம்பிக்கைகள் துளிர்விடுவது போல,
இன்னும் நான் எழுவேன்.
குனிந்த தலையோடும்...
தாழ்ந்த கண்களோடும்...

உட்காரந்து அழுதவண்ணம் நான்
உடைந்து உட்கார வேண்டுமென
எண்ணியிருப்போரே...
பலவீனமான என்
ஆதரவற்ற ஆத்மாவின்
அழுகையால்
நான் உயிர்க்கின்றேன்
கண்ணீர் துளிகளால் இறுகித்
தடித்த என் தோள்கள் உயர்கின்றன
இன்று
என் அகந்தை உன்னை புண்படுத்துகிறதா?
என் அம்மணம் உனக்கு அவமானம் தருகிறதா?
அது பற்றி நீ கவலையுறாதே??
எனது கவலையெனும் சொந்த
கொல்லைப்புறத்தில் தோண்டி
தோண்டி எடுக்கின்றேன்
எனக்கான
தங்கச் சுரங்கங்களை..
உங்கள் உருட்டும் விழிகளும்,
கேலிப் புன்னகையும் கொண்ட
உங்கள் வார்த்தைகளால்
நீங்கள் என்னை சுடலாம்....
உனது வெறுப்பால்
என்னைக் கொல்லலாம்.
ஆனாலும், காற்றைப்
போல நான் எழுவேன்.
என் மதர்த்த மார்பும், கவர்ச்சியும்
உன்னை வருத்தப்படுத்துகிறதா?
ஆத்திரப் படுத்துகிறதா?
ஆச்சரியமாயிருக்கிறதா ??
என் வைரத் தொடைகளின்
நடனத்தில் திகைத்துப் போனாயா ?
என் அவமானக் குடிலிலிருந்து
புது வரலாறெழுதப் புறப்பட்டு
எழுகிறேன்
வலியில் வேருன்றிய கடந்த காலத்தை
உதைத்தபடியே
நான் எழுகிறேன்
நான் ஒரு கருங்கடல்,
குதித்தும், துள்ளியும்
விரிந்தும் அகன்றும்

என் கோபாவேசமாய்
நான் என் அலையில்
என்னைத் தாங்குகிறேன்.
பயங்கரங்களின் பயத்தின் இரவுகளோடு
பொருதியபடியே
மீண்டெழுகின்றேன்
கொடிய இருள்களை
பிளக்கிற
வியக்கத்தக்க தெளிந்த
வெளிச்சம் நிறைந்த பகல் உருவாக்கி
நான் எழுகிறேன்
என் முன்னோர்கள் கொடுத்த
பரிசான இவ்வுலகில்
ஓர் அடிமையின் கனவும் நம்பிக்கையும்
வென்ற மகிழ்வில்
நான் எழுகிறேன்
நான் எழுகிறேன்
நான் எழுந்து கொண்டேயிருப்பேன்...

மாயா ஏஞ்சலோ (maaya Enjachalaa):

உலகின் அனைத்து ஆக்கினைக்குள்ளும் அலைப்புண்டு ஆர்ப்பரித்து எழுந்த கறுப்பு நதி. வற்றாத ஜீவநதியாக கறுப்பின மக்களின் உரிமைக்குரலாய்த் திகழ்ந்த மகள். 7 வயதிலேயே கொடூரப் பேயொன்றால் வல்லுறவாக்கப்பட்டுச் சிதைந்த சிட்டு. அந்த வலிதந்த வேதனையோடு இந்த ஆணாதிக்க சமூகத்தை உதைத்தெறிந்த சமூகப் போராளி. கவிஞராய், நடிகையாய், பாடகராய், வல்ல நடனக் கலைஞராய், விரிவுரையாளராய், பாலியல்தொழிலாளியாய், எழுத்தாளராய் எனப் பல்முகம் கொண்ட ஏஞ்சலாவின் கவிதைகள் சமூகச் சீற்றங்கொண்டவை.

இன விடுதலைப் புரட்சியாளர் மார்டின் லூதர் கிங், மல்கம் எக்ஸ் ஆகியோரோடு சேர்ந்து பயணித்தவர். பிடல் காஸ்ரோவை அமெரிக்க நகரில் வரவேற்ற அடங்காப் பெண். ஒபாமா பதவியேற்ற போது அவரைப் போற்றிப் பாடிய அவரின் கவிதை பிரசித்தமானது. “கூண்டில் அடைபட்ட பறவை ஏன் பாடுகிறது ?” எனத் தன் சுயசரிதையை தானே எழுதிய துணிச்சல்காரி. தன் 86வது வயதில் 2014ல் அமெரிக்காவின் North Carolinaவில் காலமாகியவர்.

– Thalazhi Ra.Udayanesan – author

“Sparrow whispers to floret” – book name

Meander goats

*Chicken cluck early
Sun is upswing
Goats are yelling
Come beauty promptly.*

*Drain the porridge
I lay off cutting knife
Reached you loved one
Release the flock darling.*

*Jump ahead me black beauty
My beloved loved one
Be mindful of goats
Don't let in neighbours house*

*Horn goats are two
Keep hand kneading dear
Jump over the fence
Worries only sweetheart.*

*The herd of grass in cauldron
Without proper condition
Control them proper dear
Hasten up in grazing*

*Goats together in pasture
We lie down shades of neem tree
Dear sweetheart.*

*It's mid day
Drain the porridge
In the moustache's garden
We pick out mangoes*

*Time flies loved one
I raise the grass
It's time for evening
ready to shine lighting
We stick out our house..*

தாழை இரா.உதயநேசன். (நூலாசிரியர்)

பேரா. எம்.விசயகுமார் –
(மொழிபெயர்ப்பாளர்)

ஆடு மேய்க்கயில..!

சாமக்கோழி கூவிடுச்சு
சூரியனும் உதிச்சுடுச்சு
ஆடுகளும் கத்துதடி
வெரசாக வாடிபுள்ள
கஞ்சித்தண்ணி ஊத்திக்கிட்டு
தொரட்டிக் கம்ப எடுத்துக்கிட்டு
வந்துட்டேன் மச்சானே
ஆட்டுமந்த தொறந்துவிடு
முன்னால போடிப்புள்ள
கருத்தபுள்ள கண்ணம்மா
பக்கத்து வீட்டுக்குள்ளே
போகாமப் பாத்துக்கடி
கொம்பாடு ரெண்டயும்
கையில் புடிச்சுக்க
வேலிதாண்டிப் போயிட்டா
பிரச்சனதான் மச்சானே
கழனியில புல்லுச்செடி
கண்டபடி இருக்குதடி
ஆடுங்கள வளச்ச நீயும்
மேய்ச்சலுக்கு வெரட்டடி

ஆடுங்க எல்லாமும்
மேயட்டும் ஒன்னாக
வேப்பமர நெழலுல
ஒக்காருவோம் மச்சானே
மத்தியான நேரமாச்சு
கஞ்சியும் குடிக்கலாம்
மீசக்காரர் தோட்டத்துல
மாங்காயப் பறிக்கலாம்
பொழுது சாயுதடி
புல்லுக்கட்டத் தூக்கிக்கிறேன்
வெளக்கு வைக்கும்
வீட்டுக்குப் போயிடலாம்.

ஆண்ட்ரோ மார்வல்

TO HIS COY MISTRESS

(நாணம் கொண்ட என் காதலி)

தமிழில்: தங்கேஸ்

எல்லையற்ற உலகமும் முடிவற்ற காலமும்
ஒரு வேளை நமக்கு வாய்த்திருந்தால்
உன் நீளமான மௌனம்
ஒன்றும் குற்றமேயில்லை

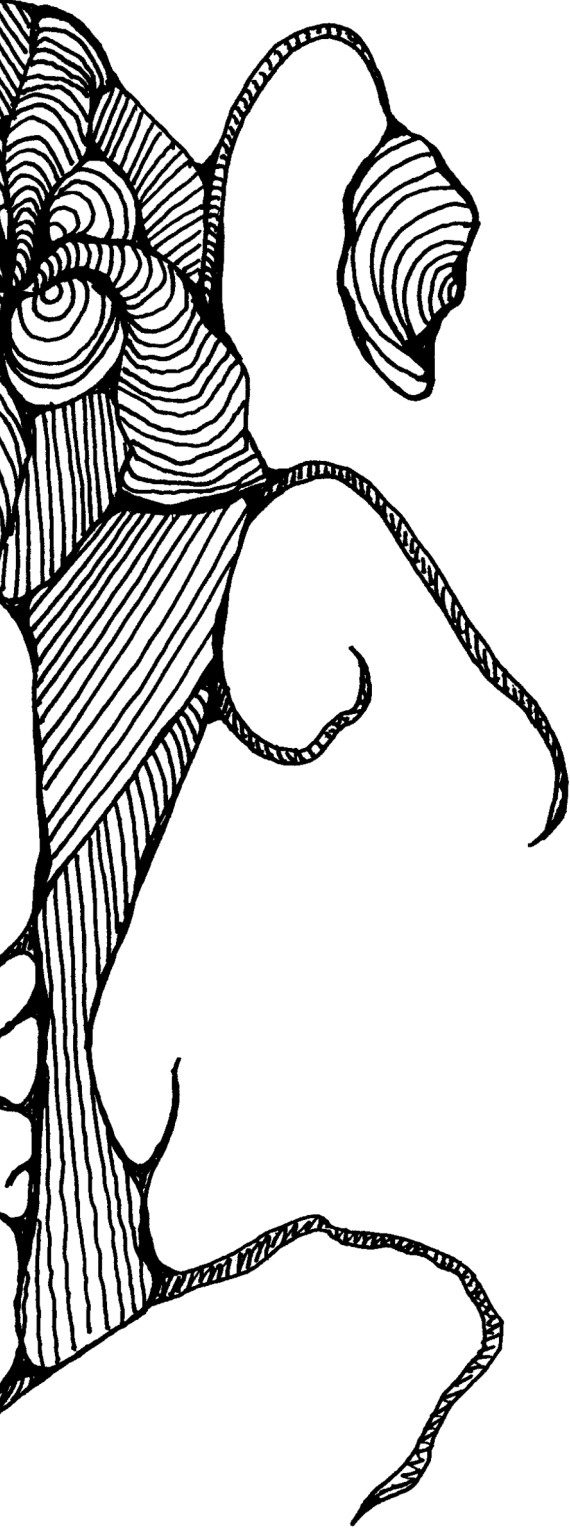
நாம் ஒன்றாக அமர்ந்து
எவ்வழி நடந்து செல்வது என்று
தீர ஆலோசிக்கலாம்
பின்பு
இந்த இனிய பொழுதை
நேசத்தால் நகர்த்திச் செல்லலாம்

நீ கங்கை நதிக்கரையில் காலாற நடந்து
மாணிக்கங்களை தேடிக்கொண்டிருப்பாய்
நான் ஹம்பர் நதியின் அலையில் நனைந்தபடி
உன்னை செல்லமாய் கடிந்து கொண்டிருப்பேன்

ஆதிவள்ளம் தோன்றுவதற்கு
ஒரு மாமாங்கத்திற்கும் முன்பிருந்தே
உன்னை காதலிக்கத் தொடங்கியிருந்திருப்பேன்
நீயும் உன் விருப்பப்படி
கடைசி யூதன்
மதம் மாறும் வரையிலும்
என்னை மறுத்துக்கொண்டிருந்திருப்பாய்

என்னுடைய பசுந்தளிர் காதல்
மெதுவாக மிகமெதுவாக வளர்ந்து
இந்த பூமியெங்கும் படர்ந்து
இவ்வுலகின்
பெரும்சாம்ராஜ்யங்களை விட
பரந்து விரிந்திருக்கும்

விழிகளிலிருந்து முதலில் தொடங்குவேன்
ஒரு நூற்றாண்டுகள் உன் கண்களை வியந்து
துதிப்பேன்
பின்பு நெற்றியில் ஒரு சிறிய நிறுத்தம் உற்று
நோக்க

இருநூறாண்டுகள் இரண்டு மார்புகளை வர்ணிக்க
மொத்தமாக முடித்து வைப்பதற்கு
முப்பதாயிரம் ஆண்டுகள் வேண்டும்

ஒவ்வொரு அங்கத்திற்கும் குறைந்தது
ஒரு நூறாண்டு போதுமா ?
ஆனால் முடிவில் முற்றுப்பெறுவது
உன் இதயத்தில் தான் தெரியுமா?

என் அன்பே ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகள்
வர்ணிக்க தகுதியானது தான்
உன் தனித்துவ அழகு
என் காதலோ காலங்கள் தாண்டியும்
வளர்ந்து கொண்டிருக்க தகுதியானது
முடிவற்ற விளிம்பில்

ஆனால் என் அன்பே
என் முதுகின் பின்புறம்
எப்பொழுதும் நான்
சிறகுகள்முளைத்த காலத்தேர் உருண்டோடிவரும்
சப்தத்தை கேட்டவண்ணமேயிருக்கிறேன்

அதற்கும் மேலே
வசந்தத்தையும் பாலையாக்கும் மரணவெளி
விரிந்துகொண்டே செல்கிறது

ஒரு நாளில் உன் பேரழகு காணாமல்
போய்விடக்கூடும்
உன்னுடைய பளிங்கு பதித்த மாடத்தில்
என் பாடல் எதிரொலிக்காமல் போய்விடக்கூடும்
காலம் காலமாக காப்பாற்றி வரும்

உன் பரிசுத்தமான பெண்மையை
ஒரு நாள் கரையான் அரித்துவிடவும்கூடும்
தன்னிகரற்ற பெண்மையின் மேன்மை
அப்போது மண்ணுக்குள்
புதையுண்டு போகும்

அந்நாளில் என்னுடைய ஆசையெல்லாம்
வெறும் சாம்பலாகிவிடும்

கல்லறை என்பது அழகான தனிமையான
இடம்தான்
ஆனால் காதலர்கள் யாரும் அங்கே
தழுவிக்கொள்வதில்லையே?

காலைப்பனித்துளியின் சாயலில் இளமை

உன் உடலில் அமர்ந்திருக்கும் போதே
தாகம் கொண்ட உன் ஆன்மா
தகிக்கும் நெருப்பாக
உன் அங்கங்கள் எங்கும் கசியும் போதே
இரை உண்ணும் இச்சை கொண்ட
இரு பறவைகள் போல
நாம் இணைந்திடுவோம்

மிக மெதுவாக அல்ல விரைந்து வருகிறது காலம்
அதன் ஆற்றலெல்லாம் திரட்டி
அதன் இரும்புக்கரம் கொண்டு
நம் இன்பங்களை கிழித்து விடும் முன்பு
நம் வாழ்க்கையின் கதவுகளை மூடிவிடும் முன்பு
நாம் வலிமையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து
இனிமையான ஒரு பந்து போல உயருவோம்

நாம் இந்த சூரியனை நிறுத்திவிட முடியவில்லை
என்றாலும்
அதை அதன் போக்கில்
இயங்க வைக்கலாம் தானே

(ஆண்ட்ரோ மார்வல் 1621-1678
ஆங்கிலக் கவிஞர்)

புகழ் பெற்ற ஆங்கிலக் கவிஞர் மெட்டாபிசிக்கல்
கவிஞர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிற பௌதீகம் கடந்த
பாடுபொருள்களைப் பாடும் கவிஞர்களின் வரிசையில்
ஜான் டன் என்ற கவிஞருக்கு முதன்மையானவர்.

இன்று நினைத்தாலும் இவர் எடுத்தாண்ட படிமங்கள்
உருவகங்கள் முற்றிலும் புதிய இணைப்புச் சொற்கள்
சொற்றொடர்கள் கற்பனைகள் யாவும் படிக்கும்
வாசகர்க்கு பிரமாண்டத்தை அளிப்பவை.

இவர் ஆரம்பத்தில் காதல் இயற்கை என்று ஆரம்பித்து
அருமையான பக்திக்கவிதைகளை எழுதியவர். எத்தனை

நூற்றாண்டுகள் ஆனாலும் வாசிக்கும் வாசக
நெஞ்சங்களை புத்தம் புது உணர்வால் நிறைத்து
புத்துணர்ச்சியூட்டக்கூடிய வரிகளுக்கு சொந்தக்காரர்.

மெட்டா பிசிக்கல் கவிஞர்கள் என்று பின்னால்
அறியப்படுகிற பல கவிஞர்களின் முன்னோடி இவர்.

இவர் எழுதிய TO HIS COY MISTRESS (நாணம்
கொண்ட என் காதலி) என்ற கவிதை ஆங்கில
இலக்கியத்தில் மிகப் புகழ் பெற்றது

சுவாமி விவேகானந்தர் கவிதைகள்:

தமிழில் : எச்.முஜீப் ரஹ்மான்

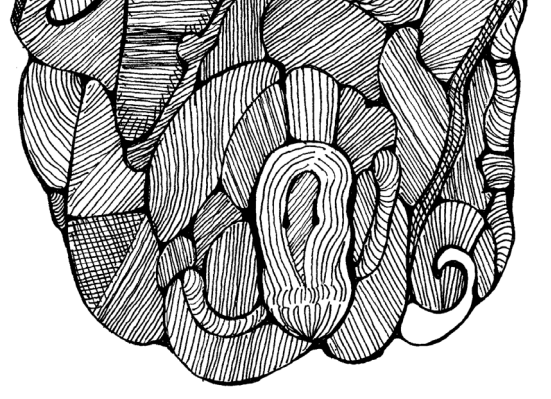
ஆசீர்வாதம்

தாயின் இதயம், நாயகனின் விருப்பம்,
மென்மையான பூக்களின் இனிமையான உணர்வு;
எப்போதும் கவர்ந்த கவர்ச்சியும் சக்தியும்
பலிபீடத்தில் எரியும் நெருப்பின் நாடகம்;
வழிநடத்தும் வலிமை, அன்பில் கீழ்ப்படிகிறது;
தொலைநோக்கு கனவுகள், நோயாளியின் வழிகள்,
சுயத்தில் நித்திய நம்பிக்கை, எல்லாவற்றிலும்,
ஒளி தெய்வீகமானது பெரியது, சிறிதும் கூட;
இவை அனைத்தையும் நான் பார்க்க முடிந்ததை
விட,
இன்று உனக்கு 'அம்மா' வழங்கலாம்!

○

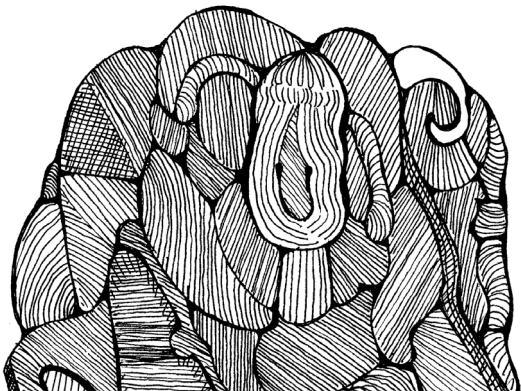
சுதந்திர பாடல்

காயமடைந்த பாம்பு அதன் சர்ப்பத்தை விரிகிறது,
சுடர் எரியூட்டுகிறது,
பாலைவன காற்றின்
இதயத்தால் தாக்கப்பட்ட சிங்கத்தின் ஆத்திரம்
அழைப்புகளைத் தூண்டுகிறது.
மேகத்தின் உள்ளீடுகள் முன்னும் பின்னுமாக
அதன் பிரளயம் வலிமையானது
மின்னலின் மார்பகம் திறக்கும் போது,
ஆன்மா மிகவும் ஆழத்துக்கு கலக்கப்படுகிறது
பெருமைமிக்க
அதன் சிறப்புகள் விரிவடைகிறது.
கண்கள் மங்கலாகவும், இதயம் மயக்கமாகவும்
வளரட்டும்,
நட்பு தோல்வியடைந்து அன்பைக் காட்டிக்
கொடுக்கட்டும்,
விதி அதன் நூறு கொடூரங்களை
அனுப்பட்டும், உறைந்த இருள் வழியைத்
தடுக்கிறது.
எல்லா இயற்கையும் ஒரு கோபமான கோபத்தை
அணிந்துகொள்கின்றன,
உங்களை நசுக்க - இன்னும் தெரியும், என்
ஆத்மா,
நீ தெய்வீகவாதி. தொடர்ந்து நட
வலது புறமோ அல்லது இடதுபுறமோ ஆனால்
இலக்கை நோக்கி.
நான் தேவதூதரோ, மனிதனோ,
முரட்டுத்தனமானவனோ அல்ல
உடல், மனம், அல்லது அவன் அல்லது அவள்,
புத்தகங்கள் வியக்கத்தக்க ஊமையாக
நின்றுவிடுகின்றன
என் இயல்பை சொல்ல;
நான் அவன் தான்.
சூரியன், சந்திரன், பூமி,
நட்சத்திரங்கள் அல்லது வால்மீன்கள்
விடுபடுவதற்கு முன்பு,

நேரம் பிறப்பதற்கு முன்பு,
நான், நான், நான் இருப்பேன்.
அழகிய பூமி, புகழ்பெற்ற சூரியன்,
அமைதியான இனிமையான சந்திரன், பரந்த
வானம்,
காரண விதி ஆகியவை
அவற்றை இயக்கச் செய்கின்றன;
அவர்கள் பிணைப்புகளில் வாழ்கிறார்கள்,
பிணைப்புகளில் அவர்கள் இறக்கிறார்கள்.
அதன்
அற்ப கனவான வலையை நினைவில் வைத்துக்
கொள்ளுங்கள்.
சிந்தனையின்
போரில் பூமியில், பூமி, நரகங்கள் மற்றும்
வானங்கள் அல்லது மோசமானவை அல்லது
சிறந்தவை.
இவை வெளிப்புற மேலோடு என்பதை அறிந்து
கொள்ளுங்கள் -
எல்லா இடமும் நேரமும், அனைத்து
விளைவுகளும், காரணமும்.
நான் எல்லா உணர்விற்கும் அப்பாற்பட்டவன்,
எல்லா எண்ணங்களும்,
பிரபஞ்சத்தின் சாட்சி.
இரண்டு அல்லது பல அல்ல, 'ஒன்று ஆனால்
ஒன்று,
இதனால் அது என்னுள் என்னிடம் இருக்கிறது;
என்னால் வெறுக்க முடியாது
என்னிடமிருந்து என்னை விலக்க முடியாது,
என்னால் முடியும் ஆனால் நேசிக்க முடியும்.
கனவுகளிலிருந்து விழித்திருங்கள்,
பிணைப்புகளிலிருந்து விடுபடுங்கள்,
பயப்பட வேண்டாம். இந்த மர்மம்,
என் நிழல், என்னை பயமுறுத்த முடியாது,
நான் அவன் என்று ஒரு முறை தெரிந்து
கொள்ளுங்கள்.

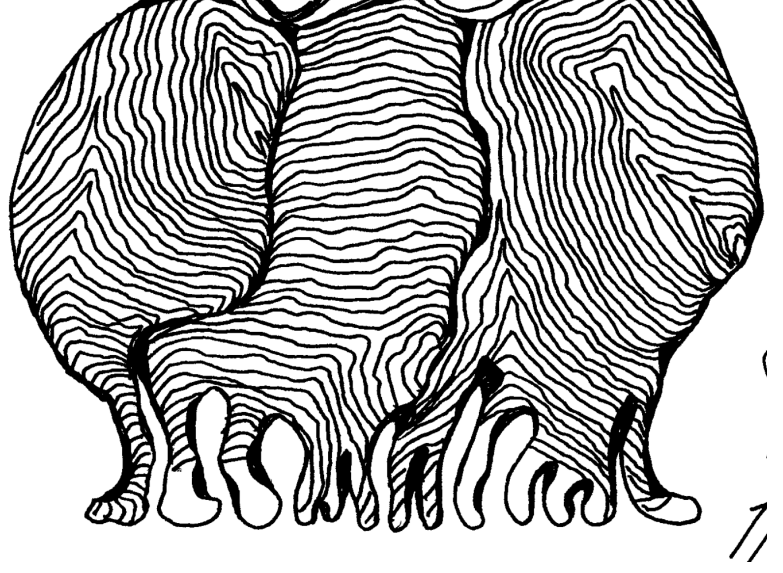
○

காளி அம்மா

நட்சத்திரங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன,
மேகங்கள் மேகங்களை
மறைக்கின்றன, இருள் துடிப்பானது,
உறுமி, சுழலும் காற்றில்
பல லட்சம் பைத்தியக்காரர்களின் ஆத்மாக்கள்
சிறைச்சாலையிலிருந்து சற்று தளர்வானவை
வேர்களைக் கொண்டு மரங்களைத் துடைப்பது
பாதையிலிருந்து அனைத்தையும் துடைப்பது.
கடல் களத்தில் இறங்கியது,
மற்றும் மலை அலைகளை
சுழற்றுகிறது, சுருதி வானத்தை அடைய.
தெளிவான ஒளியின் பிரகாசம்
ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் வெளிப்படுத்துகிறது
ஆயிரம், ஆயிரம்
மரண நிழல்கள் பச்சை மற்றும் கருப்பு -
வாதங்களையும் துயரங்களையும் சிதறடிக்கிறது
மகிழ்ச்சியுடன் பைத்தியம் ஆடுகிறது,
வாருங்கள், அம்மா, வாருங்கள்!
பயங்கரம் உன்னுடைய பெயர்,
மரணம் உன் சுவாசத்தில் இருக்கிறது,
மேலும்
நடுங்கும் ஒவ்வொரு அடியும் ஒரு உலகத்தை
அழிக்கிறது.
நீ 'நேரம்', அனைத்தையும் அழிப்பவள்!
வா, அம்மா, வா!
யார் துன்பகரமான அன்பைத் துணிந்து
மரணத்தின் வடிவத்தைக் கட்டிப்பிடிப்பது,
அழிவின் நடனத்தில் நடனம் ஆடுகிறாரோ,
அவருக்கு அம்மா வருகிறாள்.

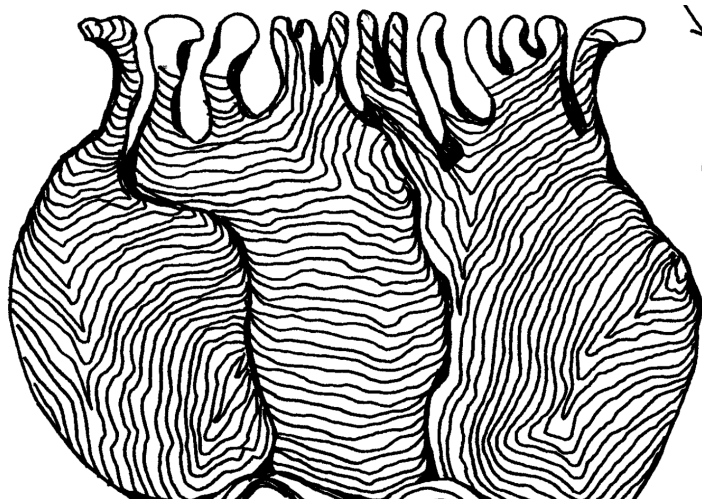
○

வாமும் கடவுள்

உங்களிடமும் உங்களுக்கு வெளியேயும்
இருப்பவர்,
எல்லா கைகளிலும் செயல்படுபவர்,
எல்லா கால்களிலும் நடப்பவர், நீங்கள்
யாருடைய உடல், நீங்கள்
வணங்குகிறீர்கள், மற்ற எல்லா விக்கிரகங்களையும்
உடைக்கிறீர்கள்!
ஒரே நேரத்தில் உயர்ந்தவரும் தாழ்ந்தவரும்.
பாவியும் துறவியும்,
கடவுள் மற்றும் புழு இருவரும்
அவரை வணங்குகிறார்கள் - தெரியும், தெரிந்தவர்,
உண்மையானவர், எங்கும் நிறைந்தவர்,
மற்ற எல்லா சிலைகளையும் உடைக்க!
அவற்றில் யாருக்கும் கடந்தகால வாழ்க்கையோ,
எதிர்கால பிறப்போ, மரணமோ இல்லை,
அவற்றில் நாம் எப்போதும் இருந்திருக்கிறோம்
எப்போதும் ஒருவராக இருப்போம்,
அவரை வணங்குங்கள். மற்ற எல்லா
சிலைகளையும் உடைக்க!
முட்டாள்களே! ஜீவனுள்ள கடவுளை
புறக்கணிப்பவர்,
உலகம் நிறைந்த அவருடைய எல்லையற்ற
பிரதிபலிப்புகள்.
நீங்கள் கற்பனை நிழல்களுக்குப் பின் ஓடும்போது,
அது சண்டைகள் மற்றும் சண்டைகளுக்கு மட்டும்
இட்டுச் செல்கிறது,
அவரை வணங்குவது, மட்டுமே தெரியும்!
மற்ற எல்லா சிலைகளையும் உடைக்க!

○

எனது நாடகம் முடிந்தது

எப்போதும் உயர்ந்து, எப்போதும் கால
அலைகளுடன் வீழ்ந்து, இன்னும் உருண்டு
கொண்டிருக்கிறேன்

விரைவான காட்சியில் இருந்து இடைக்காலத்திற்கு,
வாழ்க்கையின் நீரோட்டங்களுடன் ஓட்டத்துடன்.

ஓ! இந்த முடிவில்லாத சக்தியால் என் உடம்பு
சரியில்லை; இந்த நிகழ்ச்சிகளை அவர்கள் இனி
தயவுசெய்து விரும்புவதில்லை,

இது எப்போதும் இயங்கும், ஒருபோதும்
எட்டாதது, அல்லது கரையின் தொலைதூர
பார்வை!

வாழ்க்கையிலிருந்து வாழ்க்கை வரை நான்
வாசல்களில் காத்திருக்கிறேன், ஐயோ, அவை
திறக்கப்படவில்லை.

நீண்ட காலமாக முயன்ற ஒரு கதிரைப் பிடிக்க
வீண் முயற்சியால் என் கண்கள் மங்கலானவை.

சிறிய வாழ்க்கையின் உயரமான, குறுகிய
பாலத்தில் நான் நின்று கீழே பார்க்கிறேன்
போராடும், அழுகை, சிரிக்கும் கூட்டம். எதற்காக?
யாருக்கும் தெரியாது.

முன் வாயில்கள் இருட்டாக நிற்கின்றன, மேலும்
சொல்லுங்கள்: 'தொலைவில் இல்லை,
இதுதான் எல்லை; விதியைத் தூண்டாதே,
உங்களால் முடிந்தவரை அதைத் தாங்கிக்
கொள்ளுங்கள்;

போய், அவர்களுடன் கலந்து இந்த கோப்பையை
குடிக்கவும், அவர்களைப் போலவே
பைத்தியமாகவும் இருங்கள்.

யார் தெரிந்து கொள்ளத் துணிகிறார்கள், ஆனால்
துக்கத்திற்கு வருகிறார்கள்; பின்னர் நிறுத்துங்கள்,
அவர்களுடன் தங்கவும். '

ஐயோ, என்னால் ஓய்வெடுக்க முடியாது. இந்த
மிதக்கும் குமிழி, பூமி-

அதன் வெற்று வடிவம், அதன் வெற்று பெயர்,
வெற்று மரணம் மற்றும் பிறப்பு-
எனக்கு ஒன்றுமில்லை.

பெயர் மற்றும் வடிவத்தின் மேலோட்டத்தைத்
தாண்டி நான் எவ்வளவு காலம் விரும்புகிறேன்!
ஆ, வாயில்களைத் திற; எனக்கு அவர்கள் திறக்க
வேண்டும்.

ஒளியின் வாயில்களைத் திறக்க, தாயே, உனது
சோர்வடைந்த மகன்.

நான் நீண்ட நேரம், ஓ, வீடு திரும்ப நீண்ட
காலம்! அம்மா, என் நாடகம் முடிந்தது.

நீங்கள் விளையாட இருட்டில் என்னை வெளியே
அனுப்பி, பயமுறுத்தும் முகமூடியை அணிந்தீர்கள்;
பின்னர் நம்பிக்கை புறப்பட்டது, பயங்கரம்

வந்தது, விளையாடுவது ஒரு பணியாக மாறியது.
இந்த ஏமாற்றம், உயரும் கடலில் அலை முதல்
அலை வரை தூக்கி எறியப்படுகிறது
உணர்ச்சிகள் வலுவானவை, ஆழ்ந்த துக்கங்கள்,
துக்கம், மகிழ்ச்சி.

வாழ்க்கை மரணம் வாழும் இடத்தில், ஐயோ!
மரணம்- யாருக்குத் தெரியும், ஆனால் இது
மற்றொரு ஆரம்பம், இந்த பழைய சக்கரத்தின்
மற்றொரு சுற்று துக்கம் மற்றும் பேரின்பம்?
குழந்தைகள் பிரகாசமான, பொன்னான கனவுகளை
கனவு காணும் இடத்தில், அவற்றை விரைவில்
தூசி என கண்டுபிடிப்பார்கள்,

மேலும் நீண்ட காலமாக இழந்த
நம்பிக்கையையும், துருப்பிடிக்காத
வாழ்க்கையையும் திரும்பிப் பாருங்கள்!
மிகவும் தாமதமாக, அறிவு வயது பெறுகிறது;
நாங்கள் போய்விட்ட சக்கரத்திலிருந்து பயம்.

புதியதாக இருக்கும்போது, இளம் உயிர்கள் தங்கள்
வலிமையை சக்கரத்திற்கு செலுத்துகின்றன, இது
நாளுக்கு நாள் ஆண்டுதோறும் செல்கிறது. ஆனால்
மாயையின் பொம்மை,

பொய்யானது அதன் இயந்திரம் என்று நம்புகிறது;
ஆசை, அதன் பேச்சாளர்கள் துக்கமும் மகிழ்ச்சியும்.
நான் மோசமாகச் செல்கிறேன், எங்கிருந்தாலும்
தெரியாது. இந்த நெருப்பிலிருந்து காப்பாற்றுங்கள்!
இரக்கமுள்ள அம்மா, ஆசையுடன் மிதப்பதை
மீட்டுங்கள்!

உன்னுடைய மோசமான முகத்தை என்னிடம்
திருப்பாதே, 'என்னால் தாங்கமுடியாததை
விடவும்,

இரக்கமும் கருணையும் கொண்டவனாக இரு, என்
தவறுகளைத் தடுக்க.

தாயே, என்றென்றும் சண்டைகள் நிறுத்தப்படும்
அந்தக் கரைகளுக்கு என்னை அழைத்துச்
செல்லுங்கள்;

எல்லா துக்கங்களுக்கும் அப்பால், கண்ணீருக்கு
அப்பால், பூமிக்குரிய பேரின்பத்திற்கு அப்பால்;
யாருடைய மகிமை சூரியனையும், சந்திரனையும்,
பிரகாசமாக மின்னும் நட்சத்திரங்களையும்
மின்னலையும் வெளிப்படுத்த முடியாது. அவை
அதன் ஒளியை பிரதிபலிக்கின்றன.

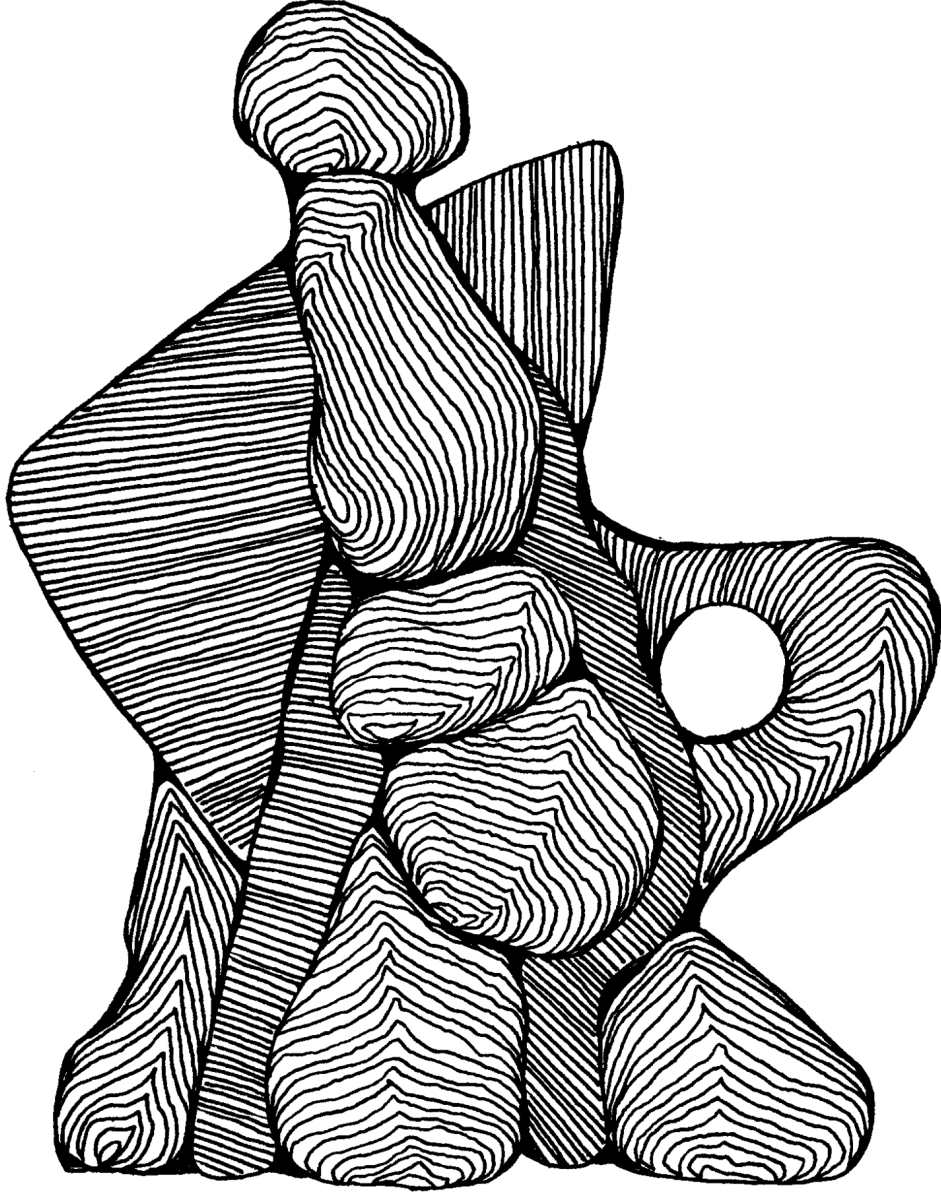
உன்னுடைய முகத்தை என்னிடமிருந்து
ஒருபோதும் மறைக்காத கனவுகள்.

என் நாடகம் முடிந்தது; தாயே, என் சங்கிலிகளை
உடைத்து என்னை விடுவிக்கவும்!

பெர்செபெனியை

கவிஞர்: பாப் பீக்ரி

தமிழில்: ஸ்ரீராம்கோகுல் சின்னசாமி

இன்னும் அவளின் வருகைக்கான எந்த அறிகுறியும் இல்லை
நாட்கள் கவனிக்கதக்க வகையில் நீள்கையிலும்,
நாம் சுமக்கும் இரவுகள், நம்முள்ளே இருப்பவை
தேக்கப்பட்ட பனிக்காலத்தில் குவியலான
இருளால்
அடர்ந்து காணப்படுகிறது
நெருக்கப்பட்ட பனியைப் போல
பனிக்கட்டி-பிணைந்து அடைத்த மிக கடினமான
திடமானது
நெடுஞ்சாண்கிடையாய் கிடக்கும் உனது உடலுக்கு
தேவதை பிம்பத்தை அளிக்கிறது
மேலும் நான் பெரும்பாலான விஷயங்களை
போல
எல்லாவற்றையும் தவறாய் புரிந்து கொண்டுள்ளதை
உணர்கிறேன்,
இந்த கருமை இரவானது அவளுடையதும் தான்
கூடவே நம்மில் ஒவ்வொருவருடையதும் தான்
மாண்டவர்களின் இரவுகள்
பாதாள உலகத்திலிருந்து மேல்நோக்கி
ஊடுருவுகின்றன

அங்கே அவள் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்துள்ளாள்,
காலத்துக்கும் சதையில்லா, இராப்பிசாசுகளால்
சூழப்பட்டுள்ளாள்.
அவை
புழு-சுரங்கங்களின் உள்நுழைவு, தொடர்ந்து
முயல்-துளைகளுக்குள் நகர்ந்து,
சூரியனால் வெப்பமடைந்த தானே-ஒலிக்கும்
காற்றை அடைந்ததும்
புதிய முகமுடியை அணிய அரிப்பெடுத்தப்படி,
வெளியேற காத்துள்ளனர்.
அவளை பாருங்கள், அவள் கண்கள் வெற்றிடமாய்
உள்ளது
பாவப்பட்ட இதயமே! அவள் கைகளில்
வெட்டுக்காயங்களை
பார்க்கையில், அவள் மீண்டும் தன்னை
வருத்திக்கொள்வது தெளிவாகிறது
(அவளை யார் குறை சொல்ல முடியும்)
தன் தோல் மீது பட்ட மற்றொருவரின் தோலின்
உடல் உஷ்ணத்தின்
ஞாபகம் அவளுக்கு ஏதேனும் உள்ளதா?
இன்னும் சில மாதுளை விதைகளை
அவள் சீரணிக்க உள்ளாள்
பிறகு
கருமை நதியை மறுமுறை கடந்து
நாம் அனைவரையும்

முட்டையினுள்ளூர் மெதுவாக எரியும்
வெப்பத்திற்கு
மீண்டும் வழிநடத்திச்செல்வாள்
இதற்கிடையில் அவளின் மிருதுவான அலறல்களை
கேளுங்கள்,
“பொறுத்திடுங்கள் பிள்ளைகளே, முதலில்
இந்த இருண்ட நிலையை விரும்பி
தாக்குபிடியங்கள்,
என் அழுத்தமான அலறல்களில் அமைதியைத்
தேடுங்கள்.”

பெர்செபெனி ஒரு கிரேக்க கடவுள் மற்றும்
விவசாயத்திற்கான கடவுளான டிமிட்டரின் மகள்.
பாதாள உலகத்தின் ஆட்சியாளரான ஹெடலால்
கடத்தப்பட்டாள். அவளுடைய தாயின் துக்கம்
உலகில் பஞ்சத்தை ஏற்படுத்தியது. எனவே ஹெடஸ்
அவளது தாயிடம் பெர்செபோனை திரும்ப அனுப்ப
வேண்டியிருந்தது. ஆனால் பெர்செபெனி மாதுளை
விதைகளை பாதாளத்தில் உண்டதால் அவளால்
முழுமையாக அங்கிருந்து விடுபட முடியவில்லை.
வருடத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை ஹெடஸின்
மனைவியாகவும் பாதாள உலக ராணியாகவும் இருக்கிறாள்.
மற்ற மூன்றில் இரண்டு பங்கை அவளது தாயுடன்
கழிக்கிறாள். அவள் தாயுடன் மீண்டும் இணைவது
வசந்த காலத்தின் ஆரம்பத்தை குறிக்கிறது. பாதாள
உலகத்திற்குப் புறப்படுவது பூமியில் குளிர்காலத்தின்
ஆரம்பத்தை குறிக்கிறது.]

ஆசிரியர் குறிப்பு

பாப் பீக்ரி இங்கிலாந்தின் மிடில்ஸ்பரோவில்
வசிக்கிறார். அவர் ஒரு கவிஞர், நாடக ஆசிரியர்
மற்றும் அரங்கேற்றாளர். அவரது படைப்புகள்
ஃபின்னிஷ், உருது, ஸ்வீடிஷ், டச்சு, ஸ்பானிஷ்,
எஸ்டோனியன், கேலிக் மற்றும் கரேலியன் மொழிகளில்
மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் ஏராளமான
தொகுப்புகளில் மற்றும் இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன.
இவரது சமீபத்திய நூல் வெளியீடுகள்: தி லாஸ்ட்
அல்மனாக் (யாஃபிள் பிரஸ், 2023), வென் வி வேக்
வி திங்க் வி ஆர் வேலர்ஸ் பிரம் ஈடன் (ஸ்டெர்வெல்
புக்ஸ், 2021), அண்ட் தென் வி சா தி டாடர் ஆப் தி
மினோட்டார் (தி பிளாக் லைட் என்ஜின் பிரஸ், 2020),
சிவில் இன்சோலென்சிஸ் (ஸ்டீமோக்ஸ்டாக், 2019).

‘பாரதியின் மொழிபெயர்ப்புகள்’

ஒரு பருந்துப்பார்வை

முனைவர் சு.சோமசுந்தரி, ஆய்வறிஞர்

LDகாகவி பாரதி பன்முகத் திறமை பெற்றவர். அவரது திறன்களுள் ஒன்றாக விளங்குவது அவரது மொழிபெயர்ப்புத் திறன். பாரதியின் பாடல்கள் குறித்த ஆய்வுகள் பல்கிப் பெருகி வந்தாலும் அவரது மொழிபெயர்ப்புகள் குறித்த ஆய்வுகள் விரிவாகச் செய்யப்படவில்லை.

“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ்மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்”

என்ற பாரதியின் பாடல்வரிகளுக்கேற்ப பாரதி பிறமொழியிலிருந்து தமிழுக்கும் தமிழ்மொழியிலிருந்து பிறமொழிக்கும் மொழிபெயர்ப்புகள் செய்துள்ளார்.

பிறமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு

பாரதியார் எஃப்.ஏ.ஸ்டீல் என்பாரின் பாடல்களை மொழிபெயர்த்துக் கலியுகமுடிவு என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளார். Herald of Star என்ற இதழில் வெளிவந்த ஜான் ஸ்கர் பாடிய பாடலைக் கற்பனையூர் என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். Asiatic Review என்ற இதழில் வந்த சீனப்பெண் சியூசிஸ் என்பவரின் பாடலைப் பெண்விடுதலை என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்த்துத் தமிழில் தந்துள்ளார்.

பாரதியார் வடமொழியின் பகவத் கீதையைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துள்ளார். இரவீந்திரநாத் தாகூரின் வங்கமொழிக் கவிதைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஜப்பானியக் கவிதை வடிவமான ஹைக்கூ கவிதை வடிவத்தைத் தமிழில் முதன்முதலில் கொண்டு வந்தவர் பாரதியார். உயநே நோகுச்சி என்ற சீனக்கவிஞரின் கவிதைகளை,

“தீப்பற்றி எரிந்தது விழுமலரின்
அமைதி என்னே”

என தெள்ளு தமிழில் நயமாக மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஆங்கிலப் படைப்புகள் பலவற்றையும் தமிழில் பெயர்த்துள்ளார். அன்றைய தி இந்து இதழில் இவரது மொழிபெயர்ப்புகள் இடம்பெற்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கட்டுரைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

தமிழிலிருந்து பிறமொழிக்கு

தமிழில் நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தத்தில் உள்ள நம்மாழ்வார், ஆண்டாள் பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துக் கட்டுரை வடிவத்தில் தி இந்து இதழில் வெளியிட்டுள்ளார். பாரதியார் தமிழ் தவிர பிறமொழிகள் பலவற்றையும் கற்றிருந்தார். அவருக்கு எத்தனை மொழிகள் தெரியும் என்பதே ஆய்வுக்குரியதாக உள்ளது. ஆங்கில மொழிப்புலமை பாரதிக்கு மிகுதியாக இருந்தது. பாரதியார் காலத்திலேயே அவரது கவிதைகள் ஆங்கிலத்திலும் பிரெஞ்சு மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது என்கிறார் தி.ந.இராமச்சந்திரன். (பாரதி பற்றிய எதிர்கால ஆய்வுகள், பக்.12)

பாரதியார் ஆங்கிலத்தில் சுயமாகவும் மொழிபெயர்ப்பாகவும் வெளியிட்டதைத் தொகுத்து சி.விஸ்வநாத ஐயர் Bharati as a Translator என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

பாரதியார் படைப்புகளைக் காலவரிசைப்படுத்தி ‘காலவரிசைப்படுத்தப்பட்ட பாரதி படைப்புகள்’ என்ற நூலை 12 தொகுதிகளாக சீனி.விஸ்வநாதன் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார். வ.ரா எழுதிய மகாகவி பாரதியார் நூல் பாரதியின் வாழ்க்கை குறித்த தெளிவான பதிவாகும். ரா.அ.பத்மநாபன் எழுதிய பாரதியார் கடிதங்கள் நூலும் ஆ.இரா.வேங்கடாசலபதியின் பாரதியார் கருத்துப்படங்கள் நூலும் பாரதியார் ஆய்வுகளில் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். பாரதி குறித்து ஆய்வு செய்வோருக்கு இந்நூல்கள் பயனுடையதாக இருக்கும். பாரதியின் மொழிபெயர்ப்புகள் குறித்து முழுமையும் ஆய்வு செய்தல் அவசியமாகும்.

பாரதியை நினைத்தாலே நெஞ்சம் நெகிழ்ந்துபோய் கண்ணீர் விடும் கவிஞர்கள் இன்னும் பலர் உண்டு. அவரது கவிதைகள் பலருக்குள்ளும் ஊடுருவிக் கண்ணீரை வரவழைக்கும். அத்தகு பாரதிவழி வந்த கவிஞர் வானவில் க.ரவி அவர்கள். வானவில் க.ரவி அவர்கள் செய்தி வாசிப்பாளர் ஷோபனாரவி அவர்களின் கணவர். மிகச்சிறந்த கவிஞர். பாரதியைப் பற்றிய அவரது கவிதை,

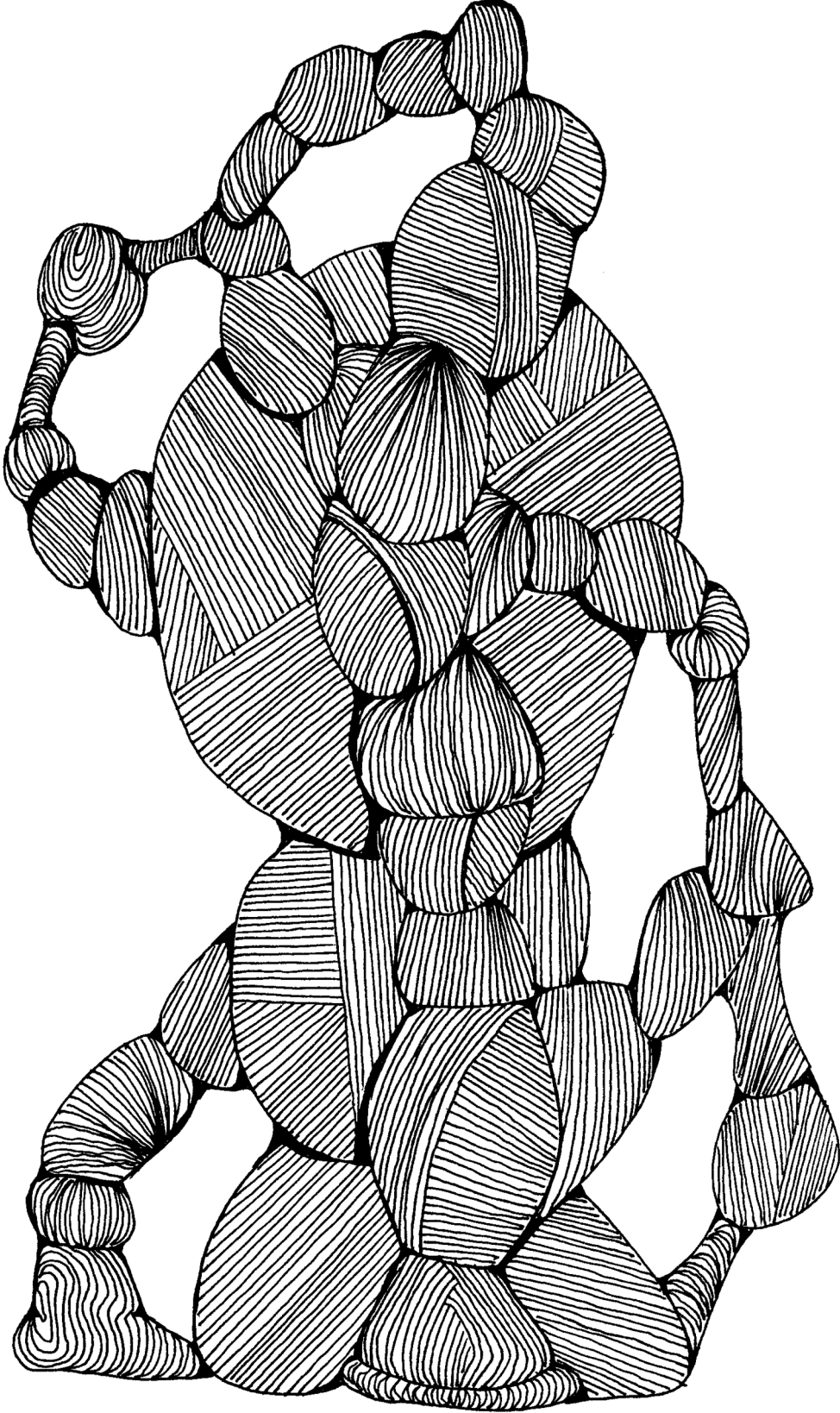
“கானல் நீரில் காணிநிலத்தைக்
காண நினைத்தானே
காட்டுவழியில் பாட்டுச்சுடர்கள்
ஏற்றி வைத்தானே
தேடிச் சென்ற திசையெல்லாம்
பெருந்தீ வளர்த்தானே
தேகம் எடுத்தனாலே அவனும்
தேய்ந்துவிட்டானே
அவனுக்காகக் கொஞ்சம் அழக்கூடாதா?”

என்ற கவிதையை வாசிக்கும்போது நமது கண்களிலும் கண்ணீர் எட்டிப்பார்க்கும்.

பாரதியின் கவிதைகளைக் கற்று அதையொட்டிக் கவிதை எழுதினால் மட்டும் போதாது. நம்மில் பல ஆண்டுகளாக பாரதியைக் கவிதையில் பின்பற்றுவோர் ஏராளம். அவரது அறிவியல் திறமைகள், நகைச்சுவை உள்ளிட்ட பல ஆய்வுகளை முன்னெடுக்கலாம். பாரதிக்கு நாம் தரும் பரிசாக நூற்றாண்டுகள் கடந்தும் வாழும் அவரது பாடல்களை இனிவரும் தலைமுறைக்கும் கற்றுக்கொடுப்பதும் நமது திறமைகளை வளர்த்தெடுப்பதும் தேவையான ஒன்றாகும். உலகளாவிய நிலையில் பாரதியின் சிந்தனைகள் நிலைபெற்றிருந்ததை அவரது கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் காட்டுகின்றன. நாமும் அத்தகு கண்ணோட்டத்தோடு படைப்புகளை உருவாக்குதல் நலம்பயக்கும்.

ழுன்று கவிதைகள்

தமிழில் :ஜிஃப்ரி ஹாசன்

மார்டின் (ஆபிரிக்கா)

வறுமையின் குழந்தை

அது மிகவும் விநோதமானது
அவர்கள் பீட்ஸா, இறைச்சி ரொட்டி,
கோழிக்கறி, இறைச்சி பற்றி
பேசுகிறார்கள்
ஆனால் அதன் சுவை என்னவென்று
எனக்குத் தெரியவில்லை
'கூடுதல் எடை' என்பது என்னவென்றும்
நான் அறியேன்
எனக்கு 'ஓல்லியான்' என்பதை பற்றி மட்டுமே
தெரியும்
எல்லோரும் என்னை அப்படித்தான்
அழைக்கின்றனர்
எனது உணவு மிகச்சிறப்பானது,
வியப்பானதுங்கூட!
இப்படி உண்பதற்கு எந்த ஒழுங்கும்
தேவையில்லை
இங்கே கிடைப்பது தண்ணீரும் வெறும் பாணும்
தான்!
இவையன்றி வேறெதுவும் நான் உண்டதில்லை
சென்ற இரவு மருத்துவர் என் தந்தையிடம்
சொன்னார்
'உங்கள் குழந்தைக்கு போசாக்குத் தேவை'
ஆனால் எனது தந்தைக்கு அவரது பணம்
இன்னும் கொஞ்சம் போதைக்கும்,
ஹெரோயினுக்கும் தேவை
நாங்கள் வறியவர்களாய் இருந்தோம்
தந்தை கவலையானார்
ஏழ்மை உண்மையில் அவரை
ஒரு பைத்தியக்காரனாக்கியது
அவர் தீயவற்றின் அடிமையானதும் அன்பு விட்டுச்
சென்றது
எங்கள் வீடோ ஒரு பிளாஸ்டிக் படங்குதான்!
உண்மையில் எனது காயங்களை
கடவுளால் மட்டுமே சுகப்படுத்த முடியும்
நான் வறுமையின் குழந்தை
பசி மட்டுமே என் உற்ற நண்பன்!

ஆர்தர் வெளி (இங்கிலாந்து)

பழைய கவிதை

எனக்கு பதினைந்து வயதாக இருக்கும் போது
நான் படையில் சேர்ந்தேன்
எண்பதாவது வயதில் வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தேன்
வரும் வழியில் என் கிராமத்து மனிதன்
ஒருவனைக் கண்டேன்
'வீட்டில் யார் இருக்கிறார்?' என நான்
அவனைக் கேட்டேன்.
'மரங்களும், புற்களும் முழுவதுமாக மூடி
அதோ இருக்கிறது-
அதுதான் உங்கள் வீடு' என்றான்
நாய் படுக்கும் குழியில்
முயல்கள் வசித்தன
வீட்டுக்கூரையின் வளையிலிருந்து
நெடுவால் பறவைகள்
கீழ்நோக்கிப் பறந்தன
சில காட்டுத் தானியங்கள்
முற்றத்தில் வளர்ந்திருந்தன
கிணற்றை அண்டி
சில காட்டு இலைத் தாவரங்கள்.
நான் தானியத்தை அவித்து
கூழ் செய்வேன்
இலைத் தாவரங்களைப் பிடுங்கி
சூப் வைப்பேன்.
கூழும் சூப்பும் காய்ச்சியாயிற்று.
ஆனால் அவற்றை
உடனிருந்து உண்ணத்தான் யாருமில்லை
நான் வெளியே சென்று
கிழக்கே பாரக்கிறேன்
கண்ணீர் துளிகள் வடிந்து
என் ஆடைகளை நனைத்தன.

மார்டின் கார்டர் (கரீபின் கவிஞர்)

கைகளை இறுகப் பொத்துகிறேன்

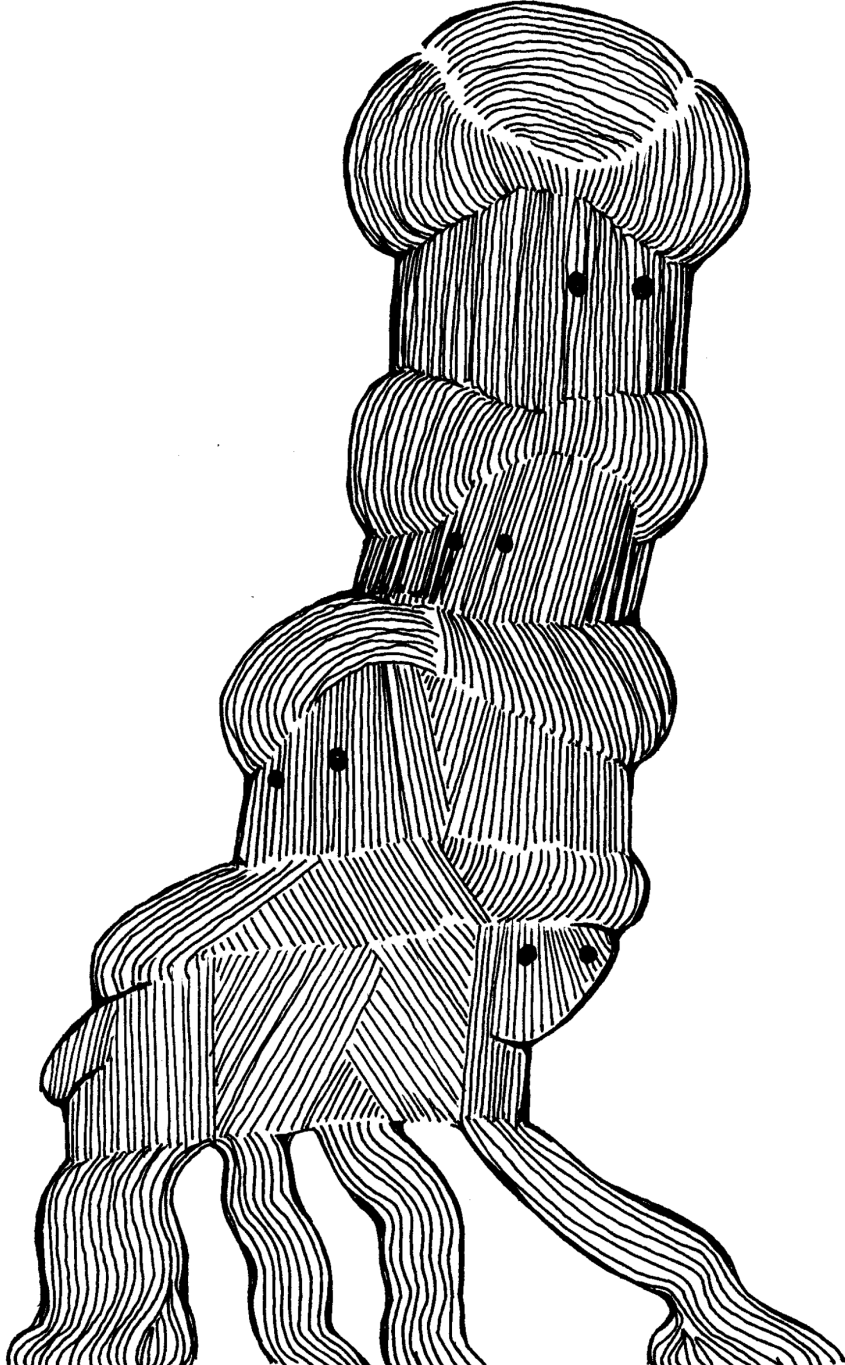
மரணத்தின் பயங்கரத்துடன்
நீங்கள் யுத்தக் கப்பல்களில் வருகிறீர்கள்
கொடிய இரத்தத்தினால் உங்கள் கரங்கள்
சிவப்பாக உள்ளன என்பது எனக்குத் தெரியும்!
துப்பாக்கியைப் பற்றி இருக்கும்
உங்கள் கரங்கள் நடுங்குவதையும் நான் அறிவேன்!
காக்கி உடையில் இருக்கும் அந்நியனே!
ஏகாதிபத்திய சிப்பாயே!
நான் உன்னை சாபமிடுகிறேன்!
எனது மரணித்த மூதாதையரான
ஆபிரஹாம் தனது கல்லறையிலிருந்து
முனகிக் கொண்டிருக்கிறார்
இரவு நேரத்தில் அவர் எழுந்து
எரியும் தனது கண்களால் நோட்டமிடுகிறார்
ஏனெனில் நீங்கள் அவரது மார்புக்கு
மேலால் அணிவகுத்துச் செல்கிறீர்கள்!
அவரது இருதயத்தின் மீது கால்களால்
உதைக்கிறீர்கள்!
கடல் தாண்டி நீங்கள் வந்திருக்கிற போதிலும்
வீதியில் நீங்கள் வெட்டுக்கிளி போல்
பாய்ந்து செல்கின்ற போதிலும்
உங்களது துப்பாக்கிக் குழல்
எனது இருதயத்தைக் குறி வைத்திருக்கிற
போதிலும்
எனது முஷ்டியை இறுக மூடிக்கொள்கிறேன்!
சுதந்திரத்திற்கான எனது பாடலைப் பாடுகிறேன்!

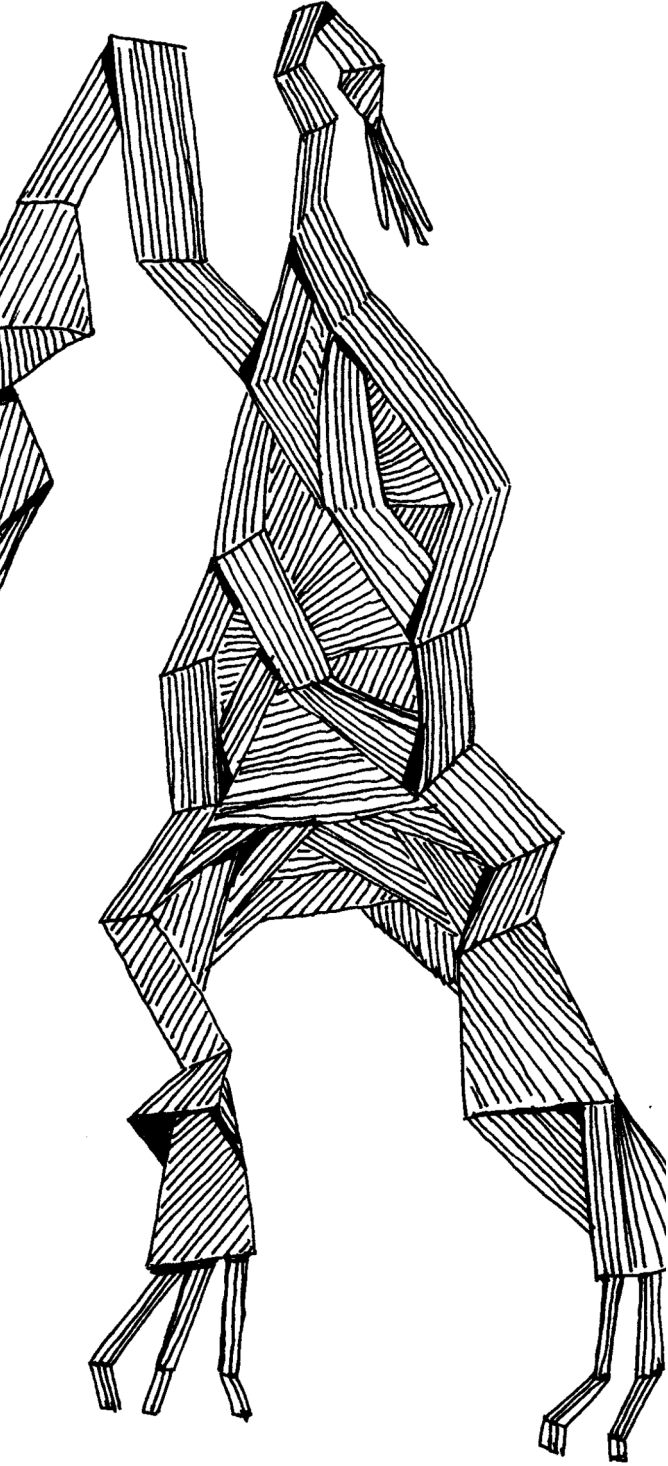
முஸ்தபா அபு தாஹா

காஸா சிறுவனின் கனவுகள்

தமிழில்: அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன்

விளையாட்டுப் பொருட்களால்
நிறைந்திருக்கும்
ஓர் அறை பற்றிய கனவு என்னிடம் உண்டு
நாம் செல்வந்தர்களான பிறகு
அவற்றை வாங்கலாம் என்று
அம்மா எனக்கு உறுதியளித்திருக்கிறார்
ஒரு விமானத்தின் சாளரத்தினூடே
அகதி முகாம்களைப் பார்க்கும்
இன்னொரு கனவு உண்டு
மூன்றாம் வகுப்பில் கற்ற
யானை, ஓட்டகச் சிவிங்கி,
கங்காரு, ஓறாய்களைக் காணும்
ஒரு கனவு உண்டு
வெடி குண்டுகள் காயப்படுத்தாத
என்னுடைய கால்களைத் தடுத்து
வரையறுக்காத எல்லைகளுக்கு அப்பால்
ஓடிக் கொண்டேயிருக்கும்
மற்றொரு கனவும் உண்டு
எனக்குப் பிடித்த உதைபந்தாட்டக் கழகம்
கடற்கரையில் ஆடும் போட்டியைக்
கண்டு களிக்கும் ஒரு கனவும் உண்டு
எனது பாட்டனாருடன்
யாஃபாவுக்குச் சென்று
வேண்டிய மட்டும் ஆரஞ்சுப் பழங்களைப்
பறித்து வரும் கனவொன்றும் உண்டு
ஆனால்
எனது பாட்டனார் மரித்து விட்டார்
யாஃபா ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு விட்டது
அழுது வடியும் அவரது தோப்புகளில்
ஆரஞ்சுச் செடிகளும்
இப்போது வளர்வதில்லை!

தமிழில்: Dr ஜல்லா முஸம்மில், ஏறாவூர்
–Moulana Rumi

*I was dead, I came alive
I was tears, I became laughter
All because of love, when it arrived
My temporal life from then on
Changed to eternal.
Love said to me, "You are not crazy enough,
You don't fit in this house."
I went and became crazy
Crazy enough to be in chain
Love said, "You are not intoxicated enough,
You don't fit in the group."
I went and got drunk drunk enough
To overflow with light-headedness
Love said, "You are still too clever filled
With imagination and skepticism."
I went and became gullible
And in fright pulled away from it all
Love said, "You are a candle attracting, everyone
Gathering every one around you."
I am no more
A candle spreading light
I gather no more crowds and like smoke
I am all scattered now
Love said, "You already have your own wings
I will not give you more feathers."
And then my heart pulled itself apart
And filled to the brim
With a new light
Overflowed with fresh life
Now even the heavens are thankful that
Because of love
I have become the giver of light*

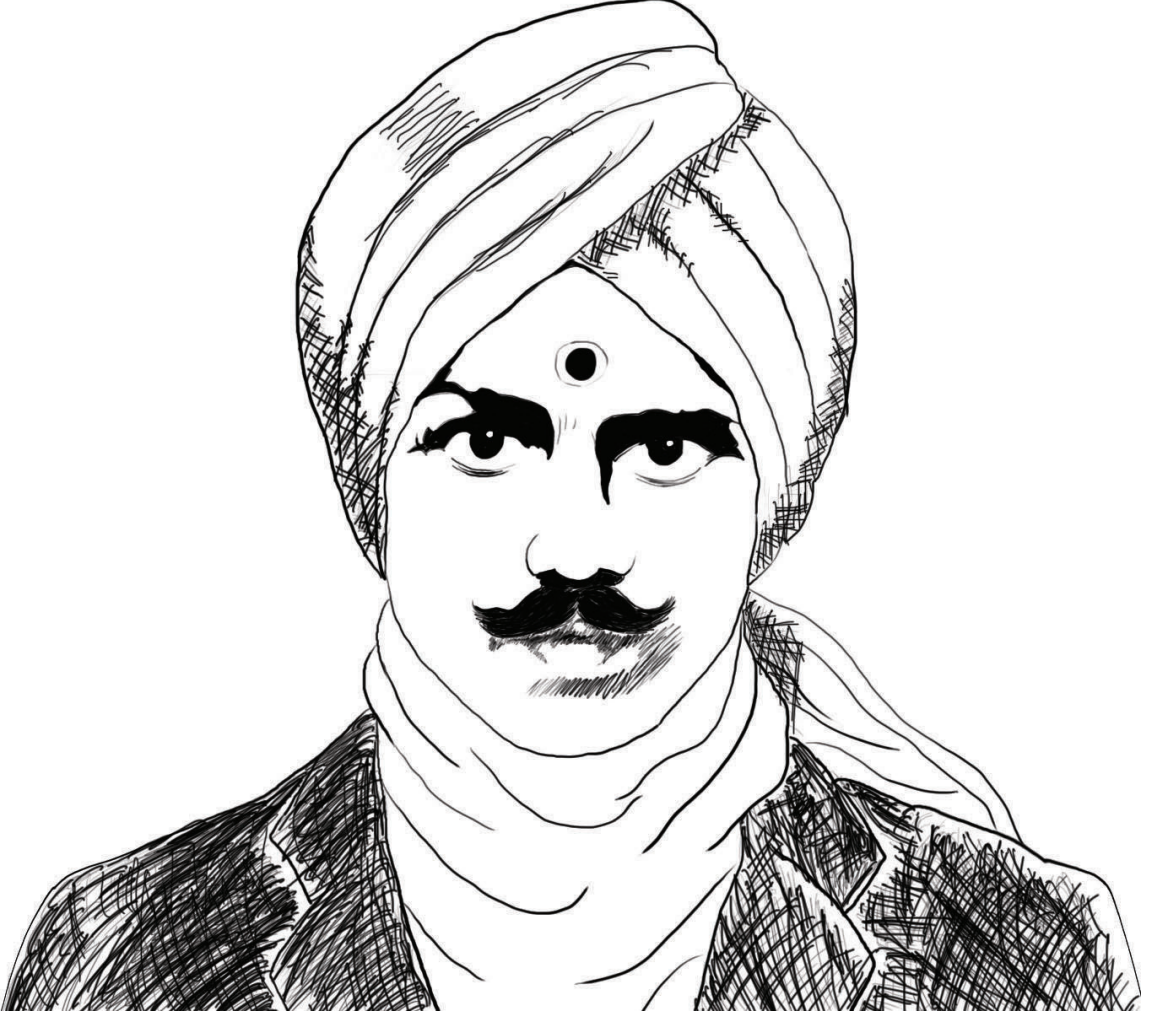

நான் மரித்திருந்தேன்
பின் உயிர்த்து வந்தேன்
நான் கண்ணீராக இருந்தேன்
புன்னகையாக மாறிவந்தேன்
எல்லாமே நேசத்தின் பொருட்டு..
நேசம் என் வாசல் கதவை தட்டிய போது,
உலகத்தின் பாலிருந்த பற்று நீங்கி
நித்திய ஜீவிதமாயிற்று.
“எனக்கான பித்தில்
இன்னும் நீ நிறைவடையவில்லை”
நேசம் என்னிடம் சொல்லிற்று
இன்னும்
“எனது அகக்குடிசைக்குப் பொருந்துவதாகவும் நீ
இல்லை”
என்றும் உரைத்தது
நான் நாடிச்சென்றேன்
நேசத்தின் பித்தில்
உச்சம் பெற்றேன்
அன்பின் சங்கிலியின் தொடரானேன்.
“நீ இன்னும் நேசத்தின் வெறிபிடித்த மயக்க
நிலைக்கு நீ முழுமையாக ஆளாகவில்லை,
அன்பின் திரளில் சரியாகவும் பொருந்தவில்லை”
என்றும் நேசம் கோரிக்கை விடுத்தது
ஆதலால்
கருணையின் திராவகம் தேடி ஓடினேன்
மூக்கு முட்ட குடித்துக்குடித்து
மிதமிஞ்சி வழியும் நிலைபெற்றேன்
பின்னும் இலேசாக மிதந்து கொண்டிருந்தேன்.
மேலும் அது கூறிற்று
“நேசத்தின் அவநம்பிக்கையிலும்
பொய்க்கற்பனையிலும்
சிந்தை நிரம்பித் தொலைந்திருக்கிறாய்”
ஆதலால் திரும்பிச் சென்றேன் நேசத்தின் ஏமாளி

ஆனேன்
திகிலடைந்து யாவும் களைந்து மீண்டேன்
நேசம் தின்று திளைக்கும் நிலைக்காளானேன்.
நேசம் கூறிக்கொண்டே இருந்தது
நீ
கவர்ந்திழுக்கும்
ஒரு மெழுகுவர்த்தி
யாவரையும் உன்னைச் சுற்றிச் சூழச்செய்கிறாய்
ஆதலால்
நான் அழிந்தேன்
இல்லாமல் ஆகினேன்
ஒரு மெழுகுவர்த்தி ஒளியைப்பெருக்கி
அருபமாவது போல
நான் கும்பலைக் கூட்டவுமில்லை
புகையாகிக் கவியவுமில்லை
நான் சிதறிச் சிறுதுணுக்குகளாக ஆகிவிட்டேன்.
மேலும் அது கூறிற்று
“உனக்குத்தான் ஏலவே இறக்கைகள் உள்ளனவே..
மேலதிகமான இறக்கைகளை நான் உனக்கு
தரப்போவதில்லை”
உடனே எனது இதயம் அதுவாகவே
இழுக்கப்பட்டு வெளிப்பட்டது
அதன் விளிம்பு வரைக்கும் நேசத்தின் ஒளியால்
நிரப்பப்பட்டது
அக்கணத்திலிருந்து
புது வாழ்வு மிகைத்து வழிந்து ஓடக்கண்டேன்.
கருணையின் காரணமாக
இப்போது சுவனங்கள் கூட மிக நன்றியுடைத்ததாக
மாறியிருக்கின்றன
அங்கிருந்து கசியும் ஒளியின் சுடராக நான் மாறி
இருந்தேன்

பிறமொழிகளில் பாரதி : சவால்கள்!

முருகபூபதி

பாரதியின் கவிதைகளை அதன் மொழி ஆழம், ஓசை நயம், பொருள் ஆகியவற்றை புரிந்துகொண்டு வேற்று மொழிக்கு கொண்டு செல்வது அசாத்தியமானது “ என்று தமிழ்நாடு டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப்பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் மருத்துவர் சுதா ஷேசய்யன் தெரிவித்திருப்பதாக சென்னை தினமணி இணைய இதழில் படிக்க நேர்ந்தது.

சென்னை ரயில்வேயில் முக்கிய பதவியிலிருக்கும் பூமா வீரவல்லி, பாரதியின் சில கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அதன் தொகுப்பின் வெளியீட்டு அரங்கில்தான் மருத்துவர் சுதா ஷேசய்யன் மொழிபெயர்ப்பிலிருக்கக்கூடிய சவால்கள் பற்றி பேசியிருக்கிறார்.

பாரதி, பொருள் மயக்கம் தரக்கூடிய

கவிதைகளையும் எழுதியிருப்பவர்.

அவ்வாறிருந்தும், தமிழை தாய்மொழியாகக் கொண்டிராத பலர் பாரதியின் கவிதைகளை தமது மொழிக்கு மாற்றியிருக்கின்றனர். அதற்கு அவர்களுக்கு பொதுவான ஊடகமொழியாக இருந்திருப்பது ஆங்கிலம்தான்.

சோவியத் நாட்டில் உக்ரேயன் மொழியை தனது தாய்மொழியாகக் கொண்டிருந்தவர் கட்டிடத் தொழிலாளி விதாலி ஃபுர்ணிக்கா. இவர் வேலை நேரத்தில் கிடைத்த மதிய உணவு வேளையில், அருகிலிருந்த நூலகம் சென்று படித்த புத்தகம் பாரதியின் கவிதைகள் சிலவற்றின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு.

அதில் ருஷ்யப்புரட்சி பற்றிய “ ஆகாவென்று எழுந்ததுபார் யுகப்புரட்சி “ கவிதையை

படித்துவிட்டே, “ அட்டா... எங்கள் தேசத்தில் எப்போதோ நடந்த புரட்சி பற்றி தமிழ்நாட்டைச்சேர்ந்த ஒரு கவிஞர் பாடியிருக்கிறாரே, அவர் பற்றி மேலும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும், அவரது மொழியை கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஆவலுற்று தனது வேலைத்தலத்தின் மேலிடத்தில் விசேட அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு சென்னைக்குப் புறப்பட்டார்.

பின்னாளில் அவர் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் பதிப்பாசிரியராகவும் இலங்கை - தமிழக - சோவியத் நட்புறவுக்கு இலக்கிய ரீதியில் பாலம் அமைப்பவராகவும் மாறினார்.

தமிழ் அறிஞர் மு. வரதராசனிடம் தமிழ் கற்று பின்னாளில் ஜெயகாந்தனின் சில படைப்புகளையும் ருஷ்யமொழிக்கு மாற்றினார். தனக்கு தமிழகப்பித்தன் என்ற புனைபெயரையும் சூட்டிக்கொண்டார். தமிழகம் எங்கும் சுற்றியலைந்து, பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையில் என்ற நூலையும் ருஷ்ய மொழியில் எழுதினார். இந்நூலை தமிழ்நாடு நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டது.

மாஸ்கோ முன்னேற்றப் பதிப்பகத்தின் தமிழ்ப்பிரிவில் பதிப்பாசிரியரானார். பாரதி பிறந்த நூற்றாண்டு வந்தவேளையில் (1982- 1983) சோவியத்தில் பாரதி நூற்றாண்டை கொண்டாடும் குழுவினரும் அங்கம் வகித்தார். அத்துடன் உக்ரேயன் மகாகவி தராஷ் ஷெவ்சென்கோவின் நூற்றாண்டையும் முன்னின்று நடத்தினார்.

பாரதி பிறந்த நூற்றாண்டு காலத்தில் ஃபுரணீக்கா சோவியத் ஆராய்ச்சியுலகில் பாரதி என்ற தலைப்பில் எழுதியிருந்த கட்டுரையின் தொடக்கம் இவ்வாறு அமைந்திருந்தது.

“ இந்திய மகாகவியான சுப்பிரமணிய பாரதியின் பிறந்த தின நூற்றாண்டில் பாரதி பற்றிய சோவியத் யூனியனில் வெளிவந்துள்ள அவரது படைப்புக்களையும் பரிசீலிப்பது முற்றிலும் பொருத்தமேயாகும். மாஸ்கோவிலும் லெனின்கிராடிலும் உள்ள மேற்கல்வி நிலையங்களில் திராவிடவியல் அறிஞர்களைப் பயிற்றுவிக்கும் முறையான வகுப்புக்களைப் புகுத்தியதன் காரணமாகவே, பாரதி பாரம்பரியம் பற்றிய ஆராய்ச்சியும் சாத்தியமாயிற்று” (ஆதாரம் - சோவியத் நாடு இதழ்)

இக்கட்டுரை வெளியான இதழில் சோவியத் ஓவியர் மிகையீல் பெதரோவ் என்பவர் வரைந்த மகாகவி பாரதி ஓவியமும் இடம்பெற்றிருந்தது. அந்தவகையில் பாரதி அங்கிருந்த கல்வியாளர்கள், அறிஞர்கள், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், படைப்பாளிகளிடம் மட்டுமன்றி ஓவியர்களிடத்திலும் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர் என்பது புலனாகிறது.

ஒரு கட்டிடத் தொழிலாளியான விதாலி ஃபுரணீக்காவை,

தமிழ் ஆர்வலராக, மொழிபெயர்ப்பாளராக, பதிப்பாசிரியராக மாற்றியவர் யார்..?

பாரதியார்தான்!

அத்தகைய பாரதியின் கவிதைகளை பிறமொழிக்கு மாற்றுவதில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்று துணைவேந்தர் மருத்துவர் சுதா ஷேசய்யன் சொன்னதும் வழக்கமான எனது தேடுதலில் ஈடுபட்டேன்.

மொழிபெயர்ப்பென்பது சவால்கள் நிரம்பியதுதான். சந்தேகமில்லை. தவறான மொழிபெயர்ப்பினால், நீதிமன்றங்களில் தவறான தீர்ப்புகளும் வெளிவந்துள்ளன.

கண்ணகி காதையில், பாண்டிய மன்னன் “ கொண்டு வா.. “ என்றதை “ கொண்டு வா... “ என சேவகர்கள் புரிந்துகொண்டனர் என்றும் ஒரு கதையளப்பு இருக்கிறது!

Understand என்ற ஆங்கிலச்சொல்லை நேரடியாக தமிழில் மொழிபெயர்த்தால் எத்தகைய விபரீதம் வருமோ, அவ்வாறே, எனது மண் என்பதை My Soil என்று மாற்றினாலும் சிரிப்பும் வரும்.

கனடாவில் வதியும் இலக்கியவாதி அ.முத்துலிங்கம் குமுதம் தீராநதியில், ‘எண்ணாமல் துணிக்’ என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பாக அருமையான கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார்.

அதில் அவர் இரண்டுபேரின் கருத்துக்களை பதிவுசெய்கிறார். ஒருவர் - ஆங்கிலத்தில் நவீன தமிழ் இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்து அனுபவம் பெற்றவர். அவரிடம் மொழிபெயர்ப்புகள் வெற்றிபெற என்ன செய்யவேண்டும் ? என்று கேட்கிறார்.

பதில்:-

“தமிழ் வார்த்தை அடுக்கு ஆங்கில வார்த்தை அடுக்குக்கு எதிரானது. வார்த்தைக்கு வார்த்தை மொழிபெயர்ப்பதைத்தவிர்த்து அர்த்தத்துக்கு முக்கியத்துவம் தரவேண்டும். ஆங்கில மரபுத்தொடரில் நல்ல பரிச்சயம் தேவை. எங்கள் மொழிபெயர்ப்புகள் அங்கேதான் சறுக்குகின்றன.”

ஒரு பேராசிரியர் முத்துலிங்கத்திற்கு அளித்த பதில் இவ்வாறு அமைந்திருக்கிறது:- “ஒரு நல்ல மொழிபெயர்ப்பு என்பது பரிச்சயமானதாகவும் அதேசமயம் அந்நியமானதாகவும் இருக்கவேண்டும். உண்மையான மொழிபெயர்ப்பு என்பது கருத்தை மட்டும் கடத்துவது அல்ல. ஒரு மொழியின் அழகையும் கடத்துவதுதான். மொழிபெயர்ப்பில், இலக்கு மொழி உயிர்த்துடிப்புடன் வரவேண்டும் என்றால் மொழிபெயர்ப்பாளரிடம் ஆழ்ந்த ஆங்கிலப்புலமையும், கற்பனையும் இருந்தாலே சாத்தியமாகும்”ஜெயமோகன் சொல்லியிருப்பதையும் இங்கே கவனிக்கவும்:

“நல்ல மொழிபெயர்ப்பானது அழகான மொழிபெயர்ப்பு அல்லது பயனுள்ள மொழிபெயர்ப்பு என இருவகைப்படும். ஒரு படைப்பிலக்கியம் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டால், அதன் படைப்பூக்கத்தின் பெரும்பகுதியை நம்மில் கொண்டு வந்து சேர்க்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அம்மொழியாக்குநர் செயல்பட்டிருக்கவேண்டும்” (நூல்: எதிர் முகம் - இணைய விவாதங்கள்)

இலங்கையில் எனது மூன்று இலக்கிய நண்பர்கள் பாரதியாரை சிங்கள மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்கள். இவர்களின் பணியும் பாரதி பிறந்த நூற்றாண்டு காலத்திலேயே (1982 - 1983) அங்கே முன்னெடுக்கப்பட்டது.

இலங்கையில் கண்டி கல்ஹின்னையில் தமிழ் மன்றம் என்ற அமைப்பின் ஊடாக பல நூல்களை வெளியிட்டிருக்கும் ஹனிபா, பாரதியிடத்தில் மிகுந்த பற்றுள்ளவர். தினகரனிலும் Observer இலும் துணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இலங்கை வானொலியிலும் நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியிருப்பவர்.

இலங்கையில் பாரதி நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் சிங்கள மக்கள் எளிதாகப்புரிந்துகொள்வதற்காக ஒரு சிறிய நூலை எழுதி தமது நண்பர் கே.ஜி. அமரதாசவிடம் வழங்கி அதனை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்.

பாரதியை சிங்கள மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர் சிறுவயதில் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வாழ்ந்திருந்தமையினால் தோன்றியிருக்கிறது.

அவர் பிறந்து வாழ்ந்த கண்டி கல்ஹின்ன பிரதேசம் சிங்கள மக்கள் செறிந்து வாழும் இடமாகும். அங்கு தமிழ்மன்றத்தை உருவாக்கி நீண்ட காலம் இயங்கச்செய்து, பல நூல்களையும் வெளியிட்டிருக்கும் ஹனிபா, பாரதி நூற்றாண்டு காலம் அறிந்து செய்த சேவை முன்னுதாரணமிக்கது.

பாரதியின் பக்தராகவே வாழ்ந்திருக்கும் அவர், கல்ஹின்னையில் ஆரம்ப வகுப்பு படிக்கும்வேளையில், நான்காம் வகுப்பு தமிழ்ப்பாட நூலில் படித்த பாரதியின் கவிதை: “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்.” வகுப்பு ஆசிரியர் அதனை அந்த சிறுவயதில் அவரை மனப்பாடம் செய்யுமாறு தூண்டியதால், பாரதியை தொடர்ந்து கருத்துன்றி பயின்றிருக்கிறார்.

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் என்ற கருத்தியலும் அவருடைய மனதில் வித்தாகியது. உலகமெலாம் பரவச்செய்யும் அதேசமயம் அருகே வாழும் சிங்களச் சகோதரர்களுக்கும் பாரதியின் அருமை பெருமைகளை எடுத்துக்கூறவேண்டும் என்ற எண்ணக்கருவும் தோன்றியிருக்கிறது.

பாரதியை தொடர்ந்து பயின்று, எழுத்தாளராகியதும்

பாரதி தொடர்பான கட்டுரைகளை வீரகேசரி, தினகரன், சிங்கப்பூர் தமிழ் முரசு முதலானவற்றில் எழுதினார்.

பாரதி நூற்றாண்டின்போதாவது “ சிங்களத்தீவினுக்கோர் பாலமமைப்போம் “ என்று பாடிய பாரதியைப்பற்றி சிங்களம் தெரிந்தவர்கள் அறியாமல் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு பாரதியை அறிமுகப்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் பாரதியின் சுருக்கமான வரலாற்றை முதலில் தமிழில் எழுதியதாகவும் பின்னர் அதனை தமது நண்பரும் தமிழ் அபிமானியும் மொழிபெயர்ப்பாளருமான கே.ஜி.அமரதாசவிடம் வழங்கி சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்ததாகவும் பதிவுசெய்திருக்கிறார்.

இவ்விடத்தில் கே.ஜி. அமரதாச பற்றிய சிறிய அறிமுகத்தையும் தரவேண்டியிருக்கிறது. இவர் இலங்கை கலாசார திணைக்களத்தின் உயர் அதிகாரியாகவும் சாகித்திய மண்டல அமைப்பின் செயலாளராகவும் நீண்ட காலம் பணியாற்றியவர்.

கொழும்பில் வெளியான அனைத்து தமிழ் தினசரிகளையும் அவர் ஒழுங்காகப் படித்தார். ஈழத்து இலக்கியவாதிகளுடன் நெருக்கமான நட்புறவைப்பேணியவர்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி மறைந்தபோது, அவர் நினைவாக ஆயுபோவன் சகோதரரே என்ற தலைப்பில் அவருக்கு பிரியாவிடை வழங்கும் அஞ்சலிக் கவிதையை வீரகேசரி வாரவெளியீட்டில் எழுதியவர்.

தென்னிலங்கையில் மாத்தறை ராகுல வித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்ற காலத்திலேயே தமிழ்மொழியை சுயமாகக்கற்றவர். லேக்ஹவுஸ் வெளியீட்டுப்பிரிவில் பல வருடங்கள் பணியாற்றியவர். ஆரம்பத்தில் ஆனந்தவிகடன், கல்கி போன்ற தமிழக இதழ்களை விரும்பிப்படித்திருக்கும் அமரதாச, ஈழத்து இலக்கிய சிற்றேடுகளையும் ஈழத்து தமிழ்த்தேசிய இலக்கியங்களையும் மண்வாசனை கமழும் பிரதேச இலக்கியப்படைப்புகளையும் ஆர்வமுடன் படித்து, பல தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நண்பரானார்.

சரளமாக தமிழில் பேசும் இயல்பும் இவருக்கிருந்தமையால் பல தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அவர் கொழும்பில் பணியாற்றிய கலாசார திணைக்களத்திற்கு அடிக்கடி சென்றனர்.

சில சிங்கள இலக்கியப்பிரதிகளையும் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். அதேசமயம் ஆங்கிலம் மற்றும் ஜெர்மன் மொழியிலான கவிதைகளை சிங்களத்திற்கும் வரவாக்கியிருக்கிறார். இவ்வாறு பிறமொழி இலக்கியங்களை தமது தாய்மொழியாம் சிங்களத்திற்குத் தந்துள்ள தாம், சகோதர மொழியான தமிழ் இலக்கியங்களையும் சிங்கள மக்களுக்கு தரவேண்டும் என்பதில் பெருமைப்படுவதாகவும்

சொன்னவர்.

இலங்கை திரைப்படக்கூட்டுத்தாபனத்தில் பணியாற்றிய மற்றும் ஒரு தமிழ் இலக்கிய அபிமானியான ரத்ன நாணயக்காரவும் அமரதாசவும் இணைந்து பாரதியின் சில கவிதைகளை சிங்களத்திற்கு மொழிபெயர்த்தனர்.

காலி ரிச்மண்ட் கல்லூரியின் முன்னாள் மாணவரான ரத்ன நாணயக்கார, தாம் பாரதியின் கவிதைகளில் பேரார்வம் கொள்வதற்கு மூல காரணம் தமிழகப்பேராசிரியர் எஸ். இராமகிருஷ்ணன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1974 இல் ‘ எதர சிட லியன பெம் கவி’ என்ற நூலை எழுதியிருக்கும் ரத்னநாணயக்கார, பாப்டே நெருடா, மாயகவஸ்கி ஆகியோரின் கவிதைகளை சிங்களத்திற்கு தந்திருப்பவர். அத்துடன் இஸ்ரேலிய, செக்கஸ்லவாக்கிய, ருஷ்ய சிறுகதைகளையும் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்திருப்பவர்.

சிங்கள திரைப்படச்சுவடிகள், தொலைக்காட்சி நாடக வசனச்சுவடிகளும் எழுதியிருக்கும் ரத்னநாணயக்கார, தொலைதூரத்திலிருந்து எமக்கு கிடைத்தவற்றை மொழிபெயர்த்திருப்பதுபோன்று அயலில் வாழும் தமிழ் இலக்கியத்தை சிங்களத்தில் தருவதற்கு தாமதம் ஏற்பட்டதற்கு சிறந்த முறையில் ஆக்கப்பட்ட தமிழ் - சிங்கள பேரகராதி எம் வசம் இல்லாதிருந்ததுதான் அடிப்படைக்காரணம் எனவும் ஒரு நேர்காணலில் தெரிவித்திருந்தார். (ஆதாரம்: வீரகேசரி வாரவெளியீடு டிசம்பர் 1982)

கே.ஜி. அமரதாசவும் ரத்ன நாணயக்காரவும் மொழிபெயர்த்திருந்த பாரதியின் கவிதைகள் சிங்களத்தில் பாரதி பத்ய என்ற பெயரில் வெளியானது. இதனை இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் வெளியிட்டது.

ரத்னநாணயக்காரவை ஒரு தடவை அவர் பணியாற்றிய தேசிய திரைப்படக்கூட்டுத்தாபனத்தின் அலுவலகத்தில் சந்தித்தேன்.

அப்போது,, பிரேமா நந்தகுமார் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய பாரதி பற்றிய நூல்தான் பாரதி மீதான ஆர்வம் தனக்குத் தோன்றியதற்கு காரணம் எனவும் சொன்னார்.

முனைவர் பிரேமா நந்தகுமார் பாரதியைப்பற்றி பல நூல்களை எழுதியிருப்பவர். பாரதியின் சில கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர். அத்துடன் சுப்பிரமணிய பாரதி என்ற நூலையும் ஆங்கிலத்தில் வரவாக்கியவர்.

இவற்றையே இலங்கையில் ரத்னநாணயக்கார படித்துவிட்டு, பாரதியின் சில கவிதைகளை ஆங்கில மூலத்திலிருந்து சிங்களத்திற்கு பெயர்த்துள்ளார்.

இவ்வளவு தகவல்களையும் பாரதி தரிசனம்

தொடரில் சொல்ல நேர்ந்தமைக்கு இந்தப்பதிவின் தொடக்கத்தில் நான் குறிப்பிட்ட துணைவேந்தர் மருத்துவர் சுதா ஷேசய்யன் அவர்களே காரணம்!

பொருள் மயக்கம் பொதிந்துள்ள பாரதியின் கவிதைகளை படிப்பவர்கள் தமது வாசிப்பு அனுபவத்திற்கு ஏற்ப அர்த்தம் கற்பித்துவிடுவார்கள்.

பாரதியின் காணி நிலம் வேண்டும் கவிதையில் வரும் பின்வரும் வரிகள் பலரை தலையை பிய்த்துக்கொள்ளச்செய்திருக்கிறது! இந்த வரிகளை கூர்ந்து கவனியுங்கள்:

முத்துச் சுடர்போல -நிலாவொளி

முன்பு வரவேணும் அங்கு

கத்துங் குயிலோசை - சற்றே வந்து

காதிற் படவேணும் -என்றன்

சித்தம் மகிழ்ந்திடவே -நன்றாயிளந்

தென்றல் வரவேணும்!

குயில் கூவுமா..? கத்துமா..? என்று பலரும் முன்னர் விவாதித்தனர்.

இந்தக் கவிதையைப் பொறுத்த மட்டும் -

காணி - தூணி - காணி - கேணி

பத்து - முத்து - கத்து - சித்த - பாட்டு - கூட்டு

காட்டு - பாட்டு.

முதலான சொற்கள் அடுத்தடுத்து வருகின்றன.

இங்கே, ”கத்தும் குயிலோசை தான் சரியாக அமையுமென்றி, ‘கூவும் குயிலோசை’ அமையாதல்லவா? என்று ஒரு அறிஞர் முன்னர் சொல்லியிருந்தார்.

துணைவேந்தர் மருத்துவர் சுதா ஷேசய்யன், “ பாரதியின் பாடல்களை ஒவ்வொரு முறையும் படிக்க படிக்க வெவ்வேறு அர்த்தம் தோன்றும். பாரதியாரின் பாடல்களை வெறும் பாடலாகப் பார்க்க முடியாது. அது ஒரு வடிவம். “ என்றும் சொல்லியிருந்தார்.

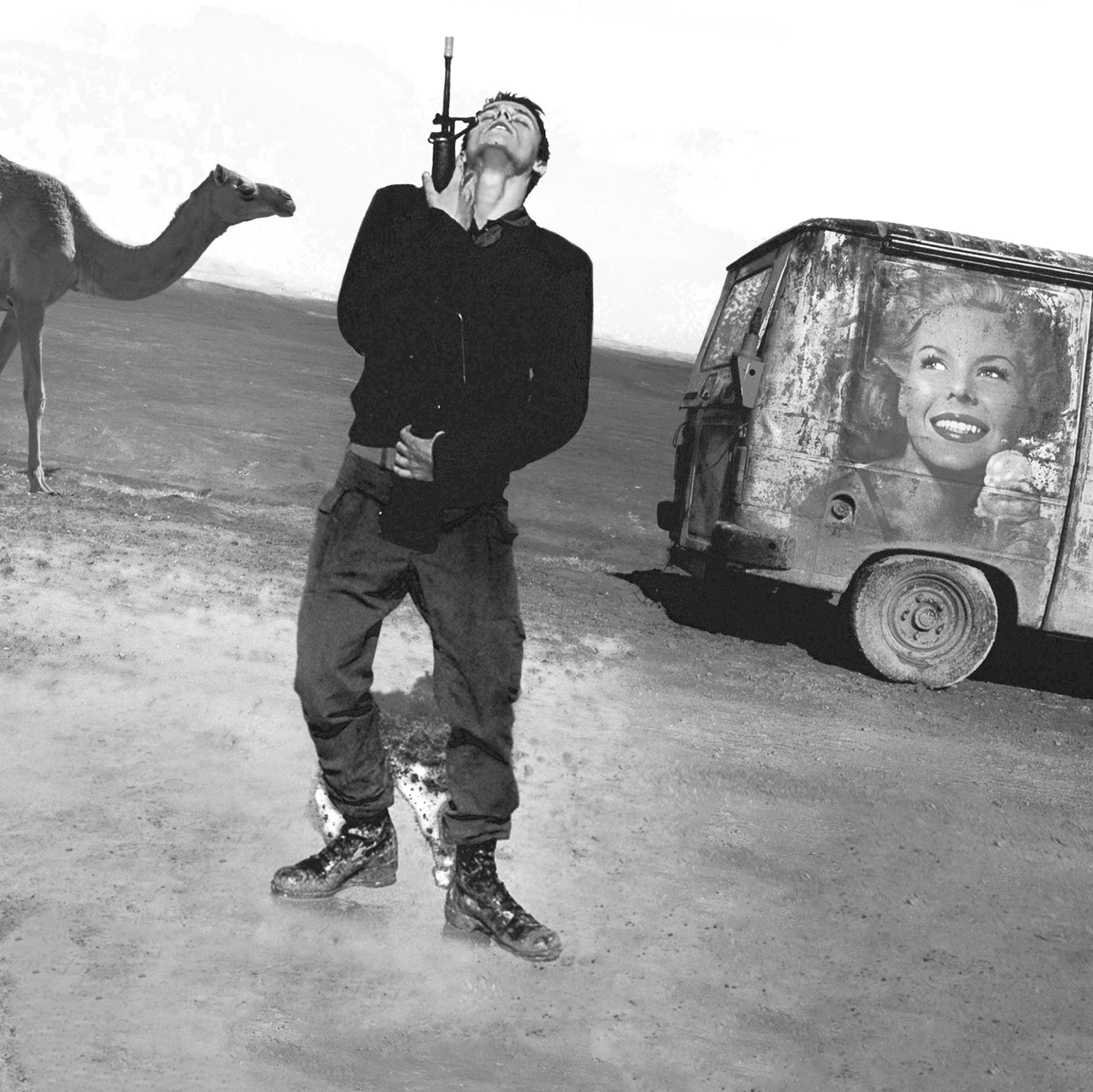
பொருள்மயக்கம் நிரம்பிய பாரதியின் கவிதைகள் வாசிப்பதற்கு எளிமையாக இருந்தாலும், அவற்றின் வலிமை பிரமிக்கத்தக்கது என்பதுதான் உண்மை.

அத்தகைய உன்னத வரிகளை பிறமொழிகளுக்கு பெயர்ப்பதென்பது மிகவும் கடினமானதுதான்.

அதனாலும் பாரதி பிரமிப்புக்குரியவராகின்றார்!

ஹீப்ரு சினிமா அல்லது இஸ்ரேலிய
சினிமா: ஒரு அறிமுகம்

எச்.முஜீப் ரஹ்மான்

ஹீப்ரு சினிமா, இஸ்ரேலிய சினிமா என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, இது திரைப்படத் துறை மற்றும் இஸ்ரேலில் அல்லது இஸ்ரேலிய திரைப்பட தயாரிப்பாளர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட திரைப்படங்களைக் குறிக்கிறது. ஹீப்ரு சினிமாவிற்கு இஸ்ரேலிய அரசின் ஆரம்ப நாட்களில் இருந்து ஒரு வளமான வரலாறு உண்டு. பல ஆண்டுகளாக, இஸ்ரேலிய திரைப்பட தயாரிப்பாளர்கள் பரந்த அளவிலான கருப்பொருள்கள் மற்றும் பாணிகளை ஆராய்ந்து, நாட்டின் பல்வேறு கலாச்சாரம் மற்றும் சமூகத்தை பிரதிபலிக்கின்றனர். ஹீப்ரு சினிமாவின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில், பல திரைப்படங்கள் யூத மக்களின் கூட்டு அனுபவங்கள், அவர்களின் போராட்டங்கள் மற்றும் இஸ்ரேல் அரசை நிறுவுதல் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டிருந்தன. இந்த படங்கள் பெரும்பாலும் சியோனிசம், ஹோலோகாஸ்ட் மற்றும் இஸ்ரேலிய-அரபு மோதல் ஆகியவற்றின் கருப்பொருளைக் கையாண்டன. தோரோல்ட் டிக்கின்சன் இயக்கிய “ஹில் 24 டூஸ் நாட் ஆன்சர்” (1955) என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஆரம்பகால இஸ்ரேலிய திரைப்படங்களில் ஒன்றாகும்.

1960கள் மற்றும் 1970களில், புதிய உணர்திறன் இயக்கத்தின் தோற்றத்துடன் ஹீப்ரு சினிமா ஒரு மாற்றத்திற்கு உட்பட்டது. யூரி சோஹர் மற்றும் மெனஹெம் கோலன் போன்ற திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் இஸ்ரேலிய சமூகத்தில் உள்ள சமூக மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகளை

ஆராய்ந்து, மிகவும் யதார்த்தமான மற்றும் விமர்சன அணுகுமுறையை அறிமுகப்படுத்தினர். இந்த காலகட்டத்தின் குறிப்பிடத்தக்க படங்களில் “எர்விங்க்” (1967) மற்றும் “ஜிவட் கால்பன் டொசன் ஆன்ஸ்சர்” (1976) ஆகியவை அடங்கும்.

1980கள் மற்றும் 1990களில், அமோஸ் கீதை மற்றும் எய்டன் ஃபாக்ஸ் போன்ற திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களின் படைப்புகளால் ஹீப்ரு சினிமா சர்வதேச அங்கீகாரத்தைப் பெற்றது. “கிப்பூர்” (2000) மற்றும் “கடோஷ்” (1999) போன்ற கீதாயின் திரைப்படங்கள் இஸ்ரேலிய-அரபு மோதலின் சிக்கல்களை எடுத்துரைத்தன. ஈடன் பாக்ஸ் இன் திரைப்படங்கள், “யோசி & ஜாகர்” (2002) மற்றும் “த பப்பிள்” (2006), காதல், ஓரினச்சேர்க்கை மற்றும் இளம் இஸ்ரேலியர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் ஆகியவற்றின் கருப்பொருளை மையமாகக் கொண்டது.

சமீபத்திய ஆண்டுகளில், ஹீப்ரு சினிமா பலதரப்பட்ட திரைப்படங்கள் மற்றும் திரைப்பட தயாரிப்பாளர்களுடன் தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது. சில குறிப்பிடத்தக்க சமகால இஸ்ரேலிய திரைப்பட தயாரிப்பாளர்கள் நாதவ் லாபிட், அவரது திரைப்படமான “சினோனீம்ஸ்” (2019) பெர்லின் சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் கோல்டன் பியர் விருதை வென்றது மற்றும் சாமுவேல் மாவோஸ் அவர்களின் திரைப்படமான “பாக்ஸ்டிரோட்” (2017) விமர்சனப் பாராட்டுகளைப் பெற்று வெள்ளி சிங்கம் வென்றது.

ஹீப்ரு சினிமா நாடகம், நகைச்சுவை, ஆவணப்படம் மற்றும் சோதனைத் திரைப்படங்கள் உட்பட பல்வேறு வகைகளை உள்ளடக்கியது. இது உலகெங்கிலும் உள்ள முக்கிய திரைப்பட விழாக்களில் அங்கீகாரம் பெற்றது மற்றும் உலகளாவிய திரைப்படத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது. ஹீப்ரு சினிமா இஸ்ரேலிய சமூகம், வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரம் பற்றிய ஒரு தனித்துவமான கண்ணோட்டத்தை வழங்குகிறது, மேலும் உள்நாட்டிலும் சர்வதேச அளவிலும் பார்வையாளர்களை உருவாக்கி, கவர்ந்திழுக்கிறது.

ஹீப்ரு சினிமா ஐரோப்பிய கலை சினிமா, அமெரிக்க சுதந்திர சினிமா மற்றும் மத்திய கிழக்கு திரைப்படத் தயாரிப்பு உள்ளிட்ட பல்வேறு சினிமா மரபுகளில் இருந்து தாக்கத்தை ஈர்க்கிறது. இஸ்ரேலிய திரைப்பட தயாரிப்பாளர்கள் பெரும்பாலும் இந்த தாக்கங்களை தங்கள் சொந்த கலாச்சார மற்றும் வரலாற்று சூழலுடன் கலந்து, ஒரு தனித்துவமான சினிமா குரலை உருவாக்குகிறார்கள். ஹீப்ரு சினிமா ஆவணப்படம் தயாரிப்பதில் வலுவான பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது. இஸ்ரேலிய ஆவணப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் சமூகப் பிரச்சினைகள், அரசியல், வரலாறு மற்றும் தனிப்பட்ட விவரிப்புகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு தலைப்புகளை ஆராய்ந்துள்ளனர். சில குறிப்பிடத்தக்க இஸ்ரேலிய ஆவணப்பட தயாரிப்பாளர்களில் அவி மொக்ராபி, ரானன் அலெக்ஸாண்ட்ரோவிச் மற்றும் டோர் மோரே ஆகியோர் அடங்குவர். ஹீப்ரு சினிமா சர்வதேச அங்கீகாரத்தையும் பாராட்டையும் பெற்றுள்ளது. கேன்ஸ் திரைப்பட விழா, பெர்லின் சர்வதேச திரைப்பட விழா மற்றும் அகாடமி விருதுகள் உள்ளிட்ட முக்கிய திரைப்பட விழாக்களில் இஸ்ரேலிய திரைப்படங்கள் பரிந்துரைக்கப்பட்டு பல விருதுகளை வென்றுள்ளன. இந்த அங்கீகாரம் உலகளவில் ஹீப்ரு சினிமாவின் சுயவிவரத்தை உயர்த்த உதவியது. ஹீப்ரு சினிமா சமீப வருடங்களில் பெண் திரைப்பட தயாரிப்பாளர்களின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்து வருகிறது. ராமா பர்ஷ்டைன், மைக்கல் அவியாட் மற்றும் தாலி ஷாலோம் ஈசர் போன்ற இயக்குனர்கள் பாலினம், அடையாளம் மற்றும் இஸ்ரேலிய சமூகத்தில் பெண்களின் அனுபவங்கள் தொடர்பான கருப்பொருள்களை ஆராய்ந்து தொழிலில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளனர்.

ஹீப்ரு திரைப்படம் இஸ்ரேலிய சமுதாயத்தின் சிக்கலான தன்மையை பிரதிபலிக்கும் பரந்த அளவிலான கருப்பொருள்களைக் குறிக்கிறது. இந்த கருப்பொருள்களில் இஸ்ரேலிய-பாலஸ்தீனிய மோதல், மத மற்றும் மதச்சார்பற்ற பதட்டங்கள், LGBTQ+ பிரச்சினைகள், குடியேற்றம் மற்றும் பல்வேறு சமூகக் குழுக்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் ஆகியவை அடங்கும். ஹீப்ரு சினிமா பெரும்பாலும் இந்த கருப்பொருள்களின் நுணுக்கமான ஆய்வை வழங்குகிறது, உரையாடல் மற்றும் பிரதிபலிப்பை ஊக்குவிக்கிறது. இஸ்ரேலிய கலாச்சாரம் மற்றும் வரலாற்றைப் பாதுகாப்பதிலும் பகிர்ந்து கொள்வதிலும் ஹீப்ரு சினிமா முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. பல திரைப்படங்கள் இஸ்ரேலிய மரபுகள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் அன்றாட வாழ்க்கையைப் பற்றிய நுண்ணறிவுகளை வழங்குகின்றன, அத்துடன் நாட்டின் சிக்கலான வரலாற்று நிகழ்வுகள் மற்றும் கூட்டு நினைவகத்துடன் போராடுகின்றன. ஹீப்ரு சினிமாவும் சர்வதேச திரைப்பட தயாரிப்பாளர்களுடன் ஒத்துழைத்துள்ளது. இஸ்ரேலிய திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் மற்றும் பிற நாடுகளைச் சேர்ந்த

திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு இடையேயான கூட்டுத் தயாரிப்புகள், வெவ்வேறு கலாச்சாரங்கள் மற்றும் முன்னோக்குகளை இணைக்கும் தனித்துவமான சினிமா படைப்புகளை உருவாக்கியுள்ளன.

ஹீப்ரு சினிமா தொடர்ந்து உருவாகி, உலகெங்கிலும் உள்ள பார்வையாளர்களை ஈர்க்கும் கட்டாயத் திரைப்படங்களைத் தயாரித்து வருகிறது. அதன் மாறுபட்ட கதைகள், கலை சாதனைகள் மற்றும் சிக்கலான கருப்பொருள்களின் ஆய்வு ஆகியவை உலகளாவிய சினிமாவின் செழுமைக்கு பங்களிக்கின்றன.

“சிறந்த திரைப்படங்கள்” என்ற கருத்து அகநிலை மற்றும் தனிப்பட்ட விருப்பங்களின் அடிப்படையில் மாறுபடும் அதே வேளையில், விமர்சன ரீதியான பாராட்டைப் பெற்ற மற்றும் சர்வதேச அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற சில உயர்வாகக் கருதப்படும் சில ஹீப்ரு படங்கள்:

“வால்ட்ஸ் வித் பஷீர்” (2008) - ஆரி ஃபோல்மேன் இயக்கிய இந்த அனிமேஷன் ஆவணப்படம் 1982 லெபனான் போரின் போது ஒரு சிப்பாயாக இயக்குனரின் சொந்த அனுபவங்களை ஆராய்கிறது. அதன் புதுமையான அனிமேஷன் பாணி மற்றும் நினைவாற்றல் மற்றும் அதிர்ச்சியின் சக்திவாய்ந்த ஆய்வுக்காக இது பரவலான பாராட்டைப் பெற்றது.

“அடிக்குறிப்பு” (2011) - ஜோசப் சிடார் இயக்கிய இந்த நாடகம் டால்முடிக் அறிஞர்களான தந்தை மற்றும் மகனின் கதையைச் சொல்கிறது. படம் போட்டி, லட்சியம் மற்றும் குடும்ப உறவுகளின் சிக்கலான கருப்பொருள்களை ஆராய்கிறது. 84வது அகாடமி விருதுகளில் சிறந்த வெளிநாட்டு மொழிப் படமாக “ஃபுட்டோட்” பரிந்துரைக்கப்பட்டது.

“வெற்றிடத்தை நிரப்பு” (2012) - ராமா புர்ஷ்டைன் இயக்கிய இந்த நாடகம் டெல் அவிவில் உள்ள ஆர்த்தடாக்ஸ் யூத சமூகத்தை ஆராய்கிறது. இது ஒரு இளம் பெண்ணின் கதையைச் சொல்கிறது, அவளுடைய சகோதரி இறந்தபோது ஒரு கடினமான முடிவை எதிர்கொள்கிறார், துக்கமடைந்த கணவனை விட்டு வெளியேறுகிறார். திரைப்படம் மத மரபுகள் மற்றும் குடும்ப இயக்கவியல் ஆகியவற்றின் நுணுக்கமான சித்தரிப்பை வழங்குகிறது.

“தி பேண்ட்’ஸ் விசிட்” (2007) - எரான் கோலிரின் இயக்கிய இந்த நகைச்சுவை-நாடகம் ஒரு சிறிய இஸ்ரேலிய நகரத்தில் சிக்கித் தவிக்கும் எகிப்திய போலீஸ் இசைக்குழுவைப் பின்தொடர்கிறது. இசைக்குழு உறுப்பினர்களுக்கும் நகரவாசிகளுக்கும் இடையே ஏற்படும் சந்திப்புகள் மற்றும் தொடர்புகளை படம் சித்தரிக்கிறது. அதன் சூடான மற்றும் மனிதாபிமான கதை சொல்லலுக்காக இது விமர்சன ரீதியான

பாராட்டைப் பெற்றது.

“ஜிட்: த டிரையல் ஆப் விவியன் அம்சலம்” (2014) - ரோனிட் எஸ்காபிட்ஸ் மற்றும் சலோமி எஸ்காபிட்ஸ் ஆகியோரால் இயக்கப்பட்டது, இந்த நீதிமன்ற அறை நாடகம் ஒரு பெண் தனது விருப்பமில்லாத கணவனிடமிருந்து விவாகரத்து கோரும் ஐந்தாண்டு சட்டப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து வருகிறது. பாலின பாத்திரங்கள், சமூக அழுத்தங்கள் மற்றும் இஸ்ரேலிய சட்ட அமைப்பு ஆகியவற்றின் சக்திவாய்ந்த ஆய்வை இந்தத் திரைப்படம் வழங்குகிறது.

“லெபனான்” (2009) - சாமுவேல் மாவோஸ் இயக்கிய இந்தப் போர்த் திரைப்படம், 1982 லெபனான் போரின் போது கிட்டத்தட்ட முழுக்க முழுக்க ஒரு தொட்டிக்குள் நடைபெறுகிறது. இது போரின் உண்மைகளின் கொடுமான மற்றும் கிளாஸ்ட்ரோபோபிக் சித்தரிப்பை வழங்குகிறது. 66வது வெனிஸ் சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் “லெபனான்” கோல்டன் லயன் விருதை வென்றது.

“அஜாமி” (2009) - ஸ்காண்டர் கோப்டி மற்றும் யாரோன் ஷானி ஆகியோரால் இயக்கப்பட்டது, இந்த குற்ற நாடகம் ஜாஃபாவின் அஜாமி சுற்றுப்புறத்தில் உள்ள வாழ்க்கையின் பல விவரிப்புகளை முன்வைக்கிறது. அரேபியர்கள் மற்றும் யூதர்களின் கதைகளை பின்னிப் பிணைந்து, வன்முறை, பழிவாங்குதல் மற்றும் சுவாழ்வு ஆகியவற்றின் கருப்பொருளை ஆராய்கிறது. 82வது அகாடமி விருதுகளில் “அஜாமி” சிறந்த வெளிநாட்டு மொழிப் படமாகப் பரிந்துரைக்கப்பட்டது.

ஹீப்ரு சினிமாவின் மாறுபட்ட மற்றும் வளமான உலகத்தை ஆராய்வதற்கான தொடக்கப் புள்ளியை இந்தப் படங்கள் வழங்குகின்றன. ஒவ்வொரு படமும் இஸ்ரேலிய சமூகம், வரலாறு மற்றும் மனித அனுபவங்கள் பற்றிய தனித்துவமான கண்ணோட்டத்தை வழங்குகிறது. பல திறமையான இயக்குனர்களின் பங்களிப்புகளால் ஹீப்ரு சினிமா வளம் பெற்றது. இந்தத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்த சில குறிப்பிடத்தக்க இயக்குநர்கள் குறித்து பார்ப்போம்:

அமோஸ் கிதாய் - கிதாய் தனது சிந்தனையைத் தூண்டும் மற்றும் அரசியல் ஈடுபாடு கொண்ட திரைப்படங்களுக்காக அறியப்பட்ட இஸ்ரேலிய திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் ஆவார். அவரது படைப்புகள் பெரும்பாலும் இஸ்ரேலிய-அரபு மோதலின் சிக்கல்களை ஆராய்கின்றன மற்றும் நினைவகம், அடையாளம் மற்றும் வரலாற்று நிகழ்வுகளின் கருப்பொருள்களைத் தொடுகின்றன.

அரி ஃபோல்மேன் - ஃபோல்மேன் தனது அற்புதமான அனிமேஷன் ஆவணப்படமான “வால்ட்ஸ்

வித் பஷீர்” மூலம் சர்வதேச அங்கீகாரத்தைப் பெற்றார். அவரது படங்கள் பெரும்பாலும் யதார்த்தத்தையும் கற்பனையையும் கலந்து, தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு நினைவகம், அதிர்ச்சி மற்றும் சமூகப் பிரச்சினைகளை ஆராய்கின்றன.

எரான் கோலிரின் - கோலிரின் தனித்துவமான மற்றும் மனிதநேயமிக்க கதைசொல்லல் பாணிக்கு பெயர் பெற்றவர். அவரது “தி பேண்ட்ஸ் விசிட்” திரைப்படம் விமர்சன ரீதியான பாராட்டைப் பெற்றது மற்றும் அவருக்கு சர்வதேச அங்கீகாரத்தைப் பெற்றது. கோலிரின் படைப்புகள் பெரும்பாலும் அடையாளம், தொடர்பு மற்றும் கலாச்சார தடைகளை பிரதிபலிக்கும் நெருக்கமான மற்றும் நுணுக்கமான கதைகளை சித்தரிக்கின்றன.

ஜோசப் சிடார் - சிடார் ஒரு திறமையான இஸ்ரேலிய திரைப்பட தயாரிப்பாளர் ஆவார், அவருடைய படங்கள் பெரும்பாலும் சிக்கலான தார்மீக மற்றும் நெறிமுறை சங்கடங்களை ஆராய்கின்றன. அவர் “அடிக்குறிப்பு” மூலம் சர்வதேச அங்கீகாரம் பெற்றார், இது லட்சியம், போட்டி மற்றும் தந்தை-மகன் உறவின் கருப்பொருள்களை ஆராயும் திரைப்படம்.

ராமா புர்ஷிடன் - ஆர்த்தடாக்ஸ் யூத வாழ்க்கை மற்றும் மரபுகள் பற்றிய உணர்ச்சிகரமான சித்தரிப்புக்காக அறியப்பட்ட ஒரு திறமையான இயக்குனர். அவரது திரைப்படமான “Fill the Void”, அதன் குடும்ப இயக்கவியல், காதல் மற்றும் ஆர்த்தடாக்ஸ் சமூகத்தின் கடமை ஆகியவற்றின் ஆய்வுக்காக சர்வதேச பாராட்டைப் பெற்றது.

நடவ் லாபிட் - லாபிட் மரபுகளுக்கு சவால் விடும் அவரது தைரியமான மற்றும் சிந்தனையைத் தூண்டும் படங்களுக்கு பெயர் பெற்றவர். அவரது பணி பெரும்பாலும் அடையாளம், அரசியல் மற்றும் சமூகத்தின் கருப்பொருள்களை ஆராய்கிறது. பெர்லின் சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் அவரது “சினோனிம்ஸ்” திரைப்படம் மதிப்புமிக்க கோல்டன் பியர் விருதை வென்றது.

சாமுவேல் மாவோஸ் - மாவோஸ் ஒரு இயக்குனர், போரின் கடுமையான யதார்த்தங்கள் மற்றும் தனிநபர்கள் மீதான அதன் தாக்கத்தை அவரது படங்கள் ஆராய்கின்றன. லெபனான் போரின் போது ஒரு சிப்பாயாக இருந்த அவரது சொந்த அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட அவரது திரைப்படம் “லெபனான்” விமர்சன ரீதியாக பாராட்டப்பட்டது மற்றும் வெனிஸ் திரைப்பட விழாவில் கோல்டன் லயன் விருதை வென்றது.

இந்த இயக்குனர்கள் இஸ்ரேலுக்குள் மற்றும் சர்வதேச அரங்கில் ஹீப்ரு சினிமாவில் குறிப்பிடத்தக்க

முத்திரையை பதித்துள்ளனர். அவர்களின் தனித்துவமான பாணிகள், கதை சொல்லும் அணுகுமுறைகள் மற்றும் சிந்தனையைத் தூண்டும் கருப்பொருள்கள் ஹீப்ரு சினிமாவின் பன்முகத்தன்மை மற்றும் கலை செழுமைக்கு பங்களித்துள்ளன. ஹீப்ரு சினிமா, அதன் தனித்துவமான கதைகள், கலாச்சார முன்னோக்குகள் மற்றும் கலை சாதனைகளுடன், உலக சினிமாவுக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை செய்துள்ளது. ஹீப்ரு சினிமா உலக சினிமாவில் குரல்களின் பன்முகத்தன்மையை விரிவுபடுத்தும் ஒரு தனித்துவமான கலாச்சார முன்னோக்கை வழங்குகிறது. உள்ளூர் திரைப்பட தயாரிப்பாளர்களின் லென்ஸ் மூலம் இஸ்ரேலிய கலாச்சாரம், வரலாறு மற்றும் சமூக பிரச்சனைகளை ஆராய்வதற்கான வாய்ப்பை இது பார்வையாளர்களுக்கு வழங்குகிறது. ஹீப்ரு சினிமா இஸ்ரேலிய சமுதாயத்தின் சிக்கலான மற்றும் நுணுக்கங்களை சித்தரிக்கிறது, கலாச்சார இடைவெளிகளைக் குறைக்கிறது மற்றும் குறுக்கு-கலாச்சார புரிதலை வளர்க்கிறது.

இஸ்ரேலிய கலாச்சாரத்தில் வேரூன்றியிருக்கும் போது, ஹீப்ரு சினிமா உலகெங்கிலும் உள்ள பார்வையாளர்களுடன் எதிரொலிக்கும் உலகளாவிய கருப்பொருள்களை அடிக்கடி ஆராய்கிறது. காதல், குடும்பம், அடையாளம், மோதல்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட போராட்டங்கள் போன்ற கருப்பொருள்கள் பெரும்பாலும் கலாச்சார எல்லைகளை மீறும் வகையில் கையாளப்படுகின்றன. ஹீப்ரு திரைப்படங்களில் சித்தரிக்கப்பட்ட மனித அனுபவங்களை வெவ்வேறு பின்னணியில் உள்ள பார்வையாளர்கள் இணைக்கவும் பாராட்டவும் இது அனுமதிக்கிறது. உணர்ச்சிகரமான மற்றும் சர்ச்சைக்குரிய தலைப்புகளில் பேசுவதில் ஹீப்ரு சினிமா அதன் தைரியத்திற்காக நற்பெயரைப் பெற்றுள்ளது. இஸ்ரேலிய திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் சமூக நெறிமுறைகளுக்கு சவால் விடுவது, விமர்சன சிந்தனையைத் தூண்டுவது மற்றும் சிக்கலான அரசியல் மற்றும் சமூகப் பிரச்சினைகளில் ஈடுபடுவது என அறியப்பட்டுள்ளனர். கடினமான பாடங்களைக் கையாள்வதற்கான இந்த விருப்பம் இந்த விஷயங்களில் பரந்த உலகளாவிய உரையாடலுக்கு பங்களிக்கிறது.

ஹீப்ரு சினிமா புதுமையான திரைப்பட தயாரிப்பாளர்களை உருவாக்கியுள்ளது, அவர்கள் கதை சொல்லும் நுட்பங்கள், காட்சி அழகியல் மற்றும் திரைப்பட தொழில்நுட்பங்களை பரிசோதித்துள்ளனர். “வால்ட்ஸ் வித் பஷீரில்” பயன்படுத்தப்பட்ட அனிமேஷன் நுட்பங்கள் முதல் “லெபனானில்” உள்ள அகீத ஒளிப்பதிவு வரை, ஹீப்ரு சினிமா தொழில்நுட்பத் திறனை வெளிப்படுத்தி திரைப்படத் தயாரிப்பின் எல்லைகளைத் தள்ளியுள்ளது. ஹீப்ரு திரைப்படங்கள் முக்கிய சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளன. கேன்ஸ் திரைப்பட விழா, வெனிஸ் திரைப்பட விழா, பெர்லின் சர்வதேச

திரைப்பட விழா மற்றும் அகாடமி விருதுகள் போன்ற மதிப்புமிக்க நிகழ்வுகளில் இஸ்ரேலிய திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களும் அவர்களது படைப்புகளும் விருதுகள், பரிந்துரைகள் மற்றும் விமர்சனப் பாராட்டுகளைப் பெற்றுள்ளன. இந்த அங்கீகாரம் ஹீப்ரு சினிமாவின் தெரிவுநிலையை உயர்த்த உதவுகிறது மேலும் உலகளாவிய ஒத்துழைப்பு மற்றும் விநியோகத்திற்கான கதவுகளைத் திறக்கிறது. ஹீப்ரு சினிமா உலகெங்கிலும் உள்ள திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களை ஊக்குவித்து தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதன் கதை சொல்லும் உத்திகள், கருப்பொருள்கள் மற்றும் ஆக்கப்பூர்வமான அணுகுமுறைகள் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த இயக்குனர்களின் படைப்புகளில் அழியாத முத்திரையை பதித்துள்ளன. ஹீப்ரு சினிமாவின் தாக்கத்தை இஸ்ரேலிய திரைப்படங்களால் தொட்ட திரைப்பட தயாரிப்பாளர்களின் கதைகள் மற்றும் ஸ்டைலிஸ்டிக் தேர்வுகளில் காணலாம்.

உலக சினிமாவிற்கு ஹீப்ரு சினிமாவின் பங்களிப்புகள் பொழுதுபோக்கிற்கு அப்பாற்பட்டது, இஸ்ரேலிய சமூகம், வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரம் பற்றிய மதிப்புமிக்க நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது. அதன் திரைப்படங்கள் கலாச்சார பரிமாற்றம், சவால் முன்னோக்குகள் மற்றும் பல்வேறு குரல்கள் மற்றும் கதைகளை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் உலகளாவிய சினிமா நிலப்பரப்புக்கு பங்களிக்கின்றன. ஹீப்ரு திரைப்படங்களின் வரலாறு இஸ்ரேல் அரசின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் இருந்து வருகிறது. ஹீப்ரு சினிமா வரலாற்றில் முக்கிய மைல்கற்கள் மற்றும் காலகட்டங்களின் சுருக்கமான கண்ணோட்டம் குறித்து பார்ப்போம்:

தேசம் உருவான முந்தைய காலம் (1930கள்-1948): இஸ்ரேல் அரசு நிறுவப்படுவதற்கு முன்பு, பாலஸ்தீனத்தில் யூத திரைப்பட தயாரிப்பாளர்கள் சியோனிச இயக்கம் மற்றும் கூட்டு யூத அனுபவத்தை மையமாகக் கொண்ட திரைப்படங்களைத் தயாரிக்கத் தொடங்கினர். “லேண்ட் ஆப் பிராமிஸ்” (1935) மற்றும் “ஹில் 24 டிண்ட் ஆன்ஸ்சர்” (1955) போன்ற திரைப்படங்கள் பாலஸ்தீனத்தில் யூத மக்களின் போராட்டங்களையும் அபிவிருத்திகளையும் சித்தரித்தன.

மாநிலத்தின் ஆரம்ப ஆண்டுகள் (1948-1960கள்): இஸ்ரேல் அரசு நிறுவப்பட்டவுடன், ஹீப்ரு சினிமா செழிக்கத் தொடங்கியது. உள்ளூர் திரைப்படத் தயாரிப்பை ஆதரிப்பதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் இஸ்ரேலிய அரசாங்கம் இஸ்ரேல் திரைப்பட சேவையை (பின்னர் இஸ்ரேல் திரைப்பட நிதியம் என மறுபெயரிடப்பட்டது) நிறுவினது. இந்த காலகட்டத்தில், திரைப்படங்கள் பெரும்பாலும் ஒரு புதிய தேசத்தை உருவாக்குவதற்கான சவால்களை சித்தரித்தன மற்றும் தேசபக்தி, தேசத்தை கட்டியெழுப்பதல் மற்றும் இஸ்ரேலிய-அரபு மோதல்

ஆகியவற்றின் கருப்பொருள்களை ஆராய்ந்தன.

புதிய உணர்திறன் இயக்கம் (1960கள்-1970கள்): 1960கள் மற்றும் 1970களில், புதிய உணர்திறன் இயக்கத்தின் தோற்றத்துடன் இஸ்ரேலிய சினிமா குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்திற்கு உட்பட்டது. உரி சோகர் மற்றும் மெனாகம் Golan போன்ற திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் திரைப்படத் தயாரிப்பில் மிகவும் யதார்த்தமான மற்றும் விமர்சன அணுகுமுறையை அறிமுகப்படுத்தினர். அவை இஸ்ரேலிய சமூகத்தின் சமூக மற்றும் அரசியல் யதார்த்தங்களை சித்தரித்தன, நடைமுறையில் உள்ள விதிமுறைகளுக்கு சவால் விடுகின்றன மற்றும் பாரம்பரியத்திற்கும் நவீனத்துவத்திற்கும் இடையிலான பட்டங்களை ஆராய்கின்றன.

இஸ்ரேலிய சினிமாவின் பொற்காலம் (1980கள்-1990கள்): 1980கள் மற்றும் 1990கள் ஹீப்ரு சினிமாவிற்கு கலை வளர்ச்சி மற்றும் சர்வதேச அங்கீகாரம் பெற்ற காலகட்டத்தைக் குறித்தது. அமோஸ் கீதை, அரிக் கப்ரான் மற்றும் எய்டன் ஃபாக்ஸ் போன்ற திரைப்பட தயாரிப்பாளர்கள் இந்த நேரத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றனர். இஸ்ரேலிய திரைப்படங்கள் இஸ்ரேலிய-பாலஸ்தீன மோதல், LGBTQ+ பிரச்சினைகள், குடியேற்றம் மற்றும் தனிப்பட்ட விவரிப்புகள் உட்பட பல்வேறு வகையான கருப்பொருள்களைச் சமாளிக்கத் தொடங்கின.

சமகால சகாப்தம் (2000கள்-தற்போது): ஹீப்ரு சினிமா 21 ஆம் நூற்றாண்டில் தொடர்ந்து பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. இஸ்ரேலிய திரைப்பட தயாரிப்பாளர்கள் சர்வதேச அங்கீகாரத்தையும் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றுள்ளனர், முக்கிய திரைப்பட விழாக்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட திரைப்படங்கள் மற்றும் விமர்சகர்களின் பாராட்டைப் பெற்றன. தற்கால ஹீப்ரு சினிமாவில் ஆராயப்படும் கருப்பொருள்கள் பலதரப்பட்ட சமூக, அரசியல் மற்றும் தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளை எடுத்துரைக்கின்றன.

அதன் வரலாறு முழுவதும், ஹீப்ரு சினிமா உலகளாவிய திரைப்படத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது, இஸ்ரேலிய திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களின் திறமையை வெளிப்படுத்துகிறது மற்றும் இஸ்ரேலிய சமூகம், கலாச்சாரம் மற்றும் வரலாறு பற்றிய தனித்துவமான முன்னோக்குகளை வழங்குகிறது. ஹீப்ரு திரைப்படங்கள் சர்வதேச அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுள்ளன, பார்வையாளர்களுக்கு சவால் விடுகின்றன மற்றும் குறுக்கு-கலாச்சார புரிதலை வளர்க்கின்றன. இஸ்ரேலிய சினிமா என்றும் அழைக்கப்படும் சமகால ஹீப்ரு சினிமா, தொடர்ந்து செழித்து வளர்ந்து, உலகளாவிய திரைப்பட நிலப்பரப்பில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

தற்கால ஹீப்ரு சினிமா பல்வேறு பின்னணியில்

இருந்து பல்வேறு திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களைக் காட்டுகிறது, இதில் நிறுவப்பட்ட இயக்குநர்கள் மற்றும் வளர்ந்து வரும் திறமையாளர்கள் உள்ளனர். குரல்களின் இந்த பன்முகத்தன்மை இஸ்ரேலிய திரைப்படங்களில் கருப்பொருள்கள், விவரிப்புகள் மற்றும் கலை அணுகுமுறைகளின் செழுமைக்கும் பல்வேறு வகைகளுக்கும் பங்களிக்கிறது. சமகால ஹீப்ரு சினிமா பெரும்பாலும் இஸ்ரேலிய சமுதாயத்தில் அழுத்தமான சமூகப் பிரச்சினைகளைக் குறிப்பிடுகிறது. திரைப்பட தயாரிப்பாளர்கள் அடையாளம், பாலினம், பாலியல், மதம், குடியேற்றம், சமூக சமத்துவமின்மை மற்றும் இஸ்ரேலிய-பாலஸ்தீனிய உறவுகளின் சிக்கல்கள் போன்ற தலைப்புகளில் ஆராய்கின்றனர். இந்தத் திரைப்படங்கள் இந்த சிக்கல்களின் நுணுக்கமான மற்றும் சிந்தனையைத் தூண்டும் ஆய்வுகளை வழங்குகின்றன, உரையாடல் மற்றும் பிரதிபலிப்பை வளர்க்கின்றன. பல சமகால ஹீப்ரு திரைப்படங்கள் தனிப்பட்ட மற்றும் நெருக்கமான கதைகளில் கவனம் செலுத்துகின்றன, தனிநபர்கள் மற்றும் சமூகங்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஒரு பார்வையை வழங்குகின்றன. இந்தத் திரைப்படங்கள் பெரும்பாலும் மனித அனுபவம், உணர்ச்சிகள் மற்றும் உறவுகளை ஆராய்கின்றன, பார்வையாளர்கள் ஒரு உணர்ச்சி மட்டத்தில் இணைக்கக்கூடிய கதாபாத்திரங்களை முன்வைக்கின்றன.

ஹீப்ரு சினிமா வகையின் எல்லைகளின் கலவையையும் கடக்கலையும் தழுவுகிறது. திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் நாடகம், நகைச்சுவை, திரில்லர், கற்பனை மற்றும் பலவற்றின் கூறுகளை இணைத்து பல்வேறு வகைகளில் பரிசோதனை செய்கிறார்கள். இந்த ஆக்கபூர்வமான அணுகுமுறை கதைசொல்லலில் ஆழத்தையும் சிக்கலையும் சேர்க்கிறது, புதுமையான கதைகள் மற்றும் ஸ்டைலிஸ்டிக் தேர்வுகள் மூலம் பார்வையாளர்களை ஈர்க்கிறது. சமகால ஹீப்ரு சினிமா அடிக்கடி சர்வதேச இணை தயாரிப்புகளில் ஈடுபட்டு, பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த திரைப்பட தயாரிப்பாளர்கள் மற்றும் தயாரிப்பு நிறுவனங்களுடன் ஒத்துழைக்கிறது. இந்த ஒத்துழைப்புகள் பல்வேறு கண்ணோட்டங்களையும் வளங்களையும் ஒன்றிணைத்து, உலகளாவிய பார்வையாளர்களை ஈர்க்கும் மற்றும் ஹீப்ரு சினிமாவின் வரம்பை விரிவுபடுத்தும் திரைப்படங்களை உருவாக்க உதவுகிறது. கேன்ஸ், பெர்லின், வெனிஸ் மற்றும் சன்டான்ஸ் உள்ளிட்ட முக்கிய சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் ஹீப்ரு திரைப்படங்கள் தொடர்ந்து அங்கீகாரம் பெறுகின்றன. இஸ்ரேலிய திரைப்பட தயாரிப்பாளர்கள் மற்றும் அவர்களின் படைப்புகள் மதிப்புமிக்க விருதுகளுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டு வெற்றிபெற்று, ஹீப்ரு சினிமாவின் சுயவிவரத்தை உயர்த்தி அதன் உலகளாவிய பார்வையாளர்களை விரிவுபடுத்துகிறது.

ஸ்ட்ரீமிங் தளங்களின் எழுச்சி மற்றும் டிஜிட்டல்

விநியோகம் சமகால ஹீப்ரு சினிமாவிற்கு ஒரு பரந்த தளத்தை வழங்கியுள்ளது. நெட்ஃபிக்ஸ், அமேசான் பிரைம் வீடியோ மற்றும் பிற சர்வதேச ஸ்ட்ரீமிங் சேவைகள் போன்ற தளங்கள் மூலம் இஸ்ரேலிய திரைப்படங்கள் உலகளவில் பார்வையாளர்களை சென்றடைகின்றன, இது ஹீப்ரு சினிமாவை உலக அளவில் அணுகக்கூடியதாகவும் பார்க்கவும் செய்கிறது. சமகால ஹீப்ரு சினிமா இஸ்ரேலிய சமுதாயத்தின் துடிப்பான மற்றும் மாறுபட்ட தன்மையை பிரதிபலிக்கிறது, அதன் சிக்கல்கள், சவால்கள் மற்றும் வெற்றிகளுக்கு ஒரு சாளரத்தை வழங்குகிறது. இஸ்ரேலிய திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் தொடர்ந்து எல்லைகளைத் தாண்டி, அழுத்தமான கதைகளைச் சொல்லி, உலக சினிமாவின் கலை நிலப்பரப்புக்கு பங்களிக்கின்றனர்.

பெளரிகாஸ் திரைப்படங்கள் 1960கள் மற்றும் 1970களில் தோன்றிய இஸ்ரேலிய சினிமாவின் ஒரு குறிப்பிட்ட வகையைக் குறிப்பிடுகின்றன. இந்தத் திரைப்படங்கள் அவர்களின் இலகுவான, நகைச்சுவையான தொனி மற்றும் மத்திய கிழக்கு மற்றும் வட ஆபிரிக்க வம்சாவளியைச் சேர்ந்த யூதர்களான மிஸ்ராஹி யூதர்களை மையமாகக் கொண்டது. “போரேகாஸ்” என்ற வார்த்தையே பிரபலமான மத்திய கிழக்கு பேஸ்ட்ரியைக் குறிக்கிறது.

பெளரிகாஸ் திரைப்படங்கள் நகைச்சுவைக் கூறுகள் மற்றும் இலகுவான அணுகுமுறைக்காக அறியப்பட்டன. அவர்கள் பெரும்பாலும் சமூகப் பிரச்சினைகள் மற்றும் கலாச்சார மோதல்களைத் தீர்க்க நகைச்சுவையைப் பயன்படுத்தினர், பார்வையாளர்களுக்கு பொழுதுபோக்கு மற்றும் தொடர்புபடுத்தக்கூடிய அனுபவத்தை வழங்குகிறார்கள். பெளரிகாஸ் திரைப்படங்கள் மிஸ்ராஹி யூத கதாபாத்திரங்கள் மற்றும் கதைக்களங்களை முக்கியமாகக் கொண்டிருந்தன, இது மிஸ்ராஹி நடிகர்கள் மற்றும் திரைப்பட தயாரிப்பாளர்களுக்கு ஒரு தளத்தை வழங்குகிறது. இந்தத் திரைப்படங்கள் இஸ்ரேலிய சமுதாயத்தில் மிஸ்ராஹி யூதர்கள் எதிர்கொள்ளும் அனுபவங்கள், மரபுகள் மற்றும் சவால்களை ஆராய்ந்து, அவர்களின் கலாச்சார பாரம்பரியம் மற்றும் அடையாளத்தின் மீது வெளிச்சம் போட்டன. முதன்மையாக நகைச்சுவையாக இருக்கும் போது, பெளரிகாஸ் படங்கள் பெரும்பாலும் சமூக வர்ணனைகளை உள்ளடக்கியது. அவர்கள் குடியேற்றம், தலைமுறைகளுக்கிடையேயான மோதல்கள், சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் அஷ்கெனாசி யூதர்கள் (ஐரோப்பிய வம்சாவளியினர்) மற்றும் மிஸ்ராஹி யூதர்களுக்கு இடையிலான உறவு போன்ற கருப்பொருள்களைத் தொட்டனர். இத்திரைப்படங்கள் சமூகப் பிரச்சினைகளை எடுத்துரைப்பதற்கும் உரையாடலை வளர்ப்பதற்கும் இலகுவான வழியை வழங்கின.

பெளரிகாஸ் திரைப்படங்கள் பெரும்பாலும்

இஸ்ரேலை ஒரு மாறுபட்ட “உருகும் பாணை” சமூகமாக சித்தரித்து, வெவ்வேறு கலாச்சார பின்னணியில் இருந்து யூதர்களை ஒன்றிணைத்தது. அவை மிஸ்ராஹி மற்றும் அஷ்கெனாசி கதாபாத்திரங்களுக்கு இடையிலான தொடர்புகள் மற்றும் தவறான புரிதல்களை சித்தரித்தன, கலாச்சார வேறுபாடுகள் மற்றும் ஒற்றுமைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பெளரிகாஸ் திரைப்படங்கள் அடிக்கடி இசை மற்றும் நடன காட்சிகளை இணைத்து, பிரபலமான இஸ்ரேலிய மற்றும் மத்திய கிழக்கு ட்யூன்களை உள்ளடக்கியது. இந்த கூறுகள் ஒட்டுமொத்த பொழுதுபோக்கிற்கு மதிப்பு சேர்த்தது மற்றும் மிஸ்ராஹி மரபுகளின் கலாச்சார செழுமையை பிரதிபலித்தது. பெளரிகாஸ் திரைப்படங்கள் இஸ்ரேலிய பார்வையாளர்கள் மத்தியில் மிகவும் பிரபலமானது மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க வணிக வெற்றியைப் பெற்றது. மிஸ்ராஹி யூதர்களின் அனுபவங்களை எடுத்துரைக்கும் நகைச்சுவையான திரைப்படங்களுக்கான தேவையை பிரதிபலிக்கும் வகையில் அவை அதிக பார்வையாளர்களை ஈர்த்தன.

1980களில், இஸ்ரேலிய சினிமா பன்முகப்படுத்தப்பட்டு வெவ்வேறு வகைகளையும் கருப்பொருள்களையும் ஆராய்ந்ததால் Bourekas திரைப்படங்கள் பிரபலமடையத் தொடங்கின. இருப்பினும், இஸ்ரேலிய சினிமா மற்றும் கலாச்சாரத்தின் மீதான அவற்றின் தாக்கம் குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது, ஏனெனில் அவை மிஸ்ராஹி பிரதிநிதித்துவத்தை முன்னிலைப்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன, பின்னர் இஸ்ரேலிய திரைப்படங்களில் மிஸ்ராஹி கதைகளின் பரந்த அங்கீகாரம் மற்றும் ஆய்வுக்கு வழி வகுத்தது. பெளரிகாஸ் திரைப்படங்கள் இஸ்ரேலிய சினிமாவில் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலை மற்றும் வகையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன, ஒரு தனித்துவமான கலாச்சார தருணத்தை படம்பிடித்து, சமூக பிரச்சனைகள் மற்றும் மிஸ்ராஹி அடையாளத்தை ஆராய ஒரு நகைச்சுவை பார்வையை வழங்குகின்றன.

இஸ்ரேலிய சினிமாவில் பரவலாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட அல்லது நிறுவப்பட்ட வகை அல்லது இயக்கம் இல்லாததால், “புதிய உணர்திறன் திரைப்படங்கள்” என்ற சொல்லைப் பற்றிய குழப்பம் இருக்கலாம். 1960கள் மற்றும் 1970களில் இஸ்ரேலிய சினிமாவில் குறிப்பிடத்தக்க சினிமா இயக்கமாக இருந்த “புதிய உணர்வு” இயக்கத்தை நீங்கள் குறிப்பிடலாம். இஸ்ரேலிய புதிய அலை அல்லது புதிய உணர்திறன் என்றும் அறியப்படும் புதிய உணர்திறன் இயக்கம், ஆரம்பகால இஸ்ரேலிய சினிமாவின் பாரம்பரிய மற்றும் தேசபக்தி கதைகளிலிருந்து விலகி, இஸ்ரேலிய திரைப்படத் தயாரிப்பில் ஒரு மாற்றத்தைக் குறித்தது. இந்த இயக்கம் கதைசொல்லலுக்கான அதன் யதார்த்தமான, உள்நோக்க மற்றும் விமர்சன அணுகுமுறையால் வகைப்படுத்தப்பட்டது, அத்துடன் தனிப்பட்ட அடையாளங்கள், சமூகப் பிரச்சினைகள்

மற்றும் தனிப்பட்ட உறவுகளை ஆராய்வதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

புதிய உணர்திறன் திரைப்படங்கள் கதாபாத்திரங்கள் மற்றும் அவர்களின் வாழ்க்கையை மிகவும் யதார்த்தமான மற்றும் உள்ளீடுநோக்கத்துடன் சித்தரிக்க முயற்சித்தன. இந்தத் திரைப்படங்கள் பெரும்பாலும் தனிநபர்களுக்குள்ள உள்ள சிக்கல்கள் மற்றும் மோதல்கள் மற்றும் இஸ்ரேலிய சமுதாயத்தில் அர்த்தத்தையும் அடையாளத்தையும் கண்டறிவதற்கான அவர்களின் போராட்டங்களை சித்தரித்தன. புதிய உணர்திறன் திரைப்படங்கள் இஸ்ரேலிய சமூகத்தின் மீதான விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தை வழங்கியது, அக்கால சமூக மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகளை எடுத்துரைத்தது. தலைமுறை இடைவெளி, புலம்பெயர்ந்தோர் அனுபவம், சமூக சமத்துவமின்மை மற்றும் தனிநபர்கள் மீதான போர் மற்றும் மோதல்களின் தாக்கம் போன்ற கருப்பொருள்களை அவர்கள் ஆராய்ந்தனர். புதிய உணர்திறன் இயக்கத்தின் படங்கள் உள்வியல் ஆழத்தை வலியுறுத்துகின்றன, உள் எண்ணங்கள், உணர்ச்சிகள் மற்றும் கதாபாத்திரங்களின் உந்துதல்களை ஆராய்கின்றன. மனித நடத்தை மற்றும் உறவுகளின் சிக்கல்களை ஆராய்வதற்கு அவர்கள் பெரும்பாலும் உள்வியல் யதார்த்தத்தைப் பயன்படுத்தினர்.

புதிய உணர்திறன் திரைப்படங்கள் தனிப்பட்ட அனுபவங்கள், தனிப்பட்ட சங்கடங்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட உறவுகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, பாத்திரம் சார்ந்த கதைகளில் கவனம் செலுத்துகின்றன. இந்தத் திரைப்படங்கள் பெரும்பாலும் தனிநபர்கள் மற்றும் இஸ்ரேலிய சமுதாயத்திற்குள் அவர்களின் போராட்டங்களின் நெருக்கமான சித்தரிப்புகளை வழங்குகின்றன. புதிய உணர்திறன் இயக்கம் இஸ்ரேலிய சினிமாவில் அழகியல் கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் பரிசோதனைகளை அறிமுகப்படுத்தியது. திரைப்பட தயாரிப்பாளர்கள் வழக்கத்திற்கு மாறான கதை கட்டமைப்புகள், காட்சி பாணிகள் மற்றும் கதை சொல்லும் நுட்பங்களை தங்கள் செய்திகளை வெளிப்படுத்தவும், அவர்களின் படங்களின் தாக்கத்தை அதிகரிக்கவும் பயன்படுத்தினர். புதிய உணர்திறன் இயக்கத்துடன் தொடர்புடைய குறிப்பிடத்தக்க திரைப்பட தயாரிப்பாளர்களில் உரி சோஹர், மெனஹெம் கோலன், அசி தயான் மற்றும் மோஷே மிஸ்ராஹி ஆகியோர் அடங்குவர். “மூன்று நாட்கள் மற்றும் ஒரு குழந்தை” (1967), “பிக் ஐஸ்” (1974), மற்றும் “ஐ லவ் யூ ரோசா” (1972) போன்ற அவர்களின் படைப்புகள், புதிய உணர்திறன் இயக்கத்தின் பிரதிநிதிகளாகவும், அதன் பங்களிப்பாகவும் கருதப்படுகின்றன.

புதிய உணர்திறன் திரைப்படங்கள் இஸ்ரேலிய சினிமாவில் குறிப்பிடத்தக்க அடையாளத்தை விட்டுச் சென்றன, எல்லைகளைத் தள்ளி புதிய கலை மற்றும்

கருப்பொருள் பிரதேசங்களை ஆராய்கின்றன. அவை இஸ்ரேலிய திரைப்படத் தயாரிப்பின் வளர்ச்சிக்கும் முதிர்ச்சிக்கும் பங்களித்தன, இஸ்ரேலிய திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களின் அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்கு பரந்த அளவிலான பாடங்கள் மற்றும் கதை அணுகுமுறைகளை ஆராய வழி வகுத்தது.

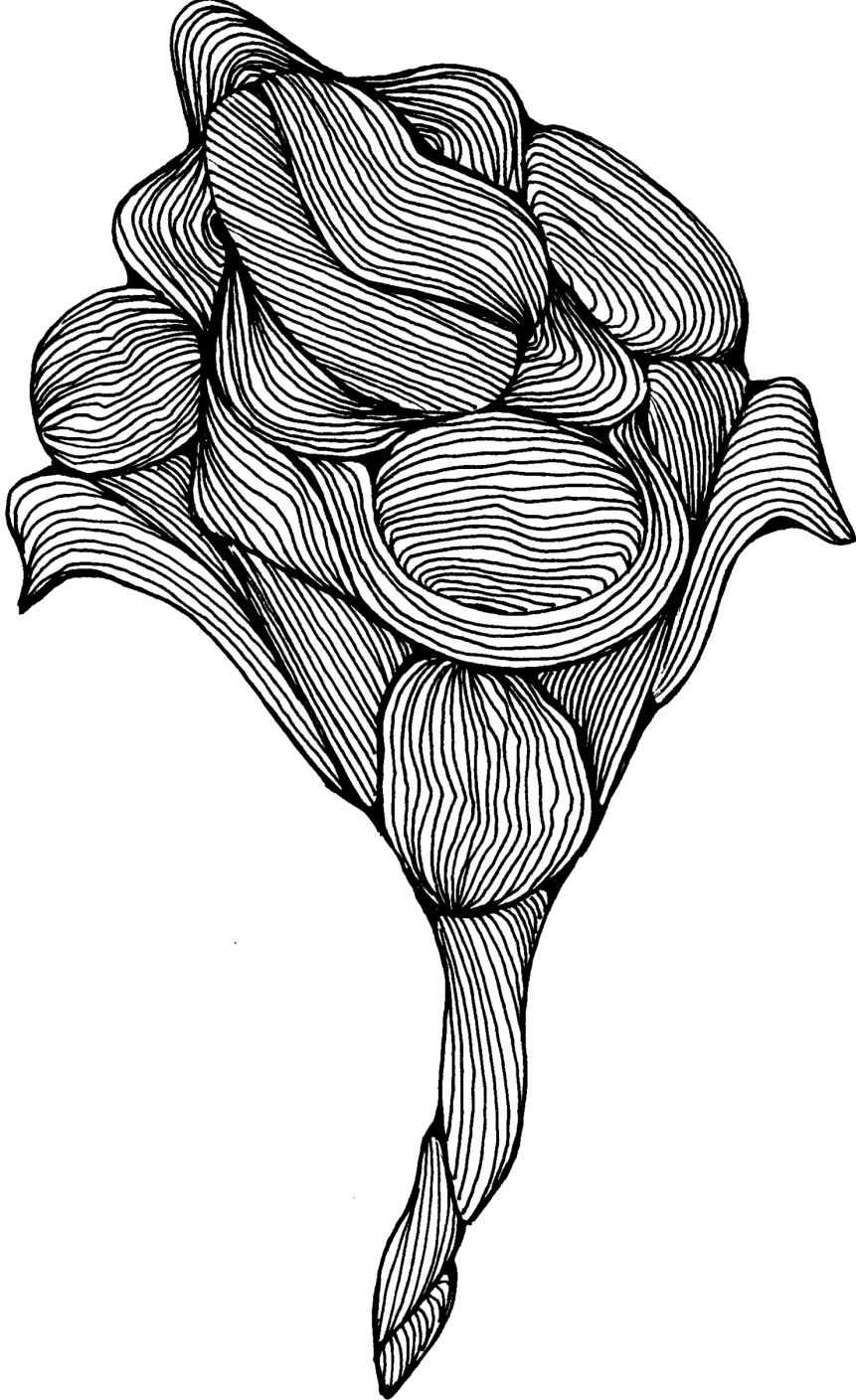
முடிவாக, ஹீப்ரு சினிமா, அதன் வரலாறு முழுவதும் மற்றும் சமகாலங்களில், இஸ்ரேலிய மற்றும் உலக சினிமா ஆகிய இரண்டிற்கும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது. சியோனிச கருப்பொருள்களை ஆராய்ந்து இஸ்ரேல் தேசத்தை நிறுவியதில் இருந்து, புதிய உணர்திறன் இயக்கம் மற்றும் மாறுபட்ட மற்றும் துடிப்பான சமகால சினிமாவின் தோற்றம் வரை, ஹீப்ரு திரைப்படங்கள் தனித்துவமான முன்னோக்குகள், கதைகள் மற்றும் கலை சாதனைகளை வழங்கியுள்ளன. ஹீப்ரு சினிமா இஸ்ரேலிய-அரபு மோதல்கள், சமூகப் பிரச்சினைகள், தனிப்பட்ட மற்றும் கலாச்சார அடையாளம் மற்றும் இஸ்ரேலிய சமூகத்தின் சிக்கல்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு வகையான கருப்பொருள்களை உரையாற்றியுள்ளது. இது பல்வேறு குரல்கள் மற்றும் முன்னோக்குகளுக்கான தளத்தை வழங்கியுள்ளது, இஸ்ரேலுக்குள் உள்ள கலாச்சார பன்முகத்தன்மையை பிரதிபலிக்கிறது மற்றும் குறுக்கு கலாச்சார புரிதலை வளர்க்கிறது.

உலக சினிமாவிற்கு ஹீப்ரு சினிமாவின் பங்களிப்புகள் முக்கிய சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் அதன் அங்கீகாரம், உலகளவில் திரைப்பட தயாரிப்பாளர்கள் மீதான அதன் தாக்கம் மற்றும் உலகெங்கிலும் உள்ள பார்வையாளர்களுடன் எதிரொலிக்கும் உலகளாவிய கருப்பொருள்களை ஆராய்வதில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. திரைப்படங்கள் மரபுகளை சவால் செய்தன, கலை எல்லைகளைத் தள்ளி, புதிய முன்னோக்குகள் மற்றும் சிந்தனையைத் தூண்டும் கதைகளை வழங்குவதன் மூலம் உலகளாவிய சினிமா நிலப்பரப்புக்கு பங்களித்தன. பெளரிகாஸ் திரைப்படங்களின் இலகுவான நகைச்சுவைகள், புதிய உணர்திறன் இயக்கத்தின் உள்ளீடுநோக்க யதார்த்தம் அல்லது பல்வேறு விஷயங்களைச் சமாளிக்கும் மற்றும் உலகளாவிய பார்வையாளர்களுடன் ஈடுபடும் சமகால படைப்புகள் மூலம், ஹீப்ரு சினிமா தொடர்ந்து உருவாகி, புதுமையாக, உலகெங்கிலும் உள்ள பார்வையாளர்களை கவர்ந்திழுக்கிறது. எனவே, எபிரேய சினிமாவின் செழுமையான வரலாறு மற்றும் தற்போதைய பங்களிப்புகள் உலகளாவிய சினிமா அனுபவத்தை வளப்படுத்துவதிலும் கலாச்சார பரிமாற்றம் மற்றும் புரிதலை வளர்ப்பதிலும் மாறுபட்ட குரல்கள் மற்றும் கதைகளின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இங்கேயும் இல்லை அங்கேயும் இல்லை!

டாக்ரி (ஜம்மு) மொழிக் கதை

ஆங்கில வழி தமிழில்: சந்திரா மனோகரன்

ஒருகாலத்தில் ஓர் அரசன் இருந்தான் அவன் மிகவும் கொடூரமானவனாய் இருந்தான். மக்களைப் பல விதங்களில் கொடுமைப்படுத்தி வந்தான். மக்கள் மன்னனை நினைத்து மிகவும் வருந்தினர். அவன் மனதில் என்ன நினைக்கிறானோ அதையெல்லாம் செயல்படுத்தினான். பெருமையினாலும், தன்னிச்சையினாலும் பல குடும்பங்களை நாசம் செய்தான். மக்களில் சிலர் சிலுவையில் அறையப் பட்டார்கள். சிலருடைய கை, காலைகளை வெட்டி வதைத்தான். சிலருக்கு ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இன்னும் சிலர் நாட்டை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டனர். மொத்தத்தில் குடிமக்கள் அச்சத்தால் நடுங்கினர்.

ஒருநாள் அரசன் அதிகாலையில் தோட்டத்தில் உலா சென்றான். பூங்கா அரண்மனைக்கு அருகே இருந்தது. அப்பொழுது நான்கு அன்னப்பறவைகள் அரண்மனைக்கு அருகே வந்து நின்றன. அவைகளை நெருங்கி கூர்ந்து கவனித்தான்.

அவற்றில் ஓர் அன்னம் மனிதக் குரலில் பேசிற்று: “இங்கே இருக்கிறது.. ஆனால் அங்கே இல்லை”

அடுத்தது “இருக்கிறது.. ஆனால் இல்லை” என்றது.

மூன்றாவது அன்னம் “இங்கேயும் இல்லை.. அங்கேயும் இல்லை” என்றது.

நான்காவது அன்னமோ “அது.. இங்கேயும் இருக்கிறது.. அங்கேயும் இருக்கிறது” என்று சொல்லிற்று.

அப்புறம் அன்னங்கள் பறந்து சென்று விட்டன.

அரசனுக்கு குழப்பமும் வருத்தமும் ஏற்பட்டன. அரண்மனைக்குத் திரும்பியதும் அவனால் நிம்மதியாய் ஓய்வெடுக்க முடியவில்லை. உடனே வைசியரை அழைத்தான். அன்னங்கள் வந்ததையும், புரியாமல் ஏதோ சொல்லிவிட்டுப் போனதையும் அரசன் விளக்கினான். வைசியருக்கும் ஒன்றும் புரியவில்லை. இந்த இக்கட்டான நிலையில் வைசியர் மன்னனுக்கு எதைச் சொல்லிப்புரிய வைப்பார்.

சிறிது நேரம் யோசித்துவிட்டு “மஹாராஜ்! இதைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டுமானால் பண்டிதர்களையே அணுகவேண்டும்... அவர்கள்தான் அறிவில் சிறந்தவர்கள்.. எனவே, இதன் பொருளை அறிந்துகொள்ள பண்டிதர்களை அழைத்து வந்து உங்கள் முன்பு நிறுத்துகிறேன்!” என்று சொல்லிவிட்டு வைசியர் தப்பித்துக் கொண்டான்.

அரண்மனை அலங்கரிக்கப்பட்டது. ஒரு பண்டிட்ஜி வரவழைக்கப்பட்டார். நடந்த

முழு சம்பவத்தையும் அவருக்குச் சொல்லப்பட்டது. அன்னங்கள் சொன்னது நல்ல அறிகுறியா, கெட்ட அறிகுறியா என்பதைத் தெளிவாக விளக்கும்படி கோரப்பட்டது.

“அரசே.. இதனை உடனே சொல்லமுடியாது.. கொஞ்சம் கால அவகாசம் வேண்டும்” என்றார் பண்டிட்ஜி. அதற்கு அரசர் “ உங்களுக்கு ஒரு மாதம் அவகாசம் தருகிறேன்... அதற்குள், இந்தக் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லவில்லையென்றால், உங்களுக்கும் உங்கள் குடும்பத்துக்கும் மரண தண்டனை விதிக்கப்படும்!” என்றார் கறாராக.

பண்டிதர் கவலையுடன் வீட்டுக்குத் திரும்பினார். தன் மனைவியிடம் எல்லா விபரங்களையும் சொன்னார். வீட்டில் அமர்ந்தவாறு விடைகளைத் தேட ஆரம்பித்தார். கிடைத்தபாடில்லை. அப்புறம் கிராமம், நகரம் என்று அலைய ஆரம்பித்தார். இப்படியே 28 நாட்கள் கடந்து விட்டன. பதில் கிடைத்தபாடில்லை. ஒருநாள், பயணத்தில் களைத்தவாறு ஒரு வயது முதிர்ந்த பெண்மணி வீட்டில் தங்க வேண்டியதாயிற்று. பண்டிதர் சோகமாகவும், அமைதியற்றவராகவும் இருப்பதைப் பார்த்து அவரிடம் “பண்டிட்ஜி! ஏன் உங்கள் முகம் வாடியிருக்கிறது? நீங்கள் எதைப் பற்றிக் கவலை கொள்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டாள். அந்த மூதாட்டியிடம் முழு விபரத்தையும் பண்டிட்ஜி சொன்னார்.

“ப்பூ! இதுதானா உங்கள் பிரச்சனை... நாளைக்கு அரசனிடம் என்னை அழைத்துச் செல்லுங்கள்.. விடை தெரியாத கேள்விகளுக்கு நான் பதில் சொல்லுகிறேன்!”

“அப்படியா..இது சாத்தியமா?”

“முற்றிலும் சாத்தியம்.. நாளைக்குப் பாருங்கள் பண்டிட்ஜி” என்றாள் அந்த மூதாட்டி.

மறுநாள் இருவரும் புறப்பட்டார்கள். வழியில் ஒரு வேசி வரவே.. மூதாட்டி அவளை உடன் அழைத்துக் கொண்டாள். சற்று தொலைவில் ஒரு துறவி வரவே.. அவரையும் அழைத்துக் கொண்டாள். தொடர்ந்து கஞ்சத்தனமிக்க சேட்டு, கூடவே நல்ல தாராள மனமிக்க இன்னொரு சேட்டு... அவர்கள் இருவரையும் அழைத்துக்கொண்டார்கள்.

அடுத்த நாள் அரசர் மன்றம் கூடியது. எல்லோரும் அழைத்துவரப்பட்டார்கள். எப்படியும் பண்டிதர் காப்பாற்றப்படுவார்.. அல்லது குடும்பத்துடன் சிலுவையில் அறையைப் படுவார் என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டார்கள். அரசர் வந்ததும் அரியணையில் அமர்ந்தார். வைசியரை அழைத்து, பண்டிட்ஜியை ஆஜர் படுத்தும்படி உத்தரவிட்டார்.

பண்டிதர் வந்ததும், “என்ன பண்டிட்ஜி! கேள்விகளுக்கு விடை கிடைத்ததா?” என்றார். அதற்கு “எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் இந்த வயதான பெண்மணி பதில் சொல்லுவார்” என்றார்.

“அப்படியா... ‘இங்கே இருக்கிறது.. ஆனால் அங்கே இல்லை’ இதற்கு என்ன அர்த்தம்?” என்றார் அரசர்.

உடனே கிழவி, விபச்சாரியைக் காட்டி “இவள் இங்கு தனது இழிவான செயல்களால் பணம் சம்பாதித்து வாழ்ந்தாள்.. இதற்கு பலனை அடுத்த பிறவியில் நிச்சயம் பெறுவாள்... அதாவது இங்கே இருக்கு.. அங்கே இல்லை!” என்றாள்.

அரசர் அடுத்த கேள்விக்குப் போனார். “இருக்கிறது.. ஆனால் இங்கே இல்லை... இதற்கு என்ன பொருள்?”

அதற்கு கிழவி துறவியைக் காட்டி “அரசே! இந்தத் துறவி இப்பிறவியில் எந்த சுகத்தையும் அனுபவிக்கவில்லை... கடவுள் பக்தியில் ஆழ்ந்தார்.. தொடர்ந்து நல்ல செயல்களை செய்யவேண்டும்.. அடுத்த பிறவியில் அதற்குரிய பலன் நிச்சயம் கிடைக்கும்.. ஆகவே, அங்கே இருக்கிறது.. ஆனால் இங்கே இல்லை” என்றாள்.

அரசன் மூன்றாவது கேள்வியைக் கேட்டான். “இங்கேயும் இல்லை. அங்கேயும் இல்லை. அது என்ன?”

கிழவி கஞ்சத்தனமான சேட்டைக் காட்டி “இந்த சேட்டுக்கு தன்னைப் பற்றிய கவலையே இல்லை.. சரியாக உண்பதுமில்லை.. யாருக்கும் எந்தத் தொண்டும் செய்வதுமில்லை.. நிறைய செல்வம் இருந்தும் பயன்படுத்துவதில்லை இந்த சேட்டுக்கு பணம் சேர்ப்பது ஒன்றுதான் குறிக்கோள்.. எனவே இங்கேயும் இல்லை அங்கேயும் இல்லை” என்றாள்.

அரசர் கடைசிக் கேள்வியைக் கேட்டு அதன் பொருளைச் சொல்லச் சொன்னார்.

மூதாட்டி கருணையுள்ள சேட்டைக்காட்டி, “இந்த மனிதன் நல்லவன்.. அநேகருக்குக் கருணை காட்டுபவன்.. தன்னுடைய சொத்திலிருந்து ஏழை எளியவர்க்கு இரக்கம் காட்டுபவன்.. இங்கேயும் அங்கேயும் இருக்கிறது என்பதற்கு இதுதான் பொருள்” என்றாள்.

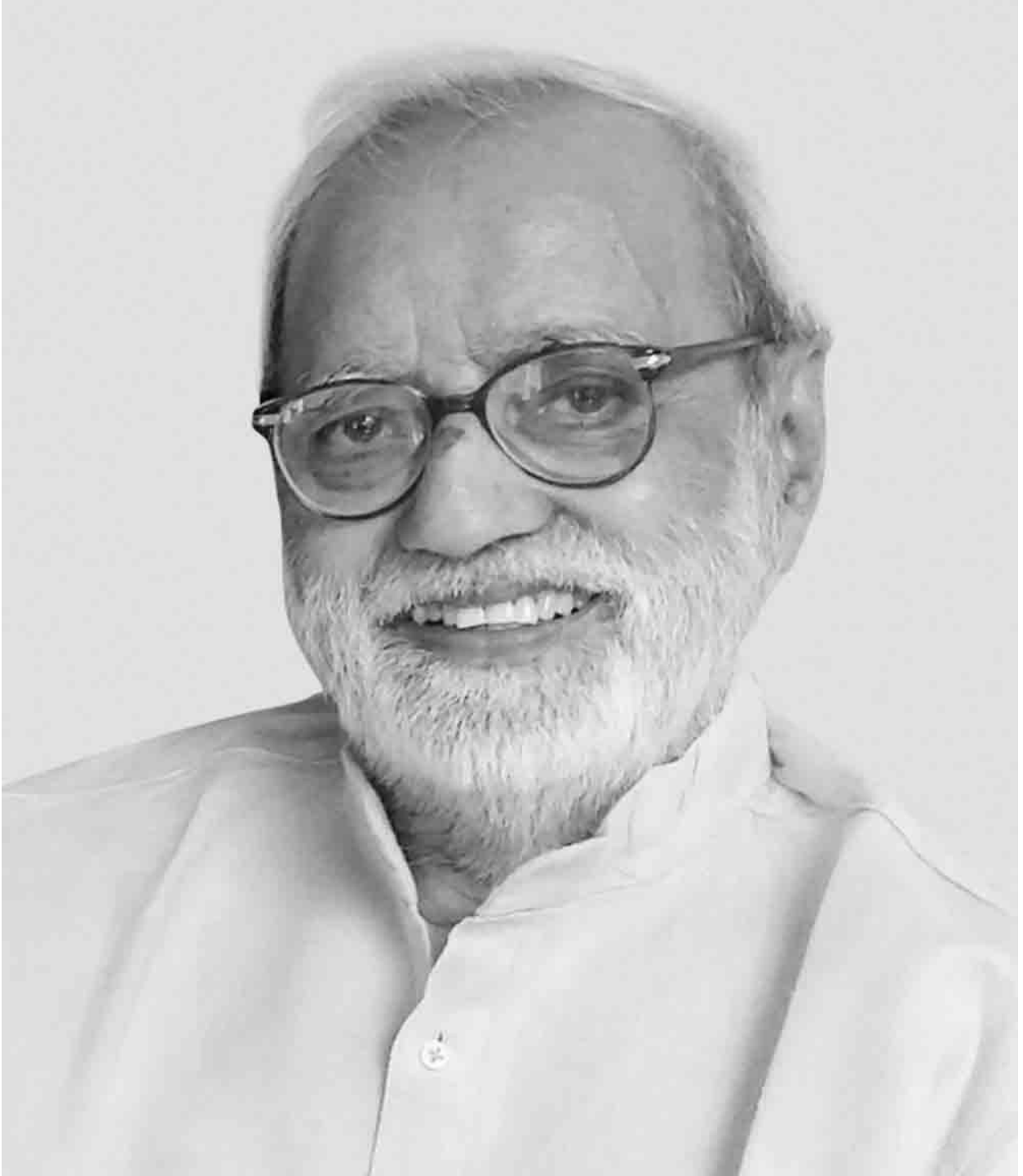
அரசனின் கண்கள் திறந்தன. தன்னுடைய மூர்க்கத்தனத்தைக் கைவிட்டு, எண்ணற்ற ஏழைகளுக்கு உதவி செய்ய முற்பட்டான். அந்த நாட்டுக் குடிமக்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமாக வாழ்ந்தார்கள்.

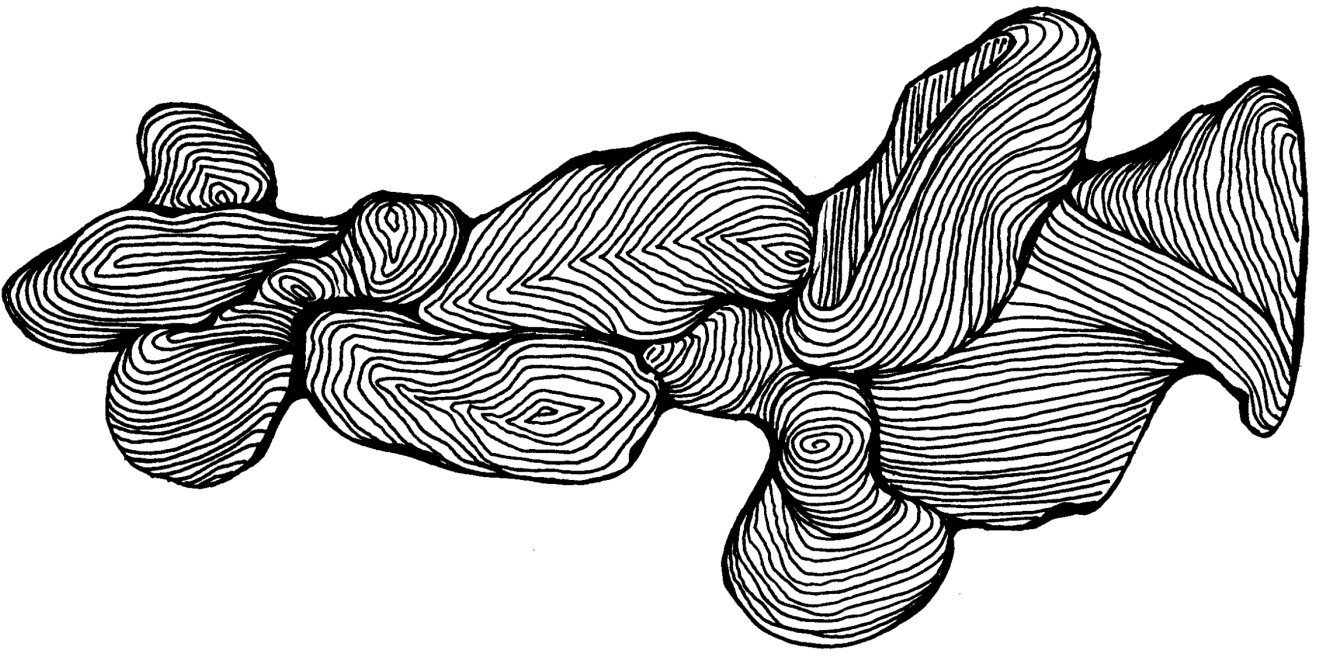

ஹிந்தியில் : தூத்நாத் சிங்

குரூரம்

தமிழில் : வசந்ததீபன்

ஒன்று

உன்னை என் புஜங்களில் தூங்கியதை நான் நிச்சயமாக பார்த்திருக்கிறேன்.
அப்போது அந்த ரத்தினம் என்னிடமிருந்து பறிபோனது
என்னுடைய கண்களிலிருந்து ஒளியாகி நீ சொட்டிக் கொண்டு இருந்தாய்
நான் நிஜத்தில் எவ்வளவு தனிமையாக இருக்கிறேன் என்பதை
இது காட்டுவதற்காக.

ஒரு நாள் அடர்ந்த இருளில் இருந்து உன்னுடைய மஞ்சள் கைகளை வெளியே நீட்டி
கூர்மையான நகங்களால் நீ
என்னுடைய முகத்தை கீறினாய்
அது என் பிறந்த நாளாக இருந்தது
17 அக்டோபர் 1900 ...
எப்போது நான் உன்னுடைய உணர்வை கேட்டு இருந்தேன்
உன்னுடைய முகத்தின் கருப்புச் சுரண்டலில்
அப்போதிருந்து
நான் உன்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்

நீ என் எதிரே மிகவும் அனுதாப உணர்வு கொண்டு இருக்கிறாய்
எப்போது என்னுடைய நரம்புகளில் இரத்தம் கர்வம் போய் இருக்கிறது,
எப்போது என்னுடைய கைகளின் மேல் தடித்த தடித்த நரம்புகள் வெளியே வந்து இருக்கின்றன,
எப்போதும் ஆழ்ந்த சோகத்தால் நிரம்பி வழிய இருக்கிறேன்
உனக்கு என்னுடைய முகம் மிகவும் பேரழகுடையதாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறது
மேலும் நீ கருணை நழுவி வீழ
“ச்ச ச்ச” செய்யப்பட்டு இருக்கிறது
எப்போதும் ஏதாவதொரு நாள்
கழிந்து போயிருக்கிறது
மாலையில் வளைவுகளில் எனக்காக
காத்திருப்பில் நீ அமர்ந்து கொண்டு இருக்கிறாய்

○

இரண்டு

மனிதர்களின் காட்டில் படுத்தபடி
எவ்வளவு விரக்தி அடைகிறாய் நீ
(உனக்கு என்ன நேர்ந்து இருக்கிறது!)
நான் மகா காவியங்களின் கண்களில்
உன்னை உற்று நோக்கியபடி பார்த்து இருக்கிறது
வேதங்களின் கவிதைகள் மற்றும் புத்தரின் போதனைகள்
மற்றும் நிராலாவின் கவிதைகளில் நான்
ஒரு கசகசா பூவைப் போல உன்னை நுகர்கிறேன்
நான் அலி அக்பர் கானின் சரோத்தில் உன்னை கேட்டிருக்கிறேன்.
நான் ஒரு நகரத்தின் 'அமைதி'யிலிருந்து இன்னொரு நகரத்தின் அமைதியில் இறங்கியபடி
உன்னை பார்த்து இருக்கிறேன்
நான் பெண்களின் மார்புகளின் மீது உன்னை உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்
நான் ஆகாயத்தின் எழுதப்படாத, இருள் மயமான குவிமாடங்களிலிருந்து
உன்னை உடைத்தபடி பார்த்து இருக்கிறேன்
மனிதர்களின் காட்டில் படுத்தபடி எவ்வளவு விரக்தி அடைகிறாய் நீ.

நான் உன்னோடு எத்தனை முறை நூற்றாண்டுகளின்
சாராயம் குடித்து இருக்கிறேன் (மற்றும் வெறி அடைந்து கொண்டு இருக்கிறேன்)
நான் ஆழ்ந்த அன்பில் உன்னை, அமைதி தனது வேலை செய்தபடி பார்த்து இருக்கிறேன்
நான் அடர்ந்த ஆலிங்கனத்தின் நடுவே உன்னை ஊர்ந்தபடி உணர்ந்து இருக்கிறேன்
நான் இறைவனின் தோள்களின் மீது
ஆணவ குரங்கு போல
உன்னை உட்கார்ந்தபடி பார்த்து இருக்கிறேன்
நான் உன்னோடு எத்தனை துரோகம் பயணங்கள் செய்து இருக்கிறேன்
நான் திறந்த கல்லறையின் வாயிலிருந்து நெருப்பு வெளிப்பட்டபடி
உன்னை பார்த்து இருக்கிறேன்
நான் குழந்தைகளின் அந்நியன் நிராகரிப்பில் அவதிப்பட்டு இருக்கிறேன் உன்னை
நான் மருத்தவமனையின் கேலரியில் நடுங்கும் குரலைக் கேட்டு இருக்கிறேன் உன்னை
நான் மனிதனின் இறந்த மண்டையோட்டில்
தீபம் குழந்தைத் தனமாக பார்த்து இருக்கிறேன் உன்னை
நான் உன்னை மரணத்தின் குகைகளில் படுத்தபடி சந்தித்து இருக்கிறேன்
நான் பெரியபெரிய கண்களின்
முகக்கண்ணாடிகளில் புன்னகைத்தபடி உன்னை பார்த்து இருக்கிறேன்
நான் கொள்கைகளின் ஆன்மாவில் உடைப்பு ஏற்படுத்தி உன்னைப் பிடித்து இருக்கிறேன்
நான் மணலில் செழித்தபடி பார்த்து இருக்கிறேன் உன்னை
நான் நண்பர்களின் மிருதுவான உள்ளங்கைகளில் உன்னை ஸ்பரிசித்து இருக்கிறேன்
நான் பாதையின் மீது கட்டப்பட்ட பிணத்தின் மீது
உன்னை நிழல் போல நகர்வதை பார்த்து இருக்கிறேன்
நான் கர்ப்ப சிசுவின் துடிதுடிப்பில் தொட்டு இருக்கிறேன் உன்னை
நான் உன்னுடைய கைகளில் எத்தனை முறை கொல்லப்பட்டு இருக்கிறேன்
மற்றும் மௌனமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

○

மூன்று

எல்லா உறவுகளை உடைத்த பிறகு
நீ என்னுடைய தோள்களின் மீது மெதுவாக வைத்து இருக்கிறாய்
நான் உன்னுடைய இவ்வளவு நன்றியுடையவன் என்று எதுவும் சொல்லாமல் இருக்கிறேன்
எப்போது எப்போது நான் சொல்லி இருக்கிறேன், ' என்ன நீ பேச மாட்டாயா? '
வசதிக்காக நீ உன்னுடைய முகம் திருப்பி இருக்கிறாய்

○

நான்கு

இப்போது நீ மிகவும் மாறிப் போயிருக்கிறாய்
உன்னுடைய முடியில் வெள்ளி படிந்து கொண்டிருக்கிறது
உன்னுடைய புஜங்களின் சுற்று தோள்களின் அருகிலிருந்து
அகலமாக ஆகிப் போயிருக்கிற
உன்னுடைய வயிற்றின் தோல் படித்துப் போயிருக்கிறது
நீ எவ்வளவு வயதுகடந்து போயிருக்கிறாய்... இருந்தும்
உன்னுடைய உலக விருப்பம் நாளொரு வண்ணம் பொழுதொரு வண்ணமாக அதிகரித்துக் கொண்டு
இருக்கிறது
நீ செய்தித்தாள்களில் அச்சடிக்கப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறாய்
சபைகளில் அங்கீகரிப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறாய்
பாராளுமன்றக் கட்டிடங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கிறாய்
கடைகளில் விற்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய்
மூளைகளில் அலைந்து கொண்டிருக்கிறாய்
நீ தொழிற்சாலைகளில் செதுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய்
உன்னுடைய அடித்தளக் கல்லாகிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது
தில்லி, நியூயார்க் மற்றும் மஸ்க்வாவில்
உன்னுடைய பளிங்குச் சிலைகள் நிறுவப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன
ஒவ்வொரு விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்பில்
சுவாசித்துக் கொண்டிருக்கிறாய் நீ...
இளமையாகிக் கொண்டிருக்கிறாய்.

இறுதியாக : நீ எத்தனை புதிதாக இருக்கிறாய்! மற்றும் எத்தனை பேரழகு
நீ முழு எதிர் காலத்தின் ஆயுள் காப்பீடு எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறாய்

○

ஐந்து

நான் இருக்கிறேன்
உனக்காக நான் கவியாகிப் போகிறேன்;
நீ இருக்கிறாய்
என்னை நாகரீகமாக சவக்கோடி போர்த்துவதற்காக
நின்று இருக்கிறாய்.

○

துத்நாத் சிங்

இயற்பெயர்: துத்நாத் சிங்

பிறப்பு: 17 அக்டோபர் 1936 பல்லியா,

உத்தரபிரதேசம்

இறப்பு: 11 ஜனவரி 2018 அலகாபாத்,

உத்தரபிரதேசம்

துத்நாத் சிங் 1936 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 17 ஆம் தேதி உத்தரபிரதேச மாநிலம் பல்லியாவில் ஒரு விவசாய குடும்பத்தில் பிறந்தார். சிறு வயதிலேயே பெற்றோரை இழந்து தனிமையில் குழந்தைப் பருவத்தை கழித்தார். அவர் கிராமத்தில் தனது ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றார், பின்னர் அலகாபாத் பல்கலைக்கழகத்தில் ஹிந்தி இலக்கியத்தில் எம்.ஏ. படித்தார். அவர் கல்கத்தாவில் கற்பிப்பதன் மூலம் தனது வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார், பின்னர் ஒரு பத்திரிகையில் பணியாற்றத் தொடங்கினார். பின்னர் அலகாபாத் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டு இந்தி துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றினார்.

அறுபதுகளின் தலைமுறையின் முன்னணி கதைசொல்லிகளில் ஒருவரான துத்நாத் சிங், கதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள், நாடகம், விமர்சனம் போன்ற பல்வேறு வகைகளில் பங்களித்துள்ளார். அவரது தலைமுறையின் கதைசொல்லிகளில் இவரும் ஒருவர் என்றும், அவரது படைப்பு உலகம் காலமற்றது அல்ல, முற்றிலும் மனது என்றும், இந்த மனநிலை உண்மையான முரண்பாடுகளின் பரந்த புலத்திலிருந்து எழவில்லை, ஆனால் ஆசிரியரின் சொந்த அனுபவத்தின் கலவையாகும் என்று அவரைப் பற்றி கூறப்படுகிறது. கவிதையில், அவர் மக்கள் சார்பு உரிமைகளை ஆதரிக்கும் ஒரு உணர்ச்சிமிக்க கவிஞராகத் தோன்றுகிறார். கியான் ரஞ்சன், காஷிநாத் சிங் மற்றும் ரவீந்திர கலியா ஆகியோருடன், அவர் 'இந்தியின் நான்கு நண்பர்கள்' என்றும் அங்கீகரிக்கப்படுகிறார். ஹிந்தியின் இலக்கியசித்தாந்த இயக்கங்களில் வலுவான மற்றும் தீவிரமான தலையீடு அவருக்கு இருந்தது. மக்கள் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தேசியத் தலைவராக இருந்து அபூர்வ பங்களிப்பைச் செய்தவர்.

முக்கிய படைப்புகள் :

நாவல்கள்: அக்ரி கலாம், நிஷ்கசன்,

நமோ அந்தகாரன்.

கதைத் தொகுப்பு: தட்டையான முகம்

கொண்ட மனிதன், மகிழ்ச்சியான முடிவு, காதல் கதைக்கு முடிவே இல்லை, தாயின் எலிஜி, தர்மகேஷ்ரே குருகேஷ்ரே, து ஃபூ, நீர்ப்பறவைகளின் வேட்டை.

கவிதைத் தொகுப்பு: அடுத்த நூற்றாண்டின் பெயர்கள், இன்னொரு மனிதன் இருக்கிறான், இளம் மணம், சுரங்கப்பாதையிலிருந்து திரும்புகிறேன் (நீண்ட கவிதை), உனக்காக, (பெயரிடப்படாத கவிஞரின் கவிதைகள்).

நாடகம்: யமகதா.

விமர்சனம்: நிராலா: தற்கொலை

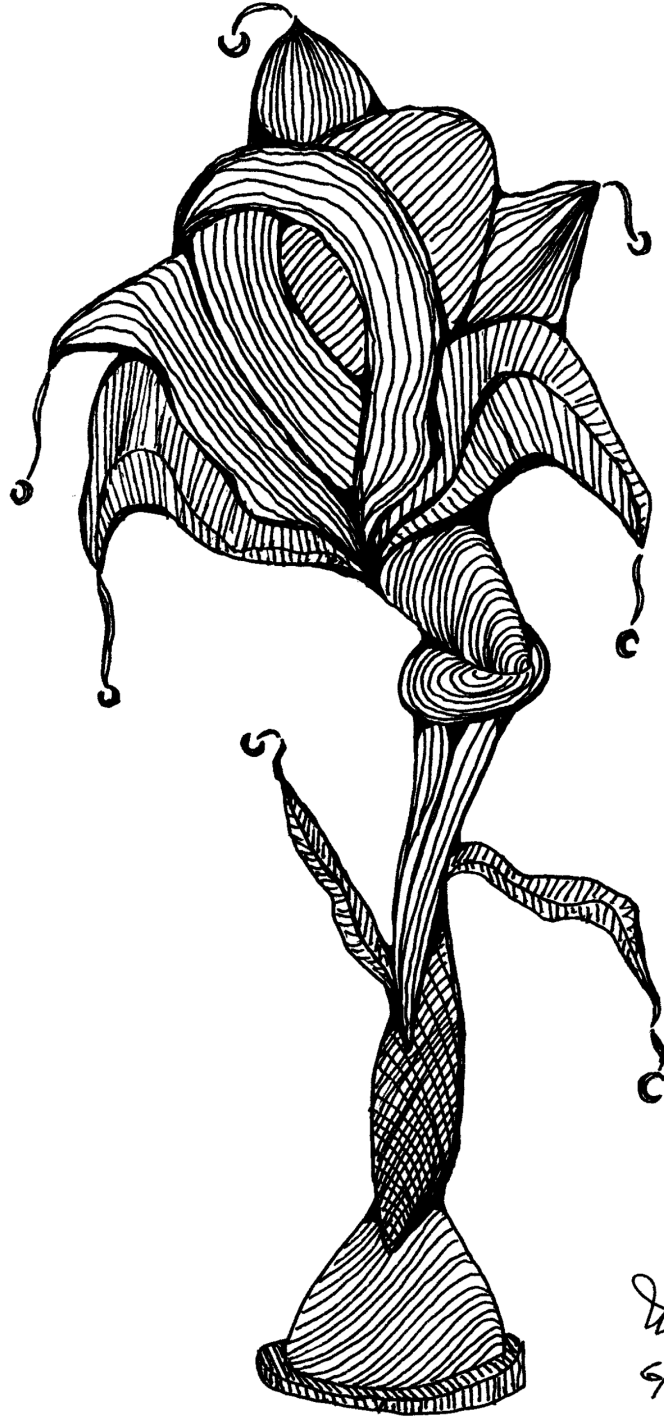
நம்பிக்கை, மகாதேவி, முக்திபோத்: இலக்கியத்தில் புதிய போக்குகள்.

நினைவு: ஓ தார் திரும்பி வா, நான் அனைவரையும் அழியாமல் பார்க்க விரும்புகிறேன்.

கதைத் தொகுப்பு: நான்கு மற்றும் எட்டு கதைகள்.

நேர்காணல்: சொன்னேன், கேட்டேன்.

எட்டடிங் பணியாற்றியது: தாராபத், சுமித்ரானந்தன் பந்தின் கவிதைகளின் தேர்வு), ஏக் ஷம்ஷேர் பி ஹை, தோ ஷரன், நிராலாவின் பக்தி கவிதைகள், புவனேஷ்வர் சமாக்கரா, பக்ஷதர் பத்ரிகா (அவசரநிலையின் போது தடுக்கப்பட்ட சிக்கலைத் திருத்தியது).

கொரோனா கால பச்சைப் புள்ளிகள்

சுஸந்த மூனமல்பே
தமிழில் - எம்.ரிஷான் ஷெரீப்

முதலில் ஓரிரு நாட்கள் விடுமுறையும், பிறகு காலம் வரையறுக்கப்படாத ஊரடங்குச் சட்டத்தோடு ஒருவித உன்மத்த நிலையைக் கொண்டிருக்கும் வெறுமையான காலமுமாகத்தான் அந்தக் காலம் பிறந்திருந்தது. மெதுவாக நகரும் உடைந்த பேரூந்து ஓரிடத்தில் நின்று விடுவதைப் போல நாடும், உலகமும் என அனைத்தும் தமது இயக்கத்தை நிறுத்தி விடும்போது எவருக்கும் எந்த இடத்துக்கும் போய் உறைந்து விடத் தேவையான காலம் வேண்டிய மட்டும் இருந்தது.

ஆகவே நானும் விடுதியறையைப் பூட்டி விட்டு ஊருக்கு மிதந்து வந்தேன். கொரோனா மிகவும் பயங்கரமாக மொத்த உலகத்தையும் ஆக்கிரமித்திருந்த போதிலும், நீண்ட விடுமுறையென்றோ, அழகான நாட்களென்றோ கூற முடியுமான அளவுக்கு ஓர் அற்புதமான காலகட்டமே எனக்குள் பிறந்திருந்தது. தொலைக்காட்சி செய்தியறிக்கைகளில் கூறப்பட்ட கொரோனா மரணங்களின் எண்ணிக்கையாலோ, சிவப்பு எச்சரிக்கைக் கோட்டினால் குறிக்கப்பட்ட கொரோனா உலக வரைபடங்களாலோ அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாமல் போயிருந்தது.

நான் வழமையாக வீட்டுக்கு வரும் நாட்களில் அணிந்து கொள்வதற்காக எடுத்து வைத்திருந்த ஆடைகளைத் தவிர்த்து விட்டு, அந்த விடுமுறைக் காலத்தில் வீட்டிலிருந்த பழைய கவுண்டுகளை எடுத்து அணிந்து கொண்டேன். அவை நான் அணிந்து அணிந்தே கிழிந்தும், நிறம் மங்கியும்

பழமையாகிப் போயிருந்தமையால் விடுதியிலிருந்து கொண்டு வந்து ஓரமாகக் குவித்து வைத்திருந்த ஆடைகள். அவ்வாறாக பழையவற்றை அணிந்துகொண்டு, பரமபத விளையாட்டில் பாம்பைத் தொட்டுக் கீழே இறங்குவது போல நான் பழைய காலத்துக்குள் போய் விழுந்து கிடந்தேன். அதற்காக அந்தளவு காலம் நான் பின்னோக்கிப் போகவுமில்லை. இரண்டு, மூன்று வருடங்கள் போல இருக்கும்.

வீட்டில் ஆரம்ப கால விருந்தாளி மனோபாவம் மாறி, நான் செய்யவென்றே சில வேலைகள் எனக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. வீட்டைத் துடைத்துக் கூட்டிப் பெறுக்குதல், மாலை நேரத் தேநீர் தயாரித்தல் போன்ற வேலைகள் அவை. எல்லாவற்றுக்குமே வேண்டிய மட்டும் நேரமிருந்தது. வேண்டிய மட்டும் என்றால், முன்பொருபோதும் இருந்திராத அளவுக்கு, அனைத்துக்கும் தேவையான, தேவைக்கும் அதிகமான காலம் மீதமிருந்தது.

எனது முகநூலிலிருந்த அனைத்து நண்பர்களின் பெயர்களுக்கு முன்னாலும் பச்சை நிற வெளிச்சப் புள்ளிகள் எரிந்து கொண்டேயிருந்தன. ஆகவே நானும் எப்போதும் முகநூலை செயற்பாட்டிலேயே வைத்திருந்தேன். சரியாகச் சொல்வதென்றால், நாங்கள் இன்னும் உயிரோடுதான் இருக்கிறோம் என்பதை உலகத்துக்குக் காட்ட எப்போதும் அந்தப் பச்சை வெளிச்சத்தை எரியச் செய்தவாறே இருக்க வேண்டும் என்றுதான் எனக்குத் தோன்றியிருந்தது.

திடீரென்று ஒரு நாள் நான் எனது பழைய, நான்காவது காதலைத் தேடிச் செல்லத் தீர்மானித்தேன். அப்படிப்

போய்ப் பார்த்து, முடியுமென்றால் அவனைக் கொஞ்சம் கிள்ளி வேடிக்கை பார்க்க வேண்டுமென்ற நப்பாசை எனது ஆழ்மனதில் ஓர் ஆணியைப் போல குத்திக் கொண்டேயிருந்தது. அதற்கு ஒரு காரணம் இருந்தது. மூன்று, நான்கு மாதங்களுக்கு முன்புதான் அவன் திருமணம் முடித்ததாக ஒரு தகவல் கிடைத்திருந்தது. படுதோல்வியுற்ற ஐந்தாவது காதலையும் எதிர்கொண்டுவிட்டு அப்போது நானும் வெறுமனே வெற்றிடமொன்றில் சலித்துப் போயிருந்தேன். நானோ அவனது முகநூல் நண்பர்கள் பட்டியலில் இருக்கவில்லை. முகநூலில் அன்ஃப்ரண்ட் பொத்தானை அழுத்தி விட்டுத்தான் நாங்கள் வேறு பிரிந்திருந்தோம். ஆகவே, நான் அவனது பெயரைத் தட்டச்சு செய்து வெகுநேரத் தேடலுக்குப் பிறகுதான் அவனைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருந்தது. அவன் தனது நடுப் பெயரை முதலில் இட்டு, தாய்மொழியில் பெயரை எழுதி முகநூல் கணக்கையே மாற்றி வைத்திருந்தான்.

அவனது முகநூலில் “Home sweet home” என்று குறிப்பிட்டு எனது கண்ணில் முதலில் தென்பட்ட புகைப்படத்தைப் பதிவேற்றியிருந்தான். அது ஏதோ ஒரு வீட்டின் விறாந்தையில் வைத்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு செல்ஃபி புகைப்படமாக இருந்தது. அவனது தர்மபத்தினி எளிமையாக தனது நீண்ட கூந்தலை அவிழ்த்து விட்டு, அவனை அணைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அவர்களது வீட்டில் வாழைத்தண்டுப் பச்சை நிறச் சுவர்கள் இருந்தன. சற்று அடர்த்தியாக தாடி வளர்த்து அபரிமதமான அழகோடு அவன் இருந்தான். நிறையப் பேர் அந்தப் புகைப்படத்துக்கு லவ் ரியாக்ஷனான இதயத்தை அள்ளி வழங்கியிருந்தார்கள். யாரோ ஒருவன் ‘மீற்றர் இடைவெளி எங்கடா?’ என்றும் கேட்டிருந்தான். ‘தெய்வங்களின் ஆசி உங்கள் இருவருக்கும் கிடைக்கட்டும்’ என்று தனது கருத்தை அளித்திருந்த பெண்மணி அவர்களது சொந்தக்கார அத்தையாகவோ, சித்தியாகவோ இருக்கக் கூடும். நான் அவனது பழைய புகைப்படங்களைத் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். திருமணப் புகைப்படங்கள், அதற்கு முந்தைய இருவருடைய ப்ரீஷூட் புகைப்படங்கள் தவிர குறிப்பிடத்தக்க வேறு எதையும் அவன் பதிவேற்றியிருக்கவில்லை.

தரை வரை நீண்ட கவுனொன்றை அணிந்து அதை ஒரு தட்டுப் போல வட்டமாகச் சுழற்றிக் கொண்டிருந்த இளம்பெண்ணின் அருகில் நின்று கொண்டிருந்தவன் டெனிம் காற்சட்டையும், பூப் போட்ட சட்டையும் அணிந்திருந்தான். அவ்வாறாக, நீர்வீழ்ச்சியொன்றின் அருகிலும், இறப்பர் தோட்டத்தின் நடுவேயிருந்த ஒற்றையடிப் பாதையிலும் அவர்களது ப்ரீஷூட் புகைப்படங்கள் எடுக்கப்பட்டிருந்தன. உதடுகளைச் சேர்த்து முத்தமிட்டுக் கொள்வது போன்ற மிகவும்

கவர்ச்சியான கோணங்களில் புகைப்படங்களை எடுத்து உலகத்துக்குக் காட்டும் அளவுக்கு அவர்கள் இருவரும் முன்னேறியிருக்கவில்லை. என்றாலும், அவர்கள் இருவரும் புகைப்படங்களில் சற்று வித்தியாசமாகத்தான் தெரிந்தார்கள். ஏதோ யாருடைய தேவைக்காகவோ காதலிக்கும் காதலர் சிற்பங்களைப் போல என்று அதைச் சொல்லலாம்.

திருமண நாளிலென்றால் சேலையோடிருந்த மணப்பெண்ணுக்குப் பொருத்தமாக கலாசாரப் பாணியிலான ஆடையை அணிந்திருந்தான். நிறைய ஆபரணங்களும், சீக்வீன்ஸ் பிடித்ததால் மின்னும் ஆடைகளுமென்று அவை, பச்சையாகவே அலங்கோலமாகத் தெரிந்தன. அதை இன்னும் கேவலப்படுத்துவது போல கேமராமேனும் பம்பாய் மிட்டாய் போல அந்தப் புகைப்படங்களுக்கு வர்ணமேற்றியிருந்தான். அந்தப் புகைப்படங்களுக்கு வந்திருந்த கருத்துகளுக்குப் பதிலளித்துக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர வேறெதையும் கொரோனா காலத்தில் அவன் செய்திருக்க மாட்டான் என்று தோன்றியது.

நான் அவனுக்கு இன்னும் நட்பழைப்பை விடுக்கவில்லை. அவன் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாதிருப்பானால் என்று யோசித்து யோசித்தே காலத்தைக் கடத்திக் கொண்டிருந்தேன். அத்தோடு பிரிந்து போனவர்களின் பெருமிதத் தருணங்களை நான் ஏன் பார்க்க வேண்டும் என்ற உணர்வும் எனக்குள் தோன்றியிருந்தது.

அம்மாவும், நானும் இன்று முதன்முதலாக பேன்கேக்கைச் செய்து பார்த்தோம். அதைப் புகைப்படம் எடுத்து வைத்தேன். என்றாலும் முகநூலில் அதைப் பதிவேற்றவில்லை. அந்தச் சமயத்தில் நிறையப் பேர் தாங்கள் சமைத்த பலாக்காய், ஈரப்பலாக்காய், வற்றாளைக் கிழங்கு, மரவள்ளிக் கிழங்கு, ரோல்ஸ், கட்லட் புகைப்படங்களை முகநூலில் பதிவேற்றி பகிர்ந்து கொண்டேயிருந்தார்கள். ஒருவர் பலாக்கொட்டைகளை அவித்து, தேங்காய்த் துருவலின் அருகே வைத்து எடுத்த புகைப்படத்தைப் பதிவேற்றியிருந்ததைக் கண்டு வாயூறினேன்.

எனது கண்ணில் பட்ட கொரோனா பற்றிய அனைத்துப் பதிவுகளையும் முகநூலில் பகிர்ந்து கொண்டேயிருந்தேன். அரசாங்கத்தைத் திட்டினேன். ஏதோ தவறுதலாகப் போல அவ்வப்போது அரசாங்கத்தின் நல்லதை எடுத்துக் கூறும் பதிவுகளையும் பகிர்ந்து கொண்டேன். அவனோ அவ்வாறாக அரசியல் பதிவுகள் எதையும் பகிர்ந்திருக்கவேயில்லை. அவ்வாறான

எதற்காவது பதில்களையளிக்க நேர்ந்தால் கூட அதற்கு நகைச்சுவையாகப் பதிலளித்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருந்தான். ‘எமது தேசத்தை கொரோனாவிலிருந்து அந்த ஆண்டவன்தான் காப்பாற்ற வேண்டும்’ போன்ற வாசகங்களை அவ்வப்போது பகிர்ந்திருந்தான். ‘அப்படியே ஆகட்டும் ஸ்வாமி’ என்று அதற்குப் பதிலளிக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றிய போதிலும், நான் அதைச் செய்யவில்லை.

ஏதோ வேலைக்குப் போகும் நாளைப் போல நான் இன்று கண்ணாடியில் முகம் பார்த்தேன். பல நாட்களாக லிப்ஸ்டிக் பூசுவேயில்லை. புருவங்களைத் திருத்தவேயில்லை. இளஞ்சிவப்பு நிற உதடுகள், அடர்த்தியான புருவங்கள் என்றிருந்த எவ்வித ஒப்பனையுமில்லாத எனது நிஜ முகம் செயற்கையானது என்று எனக்கே தோன்றியது. ஓரிரு நாட்கள் வெள்ளரித் துண்டுகளைக் கண்ணிமைகளின் மேல் வைத்து சலிப்பைப் போக்க முயற்சித்தேன். தொடர்ச்சியாக சில காலத்துக்கு நாங்கள் செயற்கையான ஒப்பனைகளை நிஜமென்று ஏற்றுக் கொண்டிருந்ததால், மீண்டும் உண்மையிலும் உண்மையான நிஜ முகத்தைப் பார்க்கும்போது அது விகாரமாகத்தானே தோன்றும். என்றாலும், என்ன செய்வதென்றறியாத அந்த நிலைமையை மூடி மறைக்கவும் எங்களிடம் ‘நேச்சுரல் ப்யூட்டி’ எனும் அழகான வாசகம் இருக்கிறது.

அழகு நிலையங்கள் மூடப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து ஆண்கள் ஓரோர் மீட்களைத் தயாரித்து முகநூல் முழுவதும் பரப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவை மூடப்பட்டிருப்பதால் பெண்கள் வீட்டை விட்டு வெளியேறுவது வெகுவாகக் குறைந்திருக்கிறது என்று சிலர் கூறியிருந்தார்கள். ‘சலூன் இல்லாமல் பெண்கள் அந்தளவு பாரிய உருவ மாற்றத்தை அடைபவர்களாக இருந்தால்தான் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்? அப்போதுதான் வேறொருத்தியாக மாறி தன்னை ஏமாற்றிய பழைய காதலனை ஏமாற்ற முடியுமாக இருக்கும்” என்று நான் அந்தப் பதிவுக்கு இட்டிருந்த கருத்துக்கு அறுபது லைக்குகளும், பதினைந்து லவ்களும், நூற்றிருபது ஹா ஹாக்களும் வந்திருந்தன.

இன்று காலையில் எழுந்து கொள்ளும்போதே வானம் இருண்டுதான் இருந்தது. இளவெயிலும் கூட சோம்பலையும், அலுப்பையும்தான் கொண்டு வந்து சேர்த்தது. நான் படுக்கையிலிருந்து எழும்பாமலேயே கைபேசியை இயக்கிப் பார்த்தேன். ஜீவந்தி அக்கா இட்டிருந்த முகநூல் பதிவுதான் முதலில் கண்ணில் பட்டது.

‘வாழ்க்கை குறுகியது.

மெதுவாக முத்தமிடுங்கள்.

பித்துப் பிடித்தது போல சிரியுங்கள்.

உண்மையாகக் காதலியுங்கள்.

சீக்கிரமாக மன்னியுங்கள்’

பாவ்லோ கொய்லோ

கறுப்புப் பின்னணியில் வெள்ளை எழுத்துக்களோடு இருந்த அந்த வாசகங்கள், கூரை ஓட்டிலிருந்த சிறிய ஓட்டை வழியே உள்ளே பாயும் சூரியக் கீற்றினைப் போல இன்றைய நாளை உற்சாகமாகத் தொடங்க ஏதுவாக அமைந்தன. வாழ்க்கை குறுகியது என்று மனதுக்குள் அலறியவாறே நான் கட்டிலிலிருந்து குதித்திறங்கினேன்.

அன்றுதான் மீண்டும் நான் அவனுக்கு நட்பழைப்பு விடுக்கத் தீர்மானித்தேன். உண்மையில் நாங்கள் மிகவும் சிறிது காலம்தான் காதலித்திருந்தோம். எவ்வித ஊடல்களோ, மோதல்களோ இல்லாத, அம்பிரலங்காய் காயினுள்ளே நடுவிலிருக்கும் தும்போடு ஓட்டியுள்ள கொஞ்சுண்டு இனிப்பைப் போன்ற காலம் அது. விடுதியறையோடு ஏற்படக் கூடிய பந்தம் போல எந்த நேரத்திலும் விட்டுவிட்டு வேறு இடத்துக்குச் செல்ல முடியுமாக இருந்த ஒன்று அது. அவனைத் திருமணம் முடிப்பது போன்ற எந்த எண்ணமும் என்னிடம் இருந்திராத போதிலும், நான் அவனை விட்டுப் பிரிந்தால் அவன் ஒருபோதும் திருமணம் முடிக்காமல் தாடி வைத்துக் கொண்டு தேவதாலைப் போலவோ, கௌபோய் பையன்களைப் போலவோ நான் போய் வரும் பாதைகளிலெல்லாம் அலைந்து கொண்டிருப்பான் என்றுதான் நான் கருதியிருந்தேன். அப்படியே சில காலம் போயிருந்தால் சிலவேளை நானும் அவன் மேல் பரிதாபப்பட்டு அவனுக்குப் பொருத்தமான கௌபோய் பெண்ணொருத்தியாக மாறியிருக்கக் கூடும்.

ஆனால் அவனோ மிகவும் சுதந்திரமான ஜீவிதத்தில் தான் நீந்திக் கொண்டிருப்பதாகத்தான் தன்னைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தான். அப்படிப்பட்ட ஒருவன் இவ்வாறாக எட்டு முழ வேட்டியைச் சுற்றிக் கொண்டு பட்டுச் சட்டையோடு, பளபளக்கும் சால்வையைப் போர்த்திக் கொண்டிருப்பதைக் காணும்போது அந்தக் கிள்ளிப் பார்க்கும் ஆசை எனக்குள் மேலும் மேலும் தூண்டப்பட்டது. அந்த ஆசை மனதுக்குள் விடாமல் அலையடித்துக் கொண்டேயிருந்தது.

ஆகவே, அன்று அந்தியாகும்வரைக்கும் அந்த நட்பழைப்பு விடுக்கும் தீர்மானமானது மேலேழுந்து, உள்ளடங்கி, மீண்டும் மேலேழுந்து என தொடர்ச்சியாக எனக்குள் வந்து கொண்டேயிருந்தது. பின்னேரத்தில் அம்மா வந்து விகாரை வழிபாட்டுக்குப் போக அழைத்தாள்.

விகாரைக்குப் போக நான் என்னிடமிருந்த சற்றுப் பழைய கவுணொன்றைத்தான் அணியத் தீர்மானித்தேன். அது வெள்ளைப் பின்னணியில் இரண்டு ரூபாய் அளவான கறுப்பு வட்டப் புள்ளிகள் நிறைந்திருந்த துணியால் தைக்கப்பட்ட ஒன்று. அது உடலோடு ஒட்டி மேனியழகை எடுப்பாகக் காட்டும் ஒன்றல்ல. பூரித்திருந்த அதன் கைகள் முழங்கையை விடச் சற்று நீண்டிருந்தன. துணியிலிருந்த இரண்டு நிறங்களுக்கும் பொருந்தவே பொருந்தாத காவி நிறச் சரிகைதான் அதன் கழுத்தைச் சுற்றியும், பாவாடை விளிம்பிலும் வைத்துத் தைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த ஒரே ஒரு காரணம்தான் எனக்கு அந்த கவுணை வாங்க என்னைத் தூண்டியிருந்தது.

நான் அந்த கவுணை அணிந்து கொண்டு போய் முற்றத்திலிருந்த பவளமல்லிச் செடியிலிருந்து பூக்களைப் பறித்து பூஜைத் தட்டில் அடுக்கி வைத்து விட்டு செல்ஃபியொன்றை எடுத்தேன். கீழே உதிர்த்திருந்த பவளமல்லிப் பூக்களோடு எனது கவுணும் கலந்து அந்தப் புகைப்படம் மிகவும் அழகாக வந்திருந்தது. தரை தென்படுவதால் எப்போதும் செல்ஃபிகளுக்கு ஒரு தனியழகு வந்து விடுகிறது. இதில் கவுணின் நிறங்களும், கீழே உதிர்த்திருந்த செம்மஞ்சள் நிறக் காம்புகளுடனான பவளமல்லிகளும் சேர்ந்து அந்தப் புகைப்படம் ஒரு ஓவியம் போல இருந்தது. நான் அதை உடனடியாக முகநூலில் 'விகாரைக்குப் போவதற்காக' என்று தலைப்பிட்டு பதிவேற்றினேன். உடனே அவனது பக்கத்துக்கும் போய் நட்பழைப்பு விடுத்தேன். அப்போது நேரம் சரியாக மூன்று முப்பத்தைந்து.

அந்த வேகத்திலேயே கைபேசியை அணைத்து மேசை இலாச்சியில் எடுத்து வைத்தேன். 'அந்தச் சனியனை வீட்டில் வைத்து விட்டு வருவதாக

இருந்தால் வா, இல்லாவிட்டால் வராதே' என்றுதான் எப்போதும் அம்மா விகாரைக்குப் போகும்போதெல்லாம் உத்தரவிடுவாள்.

விகாரைக்குப் போய் விட்டு வீட்டுக்கு வரும்போது பெளர்ணமி உதித்திருந்தது. தொலைக்காட்சியில் ஏழு மணி செய்தியறிக்கை ஒளிபரப்பாகிக் கொண்டிருந்தது. நான் அந்த கவுணுடனே அந்த நாளைக் கழித்து விடத் தீர்மானித்திருந்தேன். கை கால் முகம் கழுவிக்கொண்டு அறைக்கு வந்த நான் கைபேசியை இயக்குவதைத்தான் முதலில் செய்தேன்.

அதை இயக்கியதுமே திடீரென சிவப்பு நிறத்தில் முகநூல் அறிவிப்புகள் டிங் டிங் எனும் ஓசையோடு வந்து குவியத் தொடங்கின. அவை நூற்றுக்கணக்கில் இருக்கும். எனது புகைப்படத்துக்கு நூற்றைம்பது லைக்குகளும், அறுபது லவ்களும் வந்திருந்தன. அதற்கு இடப்பட்டிருந்த கருத்துகளோ எண்ணிலடங்காதவை. 'பால்நிற முற்றத்தில் பவளமல்லி' என்று ஒருவன் குறிப்பிட்டிருந்தான். இவ்வாறான உடனடி அறிவிப்புகளிடையே அவன் எனது நட்பழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டதற்கான சிவப்பு அறிவிப்பு ஒளிந்திருந்தது. நான் உடனடியாக அவன் ஆன்லைனில் இருக்கிறானா என்று பார்த்தேன். அடடா, அவனது பெயருக்கு முன்னால் சிறிய பச்சைப் புள்ளியொன்று ஒளிர்ந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன்.

நான் 'நன்றி' என்று குறிப்பிட்டு கூடவே சிரிப்பு முகமொன்றையும் சேர்த்தனுப்பினேன். ஐந்து வினாடிகள் கழியும் முன்பே அவனிடமிருந்தும் சிரிப்பு முகமொன்று பதிலாக வந்தது.

“எப்படியிருக்கே? என்னை நினைவிருக்கா?”

“ஓஹ்... அந்த கவுண் இப்பவும் நல்லா நினைவிருக்கு.”

“எந்த கவுண்?”

“நீ உடுத்துட்டிருக்குற வட்ட வட்டப் புள்ளிகளிட்ட கவுண். நான் உன்னை முதன்முதலா கண்டப்பவும் நீ அதைத்தான் உடுத்திட்டிருந்தாய்.”

‘ஐயோ... எனக்கு அது ரூபகமில்லையே’ என்று தட்டச்சு செய்து விட்டு, அதை அணுப்பாமல் நான் எனது கவுணையே ஏறிட்டுப் பார்த்தேன். மீண்டும் கண்ணாடியின் அருகில் போய் நின்று கொண்டு அழகு பார்த்தேன். ஒரு சுற்று சுற்றிப் பார்த்தேன்.

மீண்டும் கைபேசியைக் கையிலெடுத்தேன்.

“நானென்றால் உன்னை வேறு விதமாத்தான்

ஞாபகம் வச்சிருக்கேன். அது ஒரு வாசனை. உன்னோட தலைமயிரில் இருந்து வந்தது அந்த வாசனை. எனக்குத் தெரிஞ்ச யாருடைய தலையிலிருந்தும் அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல வாசனை வந்ததேயில்ல. அது உனக்கு மட்டுமே சொந்தமான உன்னோட வாசனைன்னுதான் நான் நினைச்சிட்டிருந்தேன். அட்டா... வாசனையை எப்படி வார்த்தைகளால் விபரிக்க முடியும்? ஆனா ஒரு நாள் சதுரங்கன் என்னோட கம்ப்யூட்டரைச் சரி செய்ய என்கிட்ட வந்து குனிஞ்சப்ப அவனோட தலை என்னோட முகத்தை நெருங்கியிருந்துச்சு. அப்போ உன்னோட வாசனை அவன்கிட்ட இருந்து வந்ததுல திகைச்சுப் போனேன். அது ஆண்கள் பூசற ஒரு ஹெயார் கிறீமோட வாசனைன்னு அவன்தான் சொன்னான். நான் கடை கடையாத் தேடித் திரிஞ்ச வாங்கி வச்ச அந்த ஹெயார் கிறீம் டப்பா கொஞ்ச காலம் என்கூடவே இருந்துச்சு. அதுக்குப் பிறகு நான் காதலிச்ச ஒருத்தனுக்கு (அதாவது உனக்குப் பிறகு) அதை என்னோட முதலாவது பரிசாக் கொடுத்துட்டேன். அவனுக்கு அப்படி இரண்டு கிறீம் டப்பாக்களைத்தான் பரிசாக் கொடுக்கக் கிடைச்சது. ஆனா இனிமே நான் காதலிக்கப் போற எல்லாப் பசங்களுக்கும் அதை வாங்கிக் கொடுத்துட்டே இருப்பேன். சிலவேளை அந்தக் கிறீமோட வாசனை, அந்த டப்பாவோட நிறம் எல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமா மாறிட்டேயிருக்கக் கூடும். ஆனா நான் அதுக்குப் பழகிடுவேனே தவிர அதைக் கை விட்டுட மாட்டேன். இப்படியாகத்தான் நீ கடைசில என் முன்னால ஒரு கிறீம் டப்பாவாக ஆகியிருக்கிறாய். எங்க இருந்தாலும், உலகத்துல நீ எந்த மூலைல இருந்தாலும் உன்னை என்னால எந்தக் கடையிலும் இப்ப விலை கொடுத்து வாங்கிட முடியும்.”

இதை அப்படியே தட்டச்சு செய்து அனுப்பிய பிறகுதான் மிகவும் விந்தையான ஆறுதலை நான் உணர்ந்தேன்.

பிறகு நான் வட்ட வட்டப் புள்ளிகளிட்ட அந்த கவுனோடு பல சுற்றுகள் சுற்றினேன். எனக்குச் சிறகுகள் முளைத்தன. அவை முகநூல் நிற நீலச் சிறகுகள். நான் அந்த இரவின் ஆகாயத்தில் எவ்வளவு உயரத்துக்குப் பறக்க முடியுமோ அந்தளவு உயரத்துக்குப் பறந்தேன். அங்கிருந்து கீழே உலகத்தை உற்றுநோக்கிய போது சிவப்பு மற்றும் பச்சைப் புள்ளிகள் எங்கும் நிறைந்திருப்பதைக் கண்டேன். சிவப்புப் புள்ளிகள் கொரோனா புள்ளிகள். அவை மேற்கில் மாத்திரம் அதிகம் தெரிந்தன. பச்சைப் புள்ளிகள் முகநூல் அரட்டைப் புள்ளிகள். அவை நாடுகள் முழுவதும் பரவிப் பரந்திருந்தன. ஏதோ சிவப்பு, பச்சைப் புள்ளிகள் உலகம் முழுவதும் விசிறப்பட்டிருப்பதுபோலத் தெரிந்தன.

சிவப்பு அணைகிறது, மீண்டும் எரிகிறது. பச்சைப் புள்ளிகள் எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன. சில அணைந்ததும் புதிதாக பல பச்சைகள் மின்னுகின்றன. அபாயத்தை அறிவிக்கும் சைரன் ஒலிகள், வென்டிலேட்டர்கள் இயங்கும் ஓசைகள், குறுஞ்செய்தி வருவதை அறிவிக்கும் டிங் டாங் ஓசைகள், எழுத்துக்களைத் தட்டச்சும் ஓசைகள் என அனைத்தும் ஒன்றாகக் கலக்கின்றன. மனிதக் குரல்களே இல்லாத ஒருலகம் இது. எல்லோருமே டிஜிட்டல் திரைகளைத் திறக்கிறார்கள். அவற்றின் மீது விரல்களால் கொத்திக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். பிறகு மூடுகிறார்கள். அந்த மெல்லிய ஓசையும் சேர்ந்து அனைத்தும் பேரிரைச்சலாக மாறுகிறது. வெளிநாட்டுத் திரைப்படமொன்றில் உலகை அழிக்க வரும் பிரமாண்டமானதோர் விலங்கைப் போன்ற ஒன்று இம் மாபெரும் பூமியில், காரிருளில் பிறந்து வளர்கிறது. அந்தக் குரூரமான இராட்சத விலங்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பெரிதாகிறது. பச்சை, சிவப்புப் புள்ளி வெளிச்சங்களின் மூலம் அதன் பற்கள், நகங்கள், மயிர்களைக் காண முடிந்தபோதிலும் அது எந்தளவு விசாலமானது என்பதை அவை காட்டவேயில்லை. அது காதைச் செவிடாக்குமளவு உருமுகிறது. அந்த ஓசைக்கு நான் எனது காதுகளை மூடிக் கொள்கிறேன். எனது சிறகுகள் கரைகின்றன. கருந்துளையொன்றினூடு கீழே இழுக்கப்பட்டுச் செல்வதைப் போல நான் இருண்ட வானத்திலிருந்து வேகமாக கீழே விழுகிறேன். பச்சை நிறப் புள்ளிகள் மங்கலாகின்றன; கரைந்து போகின்றன.

எழுத்தாளர் பற்றிய குறிப்பு :

சுஸந்த மூனமல்பே

சிங்களக் கவிஞரும், எழுத்தாளரும், ஓவியருமான சுஸந்த மூனமல்பே இலங்கையில், இரத்தினபுரியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தேர்ந்த நூல் அட்டை வடிவமைப்பாளராகவும் இலங்கையில் அறியப்பட்டுள்ள அவர் இதுவரை நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களுக்கான அட்டை வடிவமைப்பைச் செய்திருப்பதோடு, சிறந்த நூல் அட்டை வடிவமைப்பாளருக்கான இலங்கை அரச விருதுக்காகவும் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

இதுவரையில் கவிதைத் தொகுப்பொன்றையும், சிறுகதைத் தொகுப்புகளிரண்டையும் வெளியிட்டுள்ள அவரது கவிதை மற்றும் சிறுகதைத் தொகுப்புகள் இரண்டுமே சிறந்த நூல்களுக்கான கொடகே சாகித்திய விருதுகளை வென்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கட்டடக் கலைத்துறையில் இளங்கலை மற்றும் முதுகலைக் கல்வியை மொறட்டுவை பல்கலைக்கழகத்தில் பூர்த்தி செய்துள்ள அவர் தற்போது கட்டடக் கலைஞராக பணி புரிந்து வருகிறார்.

